

คำนำ

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการมีคำสั่งที่ สพฐ.๑๒๒๓/๒๕๖๐ เรื่องให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ เพื่อให้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกสังกัดนำหลักสูตรฉบับนี้ไปใช้ โดยให้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพท้องถิ่น

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) จัดการศึกษาปฐมวัย โดยยึดนโยบายการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยและหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรอบ ทิศทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ดังนั้นจากคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ.๑๒๒๓/๒๕๖๐ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ เพื่อดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม เป็นคนดี มีวินัย มีสำนึกความเป็นไทยมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคตโดยพิจารณาถึงความสอดคล้องและทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีรวมถึงสภาพความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้เป็นหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับเป้าหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัยสอดคล้องและทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงได้อย่างแท้จริง การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติของสถานศึกษาแต่ละแห่ง จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเด็กและถือเป็นหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจในหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และ ลงสู่การปฏิบัติเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กปฐมวัยพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) จึงได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๖ สำหรับเด็กอายุ ๔ - ๖ ปี ฉบับนี้ จัดขึ้นสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ อบรม เลี้ยงดูและพัฒนาเด็กอายุ ๔ - ๖ ปี ในสถานศึกษา ได้มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเด็ก สามารถนำปรัชญาการศึกษาปฐมวัย และหลักการของหลักสูตรลงสู่การปฏิบัติ บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ทั้งผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย ศึกษานิเทศก์ คณะกรรมการสถานศึกษา คณะครูและผู้บริหารโรงเรียน ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตลอดจนบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) พุทธศักราช ๒๕๖๖ ให้มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้จัดการศึกษาปฐมวัย

(นางสาวภัทราวลัย ด้วงหมุ่น)

ผู้อำนวยการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
คำชี้แจง	
ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย	๕
วิสัยทัศน์	๕
หลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย	๕
พันธกิจ	๕
แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย	๖
ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)	๘
วิสัยทัศน์โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)	๘
วิสัยทัศน์โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ระดับปฐมวัย	๘
พันธกิจโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)	๙
เป้าหมายโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)	๙
จุดหมาย	๑๐
อัตลักษณ์ระดับปฐมวัยโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)	๑๑
พัฒนาการเด็กปฐมวัย	๑๑
มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์	๑๒
• ตัวบ่งชี้	๑๓
• สภาพที่พึงประสงค์	๑๓
การจัดเวลาเรียน	๒๓
สาระการเรียนรู้รายปี	๒๔
โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย	๒๙
สาระที่ควรรู้	๓๒
ตารางวิเคราะห์มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้/สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	๓๔

ตารางวิเคราะห์มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้/สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	๔๙
การจัดประสบการณ์	๖๔
หลักการจัดประสบการณ์	๖๔
แนวทางการจัดประสบการณ์	๖๔
การจัดกิจกรรมประจำวัน	๖๖
การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้	๗๒

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
สื่อและแหล่งเรียนรู้	๗๓
การประเมินพัฒนาการ	๘๑
แนวทางการประเมินพัฒนาการ	๘๓
การเชื่อมต่อของการศึกษาปฐมวัยระดับประถมศึกษาปีที่ ๑	๙๘
กำหนดการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยปีที่ ๒ (๔ ปี)	๑๐๒
กำหนดการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยปีที่ ๓ (๕ ปี)	๑๐๕
กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้สื่อมวลชนศึกษาระดับปฐมวัย	๑๐๗
การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้	๑๐๘
การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้	๑๐๙
การประเมินพัฒนาการ	๑๑๖
วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการ	๑๑๘
การบริหารจัดการหลักสูตร	๑๒๑
ภาคผนวก	
• ตารางกิจวัตรประจำวันระดับปฐมวัยปีที่ ๒ (๔ ปี)	๑๒๘
• ตารางกิจวัตรประจำวันระดับปฐมวัยปีที่ ๓ (๕ ปี)	๑๒๙
• กำหนดการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ (๔ ปี)	๑๓๐
• กำหนดการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ (๔ ปี)	๑๓๑
• กำหนดการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑ (๕ ปี)	๑๓๒
• กำหนดการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ (๕ ปี)	๑๓๓

คำชี้แจง

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยเล่มนี้ จัดทำขึ้นสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กปฐมวัยในสถานศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเด็กปฐมวัย เพราะเด็กในวัยนี้ร่างกายและสมองกำลังเจริญเติบโตต้องการความรักความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด เด็กวัยนี้มีโอกาสเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ ได้สำรวจ เล่นทดลอง ค้นพบด้วยตนเอง ได้มีโอกาสคิดแก้ปัญหา เลือกตัดสินใจใช้ภาษา สื่อความหมาย คิดริเริ่มสร้างสรรค์ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ผู้ที่รับผิดชอบจึงมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน ให้ความรัก ความเอาใจใส่เด็กวัยนี้เป็นพิเศษ

ดังนั้น บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยนี้ โดยเฉพาะครูผู้สอนเด็กปฐมวัยต้องเริ่มศึกษาตั้งแต่เรื่องของปรัชญาการศึกษาปฐมวัย หลักการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย วิสัยทัศน์ จุดหมาย และมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย การเลี้ยงดูและการจัดประสบการณ์ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้การประเมินพัฒนาการ การใช้หลักสูตร การเชื่อมต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ ต่อไป

เอกสารเล่มนี้ มีจุดเน้นที่ครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจมากที่สุด คือตารางวิเคราะห์มาตรฐาน / ตัวบ่งชี้ / สภาพที่พึงประสงค์ / สารการเรียนรู้ / ประสบการณ์สำคัญ) ซึ่งทุกเรื่องจะต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน และจะต้องจัดให้มีในแผนการจัดประสบการณ์ และการประเมินพัฒนาการ

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๖ ปี บริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อ ตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

วิสัยทัศน์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุข และเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดีมีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก

หลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

เด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนา และการให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นตอนของพัฒนาการทุกด้านอย่างเป็นองค์รวม มีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดหลักการดังนี้

๑. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน
๒. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของเด็ก ตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย

๓. ยึดหลักพัฒนาการเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นอย่างมีความหมาย และมีกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนเพียงพอ
๔. จัดประสบการณ์เรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข
๕. สร้างความรู้ ความเข้าใจ และประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษา กับพ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 พัฒนาขึ้นบนแนวคิดหลักสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยถือว่าการเล่นของเด็กเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ภายใต้การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานของสมอง ผ่านสื่อที่ต้องเอื้อให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยครูจำเป็นต้องเข้าใจ และยอมรับว่าสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวเด็กมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ทั้งนี้หลักสูตรฉบับนี้มีแนวคิดในการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

๑. **แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก** พัฒนาการของมนุษย์เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง ในตัวมนุษย์เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิไปจนตลอดชีวิต พัฒนาการของเด็กแต่ละคนจะมีลำดับขั้นตอนลักษณะเดียวกัน แต่อัตราและระยะเวลาในการผ่านขั้นตอนต่างๆอาจแตกต่างกันได้ขั้นตอนแรกๆจะเป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาการ ขั้นต่อไป พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา แต่ละส่วนส่งผลกระทบต่อซึ่งกันและกัน เมื่อด้านหนึ่งก้าวหน้าอีกด้านหนึ่งจะก้าวหน้าตามด้วยในทำนองเดียวกัน ถ้าด้านหนึ่งด้านใดผิดปกติกจะทำให้ด้านอื่นๆผิดปกติตามด้วย แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีพัฒนาการด้านร่างกายอธิบายว่าการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กมีลักษณะต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น เด็กจะพัฒนาถึงขั้นใดจะต้องเกิดวุฒิภาวะของความสามารถด้านนั้นก่อน สำหรับทฤษฎีด้านอารมณ์ - จิตใจ และสังคมอธิบายว่า การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ความรักและความอบอุ่นเป็นพื้นฐานของความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่ได้รับความรักและความอบอุ่นจะมีความไว้วางใจในผู้อื่น เห็นคุณค่าของตนเอง จะมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของความเป็นประชาธิปไตยและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทฤษฎีพัฒนาการด้านสติปัญญาอธิบายว่า เด็กเกิดมาพร้อมวุฒิภาวะ ซึ่งจะพัฒนาขึ้นตามอายุ ประสบการณ์ รวมทั้งค่านิยมทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เด็กได้รับ

๒. แนวคิดเกี่ยวกับการเล่นของเด็ก การเล่นเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การเล่นอย่างมีจุดมุ่งหมายเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก ขณะที่เด็กเล่นจะเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆกันด้วย จากการเล่นเด็กจะมีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย ได้ใช้ประสาทสัมผัสและการรับรู้ผ่อนคลายอารมณ์ และแสดงออกของตนเอง เรียนรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เด็กจะรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้สังเกต มีโอกาสทำการทดลอง คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหาและค้นพบด้วยตนเอง การเล่นช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งแวดล้อม และช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ดังนั้นเด็กควรมีโอกาสเล่น ปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สิ่งแวดล้อมรอบตัว และเลือกกิจกรรมการเล่นด้วยตนเอง

๓. แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของสมอง สมองเป็นอวัยวะที่มีความสำคัญที่สุดในร่างกายของคนเรา เพราะการที่มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆได้นั้นต้องอาศัยสมองและระบบประสาทเป็นพื้นฐานการรับรู้ รับความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้งห้า การเชื่อมโยงต่อกันของเซลล์สมองส่วนมากเกิดขึ้นก่อนอายุ 5 ปี และปฏิสัมพันธ์แรกเริ่มระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ มีผลโดยตรงต่อการสร้างเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อ โดยในช่วง 3 ปีแรกของชีวิต สมองเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาก มีการสร้างเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อขึ้นมาเรื่อยๆ มีการสร้างไขมันหรือมันสมองหุ้มล้อมรอบเส้นใยสมองด้วยพอลิเมอร์อายุ ๓ ปี สมองจะมีขนาดประมาณ ๘๐ % ของสมองผู้ใหญ่ มีเซลล์สมองนับหมื่นล้านเซลล์ เซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อเหล่านี้ยังได้รับการกระตุ้นมากเท่าใด การเชื่อมโยงกันระหว่างเซลล์สมองยิ่งมีมากขึ้นและความสามารถทางการคิดยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ถ้าหากเด็กขาดการกระตุ้นหรือส่งเสริมจากสิ่งแวดล้อม ที่เหมาะสม เซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อที่สร้างขึ้นมากก็จะหายไป เด็กที่ได้รับความเครียดอยู่ตลอดเวลาจะทำให้ขาดความสามารถที่จะเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ส่วนต่างๆของสมองเจริญเติบโตและเริ่มมีความสามารถในการทำหน้าที่ ในช่วงเวลาต่างกัน จึงอธิบายได้ว่าการเรียนรู้ทักษะบางอย่างจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเฉพาะในช่วงเวลาหนึ่งๆที่เรียกว่า ”หน้าต่างของโอกาสการเรียนรู้” ซึ่งเป็นช่วงที่พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูและครูสามารถช่วยให้เด็กเรียนรู้และพัฒนาสิ่งนั้นๆได้ดีที่สุด เมื่อพ้นช่วงนี้ไปแล้วโอกาสนั้นจะฝีกยากหรือเด็กอาจทำไม่ได้เลย เช่น การเชื่อมโยงวงจรประสาทของสมองเห็นและรับรู้ภาพจะต้องได้รับการกระตุ้นทำงานตั้งแต่ 3 หรือ 4 เดือนแรกของชีวิตจึงจะมีพัฒนาการตามปกติ ช่วงเวลาของการเรียนภาษาคือ อายุ 3-5 ปีแรกของชีวิต เด็กจะพูดได้ชัด คล่องและถูกต้อง โดยการพัฒนาจากการพูดเป็นคำๆมาเป็นประโยคและเล่าเรื่องได้ เป็นต้น

๔. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจและเรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว เพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง การใช้สื่อการเรียนรู้ต้องปลอดภัยต่อตัวเด็กและเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ และความต้องการของเด็กที่

หลากหลาย สื่อประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยควรมีสื่อทั้งที่เป็นประเภท 2 มิติและ/หรือ 3 มิติ ที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนวัฒนธรรม สื่อ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่างๆให้ครบทุกด้าน ทั้งนี้ สื่อต้องเอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัส ทั้งห้าโดยการจัดการใช้สื่อสำหรับเด็กปฐมวัยต้องเริ่มต้นจากสื่อของจริง ของจำลอง ภาพถ่าย ภาพโครงร่าง และสัญลักษณ์ตามลำดับ

๕. แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม เด็กเมื่อเกิดมาจะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งไม่เพียงแต่จะได้รับอิทธิพลจากการปฏิบัติแบบดั้งเดิมตามประเพณี มรดกและความรู้ของบรรพบุรุษ แต่ยังได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ ค่านิยมและความเชื่อของบุคคลในครอบครัว และชุมชนของแต่ละที่ด้วย บริบทของสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่หรือแวดล้อมตัวเด็กทำให้เด็กแต่ละคนแตกต่างกันไป ครูจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวเด็ก มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ครูควรต้องเรียนรู้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเด็กที่ตนรับผิดชอบ เพื่อช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนา เกิดการเรียนรู้และอยู่ในกลุ่มคนที่มาจากพื้นฐานเหมือนหรือต่างจากตนได้อย่างราบรื่นมีความสุข เป็นการเตรียมเด็กไป สู้สังคมในอนาคตกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความหลากหลายทางความคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมเช่น ความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเรื่องศาสนา ประเทศ พม่า ลาว กัมพูชา ก็จะคล้ายคลึงกับคนไทยในการทำบุญตักบาตร การสวดมนต์ไหว้พระ การให้ความเคารพพระสงฆ์ การทำบุญเลี้ยงพระ การเวียนเทียนเนื่องในวันสำคัญทางศาสนา ประเพณีเข้าพรรษา สำหรับประเทศมาเลเซีย บรูไน อินโดนีเซีย ประชากรส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลามจึงมีวัฒนธรรมแบบอิสลาม ประเทศฟิลิปปินส์ ได้รับอิทธิพลจากคริสต์ศาสนา ประเทศสิงคโปร์และเวียดนามนับถือหลายศาสนา โดยนับถือลัทธิธรรมเนียมแบบจีนเป็นหลัก เป็นต้น

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กอายุ ๔ – ๖ ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยให้เต็มตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน โดยผ่านการเล่นและการลงมือปฏิบัติ ภายใต้บริบทและสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ ดำรงชีวิตประจำวันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยความรัก ความเข้าใจทุกคน เพื่อสร้างรากฐาน

คุณภาพชีวิตและพัฒนาเด็กให้มีการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา และใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขต่อไป

วิสัยทัศน์โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) เป็นโรงเรียนสมบูรณ์แบบในการจัดการศึกษา เพื่อสร้างความเป็นพลเมืองดีและเป็นต้นแบบสื่อมวลชนศึกษา โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

วิสัยทัศน์โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)

ระดับ ปฐมวัย

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) มุ่งเน้นพัฒนาเด็กอายุ ๔-๖ ให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาเหมาะสมกับวัย เน้นให้เด็กเรียนรู้อย่างมีความสุขผ่านการเล่น ไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยสถานศึกษาเข้าร่วมโครงการ คอลเน็กอิตี มีนโยบายในการพัฒนาพื้นฐานทางภาษาให้เกิดขึ้นกับเด็ก เป็นการเรียนรู้ภาษาตามลำดับขั้นพัฒนาการซึ่งเริ่มจากความคุ้นเคยจากการได้ยินได้ฟัง การพูดคุยและการสนทนา ทำให้พัฒนาการทางภาษาเจริญงอกงามยิ่งขึ้น เด็กเห็นคุณค่าของภาษาที่สอง และเห็นคุณค่าของตนเอง ผ่านทักษะการพูด การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองมีทักษะชีวิตสนใจใฝ่เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวอย่างสร้างสรรค์ ดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีคุณธรรม จริยธรรม สำนึกในความเป็นไทย โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็ก ให้เด็กมีพัฒนาการรอบด้านอย่างสมดุล และเต็มศักยภาพเหมาะสมกับวัย และเรียนรู้อย่างมีความสุข

พันธกิจโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)

๑. จัดประสบการณ์ให้กับเด็กได้มีความพร้อมเข้าเรียน ป.๑ และการศึกษาภาคบังคับ ทั้งในเขตและนอกเขตบริการอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
๒. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาการเด็กปฐมวัยทั้ง ๔ ด้าน อย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ
๓. พัฒนาครูและบุคลากรให้สามารถจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการเล่นและการลงมือปฏิบัติที่หลากหลาย สอดคล้องกับพัฒนาการเด็ก
๔. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย
๕. จัดประสบการณ์เรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองของเด็กโดยนำหลักของเศรษฐกิจพอเพียงและแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้เสริมสร้างพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการพัฒนาเด็กปฐมวัย
๗. ปลูกฝังเด็กให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณค่าอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

เป้าหมายโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)

เป้าหมาย (เชิงปริมาณ)

๑. เด็กปฐมวัยโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ร้อยละ ๘๐ ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาเป็นองค์รวมอย่างสมดุลและมีความสุข
๒. เด็กปฐมวัยโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ร้อยละ ๘๐ มีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณค่าอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
๓. ครูปฐมวัยโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการเล่นและการลงมือปฏิบัติที่หลากหลาย สอดคล้องกับพัฒนาการเด็ก โดยใช้กระบวนการวางแผน การปฏิบัติ การทบทวน สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเต็มตามศักยภาพ
๔. เด็กปฐมวัยโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ร้อยละ ๘๐ ได้เรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
๕. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) มีสภาพแวดล้อม สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่เหมาะสมกับพัฒนาการเด็ก และเพียงพอ

๖. ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

เป้าหมาย (เชิงคุณภาพ)

๑. เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญาเป็นองค์รวมอย่างสมดุลและมีความสุข
๒. ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการเล่น โดยใช้กระบวนการวางแผน การปฏิบัติ และการทบทวนสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเต็มศักยภาพ
๓. เด็กปฐมวัยทุกคนได้เรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน
๔. สถานศึกษามีสภาพแวดล้อม สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยอย่างพอเพียง
๕. ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้เกิดกับเด็กเมื่อเด็กจบการศึกษาระดับปฐมวัย ดังนี้

๑. มีร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรง และมีสุขนิสัยที่ดี
๒. กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
๓. มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
๔. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และเคลื่อนไหว
๕. มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม
๖. มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๗. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

๘. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๙. ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
๑๐. มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้
๑๑. มีจิตตนาการและความคิดสร้างสรรค์
๑๒. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้อย่างเหมาะสมกับวัย

อัตลักษณ์ระดับปฐมวัยโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)

“ ไหว้สวย ยิ้มใส ”

พัฒนาการเด็กปฐมวัย

พัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญาแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามวุฒิภาวะและสภาพแวดล้อมที่เด็กได้รับ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงวัยอาจเร็วหรือช้าแตกต่างกันไปในเด็กแต่ละคน มีรายละเอียด ดังนี้

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย เป็นพัฒนาการที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นของร่างกายในด้านโครงสร้างของร่างกาย ด้านความสามารถในการเคลื่อนไหว และด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดี รวมถึงการใช้สัมผัสรับรู้ การใช้ตาและมือประสานกันในการทำกิจกรรมต่างๆ เด็กอายุ ๓-๖ ปีมีการเจริญเติบโตรวดเร็ว

โดยเฉพาะในเรื่องน้ำหนักและส่วนสูง กล้ามเนื้อใหญ่จะมีความก้าวหน้ามากกว่ากล้ามเนื้อเล็ก สามารถบังคับการเคลื่อนไหวของร่างกายได้ดี มีความคล่องแคล่วว่องไวในการเดิน สามารถวิ่ง กระโดด คืบคลาน และบังคับการทรงตัวได้ดีจึงชอบเคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง พร้อมทั้งจะออกกำลังและเคลื่อนไหวในลักษณะต่างๆ ส่วนกล้ามเนื้อเล็กและความสัมพันธ์ระหว่างตาและมือยังไม่สมบูรณ์ การสัมผัสหรือการใช้มือมีความละเอียดขึ้น ใช้มือหยิบจับสิ่งของต่างๆ ได้มากขึ้น ถ้าเด็กไม่เครียดหรือกังวลจะสามารถทำกิจกรรมที่พัฒนากล้ามเนื้อเล็กได้ดีและนานขึ้น

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นความสามารถในการรู้สึกและแสดงความรู้สึกของเด็ก เช่น พอใจ ไม่พอใจ รัก ชอบ สนใจ เกิด โดยที่เด็กรู้จักควบคุมการแสดงออกอย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ เผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ตลอดจนการสร้างความรู้สึกที่ดีและการนับถือตนเอง เด็กอายุ ๓-๖ ปีจะแสดงความรู้สึกอย่างเต็มที่ไม่ว่าปิดบัง ซ่อนเร้น เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธแต่จะเกิดเพียงชั่วครู่แล้วหายไป การที่เด็กเปลี่ยนแปลงอารมณ์ง่ายเพราะมีช่วงความสนใจระยะสั้น เมื่อมีสิ่งใดน่าสนใจก็จะเปลี่ยนความสนใจไปตามสิ่งนั้น เด็กวันนี้มักหวาดกลัวสิ่งต่างๆ เช่น ความมืด หรือสัตว์ต่างๆ ความกลัวของเด็กเกิดจากจินตนาการ ซึ่งเด็กว่าเป็นเรื่องจริงสำหรับตน เพราะยังสับสนระหว่างเรื่องปรุงแต่งและเรื่องจริง ความสามารถแสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสมกับวัย รวมถึงชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น เพราะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางน้อยลงและต้องการความสนใจจากผู้อื่นมากขึ้น

๓. พัฒนาการด้านสังคม เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมครั้งแรกในครอบครัว โดยมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่และพี่น้อง เมื่อโตขึ้นต้องไปสถานศึกษา เด็กเริ่มเรียนรู้การติดต่อและการมีสัมพันธ์กับบุคคลนอกครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในวัยเดียวกัน เด็กได้เรียนรู้การปรับตัวให้เข้าสังคมกับเด็กอื่นพร้อมกับรู้จักร่วมมือในการเล่นกับกลุ่มเพื่อน เจตคติและพฤติกรรมทางสังคมของเด็กจะก่อขึ้นในวัยนี้และจะแฝงแน่นยากที่จะเปลี่ยนแปลงในวัยต่อมา ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยนี้ มี ๒ ลักษณะ คือลักษณะแรกนั้น เป็นความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่และลักษณะที่สองเป็นความสัมพันธ์กับเด็กในวัยใกล้เคียงกัน

๔. ด้านสติปัญญา ความคิดของเด็กวัยนี้มีลักษณะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ยังไม่สามารถเข้าใจความรู้สึกของคนอื่น เด็กมีความคิดเพียงแต่ว่าทุกคนมองสิ่งต่างๆรอบตัว และรู้สึกต่อสิ่งต่างๆ เหมือนตนเอง ความคิดของตนเองเป็นใหญ่ที่สุด เมื่ออายุ ๔-๕ ปี เด็กสามารถโต้ตอบหรือมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของที่อยู่รอบตัวได้ สามารถจำสิ่งต่างๆ ที่ได้กระทำซ้ำกันบ่อยๆ ได้ดี เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้น แต่ยังไม่อาศัยการรับรู้เป็นส่วนใหญ่ แก้ปัญหาการลองผิดลองถูกจากการรับรู้มากกว่าการใช้เหตุผลความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวพัฒนาอย่างรวดเร็วตามอายุที่เพิ่มขึ้น ในส่วนของพัฒนาการทางภาษา เด็กวัยนี้เป็นระยะเวลาของการพัฒนาภาษาอย่างรวดเร็ว โดยมีการฝึกฝนการใช้ภาษาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปของการพูดคุย การตอบคำถาม การเล่าเรื่อง การเล่านิทานและการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสถานศึกษา

เด็กปฐมวัยสามารถใช้ภาษาแทนความคิดของตนเองและใช้ภาษาในการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่นได้ คำพูดของเด็กวัยนี้ อาจจะทำให้ผู้ใหญ่บางคนเข้าใจว่าเด็กรู้มากแล้วแต่ที่จริงเด็กยังไม่เข้าใจความหมายของคำและเรื่องราวลึกซึ้งนัก

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำนวน ๑๒ มาตรฐาน
ประกอบด้วย

๑.พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและ
ประสาน

สัมพันธ์กัน

๒.พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

๓.พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมใน
ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔.พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้
เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเด็กที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึง
ประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์เป็นพฤติกรรมหรือความสามารถตามวัยที่คาดหวังให้เด็กเกิดบนพื้นฐานพัฒนาการตามวัยหรือความสามารถตามธรรมชาติในแต่ละระดับอายุเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดสาระเรียนรู้ในการจัดประสบการณ์ กิจกรรมและประเมินพัฒนาการเด็ก โดยมีรายละเอียดของมาตรฐาน มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ดังนี้

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยเด็กมีสุขนิสัยที่ดี

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ มีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ปี
๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ มีสุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ปี	อายุ ๔ปี	อายุ ๕ปี
๑.๒.๑ ยอมรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่สะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดด้วยตนเอง	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิดและดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง
๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง
๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา
๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยด้วยตนเอง	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๒.๑.๑ เดินตามแนวที่กำหนดได้	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าไปข้างหน้าเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าถอยหลังเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน
๒.๑.๒ กระโดดสองขา ขึ้นลงอยู่กับที่ได้	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้โดยไม่เสียการทรงตัว	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียว ไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัว
๒.๑.๓ วิ่งแล้วหยุดได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้อย่างคล่องแคล่ว
๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย	๒.๑.๔ รับลูกบอลได้ด้วยมือ 2 ข้าง	๒.๑.๔ รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ใช้มือ - ตาประสานสัมพันธ์กัน

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษจากกันโดยใช้มือเดียว	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นตรงได้	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งได้
๒.๒.๒ เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้	๒.๒.๒ เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	๒.๒.๒ เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน
๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑ ซม. ได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๕ ซม. ได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๒๕ ซม. ได้

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๓.๒.๑ กล้าพูดกล้าแสดงออก	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมบางสถานการณ์	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์
๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเองและผู้อื่น

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๔.๑.๑ สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ
๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี
๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดง	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดง

เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและดนตรี	ท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและ ดนตรี	ท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและ ดนตรี
-------------------------------------	---	---

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม
 ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ซื่อสัตย์ สุจริต

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๕.๑.๑ บอกหรือชี้ได้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและสิ่งใดเป็นของผู้อื่น	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง
๕.๒.๒ แบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ มีความรับผิดชอบ

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี

๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจน สำเร็จเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจน สำเร็จด้วยตนเอง
--	---	--

๓. พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๖.๑.๑ แต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเอง	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเองได้อย่าง คล่องแคล่ว

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๖.๑.๑ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๖.๑.๑ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๖.๑.๑ รับประทานอาหารด้วยตนเอง อย่างถูกวิธี
๖.๑.๒ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมโดยมีผู้ ช่วยเหลือ	๖.๑.๒ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๖.๑.๒ ใช้และทำความสะอาดหลังใช้ ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ มีวินัยในตนเอง

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่เมื่อมีผู้ ชี้แนะ	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วย ตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่อย่าง เรียบร้อยด้วยตนเอง
๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้เมื่อ มีผู้ชี้แนะ	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ ด้วยตนเอง	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ ประหยัดและพอเพียง

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงด้วยตนเอง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๗.๑.๑ มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๑.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยตนเอง
๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ ด้วยตนเอง	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ตามกาลเทศะ
๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษ ด้วยตนเอง	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง
๗.๒.๓ หยุดเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๗.๒.๓ หยุดเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๗.๒.๓ ยืนตรงและร่วมร้องเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๘.๒.๑ เล่นร่วมกับเพื่อน	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมมือกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย
๘.๒.๒ ยิ้มหรือทักทายผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๒.๒ ยิ้ม ทักทาย หรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง	๘.๒.๒ ยิ้ม ทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เหมาะสมกับสถานการณ์

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๘.๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงด้วยตนเอง
๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีได้ด้วยตนเอง	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้เหมาะสมกับสถานการณ์
๘.๓.๓ ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไขปัญหโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงด้วยตนเอง

๕. ด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและโต้ตอบเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟัง	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟัง
๙.๑.๒ เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ	๙.๑.๒ เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่าง	๙.๑.๒ เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้

	ต่อเนื่อง	
--	-----------	--

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ได้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๙.๒.๑ อ่านภาพ และพูดข้อความด้วยภาษา ของตน	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ พร้อมทั้งชี้ หรือกวาดตามองข้อความตามบรรทัด	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วยการชี้ หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ
๙.๒.๒ เขียนขีดเขียน อย่างมีทิศทาง	๙.๒.๒ เขียนคล้ายตัวอักษร	๙.๒.๒ เขียนชื่อของตนเอง ตามแบบเขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๑๐.๑.๑ บอกลักษณะของสิ่งต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง หรือความสัมพันธ์ของสิ่งของต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส
๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะหรือหน้าที่การใช้งานเพียงลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบ 2 ลักษณะขึ้นไป
๑๐.๑.๓ คัดแยกสิ่งต่างๆตามลักษณะหรือหน้าที่การใช้งาน	๑๐.๑.๓ จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆโดยใช้อย่างน้อย 1 ลักษณะเป็นเกณฑ์	๑๐.๑.๓ จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆโดยใช้ตั้งแต่ 2 ลักษณะขึ้นไปเป็นเกณฑ์
๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๓ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๔ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๕ ลำดับ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๑๐.๒.๑ ระบุผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ ระบุสาเหตุหรือผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือ การกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ อธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำด้วยตนเอง
๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือ คาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้น	๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้น หรือมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูล	๑๐.๒.๒ คาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้น และมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูล อย่างมีเหตุผล

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและยอมรับผลที่เกิดขึ้น
๑๐.๓.๒ แก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหา และแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาสร้างทางเลือกและเลือกวิธีแก้ปัญหา

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ เล่น/ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง โดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมหรือมี	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมและ

	รายละเอียดเพิ่มขึ้น	มีรายละเอียดเพิ่มขึ้น
--	---------------------	-----------------------

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายหรือแปลกใหม่	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายและแปลกใหม่

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๑๒.๑.๑ สนใจฟังหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง	๑๒.๑.๑ สนใจซักถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือที่พบเห็น	๑๒.๑.๑ สนใจหยิบหนังสือมาอ่านและเขียนสื่อความคิดด้วยตนเองเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการที่มีผู้ชี้แนะ	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการของตนเอง	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการที่หลากหลายด้วยตนเอง
๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถาม “อะไร” ในการค้นหาคำตอบ	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “ที่ไหน” “ทำไม” ในการค้นหาคำตอบ	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไร” “อย่างไร” ในการค้นหาคำตอบ

การจัดเวลาเรียน

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ได้กำหนดการจัดเวลาเรียนของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และสาระการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการและจุดหมายที่กำหนดไว้ ดังนี้

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ ๔ - ๖ ปีกำหนดกรอบโครงสร้างเวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก ๒ ปีการศึกษา ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถาบันพัฒนาเด็กปฐมวัย เวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยขึ้นอยู่กับสถานศึกษาแต่ละแห่ง โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๒๐๐ วันต่อ ๑ ปีการศึกษา ในแต่ละวันจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสถาบันพัฒนาเด็กปฐมวัย

ช่วงอายุ	อายุ ๔ - ๖ ปี	
สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
	- ด้านร่างกาย - ด้านอารมณ์และจิตใจ - ด้านสังคม - ด้านสติปัญญา	- เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสภาพแวดล้อมเด็ก - ธรรมชาติรอบตัว - สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก
ระยะเวลาเรียน	๒ ปีการศึกษา (ระดับชั้นละ ๑ ปีการศึกษา)	

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก ๒ กลุ่มอายุ คือ ๔ - ๖ ปี

ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โดยแบ่งเป็นหลักสูตร ๒ ปี ได้แก่ ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ และชั้นอนุบาลปีที่ ๓

จัดการศึกษาเป็นรายปี ปีการศึกษาละ ๒ ภาคเรียน ดังนี้

ภาคเรียนที่ ๑ ระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึง เดือน ตุลาคม

ภาคเรียนที่ ๒ ระหว่างเดือน พฤศจิกายน ถึง เดือน มีนาคม

สาระการเรียนรู้รายปี

สาระการเรียนรู้ เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนด สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วยประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ ดังนี้

๑. ประสบการณ์สำคัญ

ประสบการณ์สำคัญเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนไปใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ ให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติ และได้รับการส่งเสริมพัฒนาการครอบคลุมทุกด้าน ดังนี้

๑.๑ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ในการทำกิจวัตรประจำวันหรือทำกิจกรรมต่างๆและสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสดูแลสุขภาพและสุขอนามัย และการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

ด้านร่างกาย	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่	๑. การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ๒. การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๓. การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์ ๔. การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ ๕. การเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างอิสระ
๑.๒ การใช้กล้ามเนื้อเล็ก	๑. การเล่นเครื่องเล่นสัมผัสและการสร้างจากแท่งไม้ บล็อก ๒. การเขียนภาพและการเล่นกับสี ๓. การปั้น ๔. การประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ ด้วยเศษวัสดุ ๕. การหยิบจับการใช้กรรไกรการฉีกการตัด การปะ และการร้อยวัสดุ
๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัย	๑. การปฏิบัติตามสุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน

ส่วนตัว	
๑.๑.๔ การรักษาความปลอดภัย	๑. การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน ๒. การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์ เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย ๓. การเล่นเกมอย่างปลอดภัย ๔. การเล่นเกมบทบาทสมมติเหตุการณ์ต่างๆ
ด้านร่างกาย	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๑.๕ การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายตนเอง	๑. การเคลื่อนไหวเพื่อควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับ และพื้นที่ ๒. การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง

๑.๒ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจเป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองที่เหมาะสมกับวัย ตระหนักถึงลักษณะพิเศษเฉพาะที่เป็น อัตลักษณ์ ความเป็นตัวของตัวเอง มีความสุข ร่าเริงแจ่มใส การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นได้ พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม สุนทรียภาพ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเองขณะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

ด้านอารมณ์ – จิตใจ	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๒.๑ สุนทรียภาพ ดนตรี	๑. การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี ๒. การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี ๓. การเล่นเกมบทบาทสมมติ ๔. การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ ๕. การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
๑.๒.๒ การเล่นเกม	๑. การเล่นเกมอิสระ ๒. การเล่นเกมบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ ๓. การเล่นเกมมุมประสบการณ์ ๔. การเล่นเกมห้องเรียน
๑.๒.๓ คุณธรรม จริยธรรม	๑. การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ ๒. การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ๓. การร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม
๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์	๑. การสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น

	๒. การเล่นเกมบทบาทสมมติ ๓. การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี/การร้องเพลง
๑.๒.๕ การมีอัตลักษณ์เฉพาะตน และเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ	๑. การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามความสามารถของตนเอง
๑.๒.๖ การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๑. การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลือปลอบโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ

๑.๓ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่างๆรอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเล่นเกม การทำงานกับผู้อื่น การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆดังนี้

ด้านสังคม	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๑. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ๒. การปฏิบัติตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑. การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ๒. การทำงานศิลปะที่ใช้วัสดุหรือสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ ๓. การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้ ๔. การเลี้ยงสัตว์ ๕. การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน
๑.๓.๓ การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและความเป็นไทย	๑. การเล่นเกมบทบาทสมมติการปฏิบัติตนในความเป็นคนไทย ๒. การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย ๓. การประกอบอาหารไทย ๔. การศึกษานอกสถานที่ ๕. การละเล่นพื้นบ้านของไทย
๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม	๑. การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน ๒. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน ๓. การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ๔. การดูแลห้องเรียนร่วมกัน ๕. การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ

๑.๓.๕ การเล่นเกมร่วมมือร่วมใจ	๑. การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ๒. การเล่นเกมและทำงานร่วมกับผู้อื่น ๓. การทำศิลปะแบบร่วมมือ
๑.๓.๖ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง	๑. การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา ๒. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
๑.๓.๗ การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	๑. การเล่นเกมหรือ ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน

๑.๔ ประสพการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้เรียนรู้เรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัวผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม บุคคลและสื่อต่างๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กพัฒนาการใช้ภาษา จินตนาการความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การคิดเชิงเหตุผล และการคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัวและมีความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ดังนี้

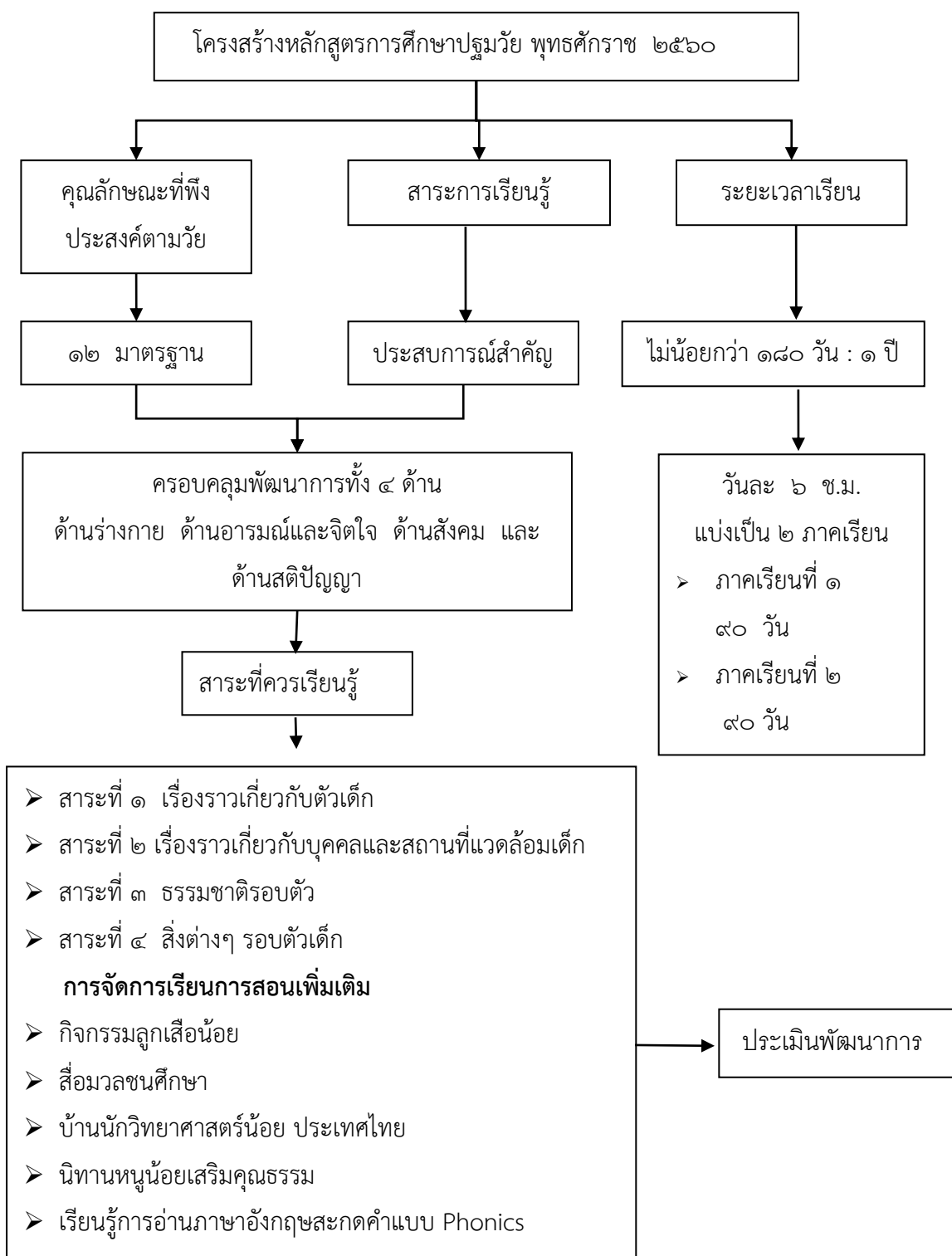
ด้านสติปัญญา	ประสพการณ์สำคัญ
๑.๔.๑ การใช้ภาษา	๑. การฟังเสียงต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม ๒. การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ ๓. การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรองหรือเรื่องราวต่างๆ ๔. การแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ ๕. การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสพการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ๖. การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ๗. การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่น และการกระทำต่างๆ ๘. การรอจังหวะที่เหมาะสมในการพูด ๙. การพูดเรียงลำดับเพื่อใช้ในการสื่อสาร ๑๐. การอ่านหนังสือภาพ นิทาน หลากหลายประเภท/รูปแบบ ๑๑. การอ่านอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ ๑๒. การเห็นแบบอย่างของการอ่านที่ถูกต้อง ๑๓. การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ ๑๔. การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง ๑๕. การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตน หรือคำคุ้นเคย

	<p>๑๖. การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่</p> <p>๑๗. การคาดเดาคำ วลีหรือประโยคที่มีโครงสร้างซ้ำๆกัน จากนิทาน เพลง คำคล้องจอง</p> <p>๑๘. การเล่นเกมทางภาษา</p> <p>๑๙. การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง</p> <p>๒๐. การเขียนร่วมกันตามโอกาส และการเขียนอิสระ</p> <p>๒๑. การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเด็ก/คำคุ้นเคย</p> <p>๒๒. การคิดสะกดคำและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ</p>
ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ
<p>๑.๔.๒ การคิด</p> <p>รวบยอด การคิด</p> <p>เชิงเหตุผล</p> <p>การตัดสินใจและ</p> <p>แก้ปัญหา</p>	<p>๑. การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม</p> <p>๒. การสังเกตสิ่งต่างๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน</p> <p>๓. การบอกและแสดงตำแหน่ง ทิศทาง และระยะทางของสิ่งต่างๆด้วยการกระทำ ภาพวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ</p> <p>๔. การเล่นกับสื่อต่างๆที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก กรวย</p> <p>๕. การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง</p> <p>๖. การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ให้สมบูรณ์ และการแยกชิ้นส่วน</p> <p>๗. การทำซ้ำ การต่อเติม และการสร้างแบบรูป</p>
สติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ
	<p>๘. การนับและแสดงจำนวนของสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวัน</p> <p>๙. การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่างๆ</p> <p>๑๐. การรวมและการแยกสิ่งต่างๆ</p> <p>๑๑. การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่างๆ</p> <p>๑๒. การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่างๆโดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน</p> <p>๑๓. การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับ สิ่งต่างๆ ตามลักษณะความยาว/ความสูงน้ำหนัก ปริมาตร</p> <p>๑๔. การบอกและเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลา</p> <p>๑๕. การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน</p> <p>๑๖. การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ</p> <p>๑๗. การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล</p>

	<p>๑๘. การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล</p> <p>๑๙. การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา</p>
<p>๑.๔.๓</p> <p>จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์</p>	<p>๑. การรับรู้ และแสดงความคิดความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และชิ้นงาน</p> <p>๒. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษา ทำทาง การเคลื่อนไหว และศิลปะ</p> <p>๓. การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่หลากหลาย</p>
<p>๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้</p>	<p>๑. การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว</p> <p>๒. การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ</p> <p>๓. การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ</p> <p>๔. การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆและแผนภูมิอย่างง่าย</p>

โครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย ทั้งนี้เพื่อเป็นการนำหลักสูตรลงสู่การปฏิบัติ โดยจัดการศึกษาตามปรัชญา วิสัยทัศน์ หลักการ และจุดหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ดังนี้

ระดับชั้นอนุบาล ๒
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

ภาคเรียนที่	เวลาเรียน (วัน)	หมายเหตุ
๑	๙๐	
๒	๙๐	
รวม	๑๘๐	
กิจกรรม		เวลาเรียน(นาที/วัน)
๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ		๒๐
๒. กิจกรรมเสริมประสบการณ์		๔๐
๓. กิจกรรมสร้างสรรค์		๒๐
๔. กิจกรรมกลางแจ้ง		๔๐
๕. เกมการศึกษา		๒๐
๖. กิจกรรมเสรี		๔๐
๗. ทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน		
• ตรวจสอบสุขภาพ ไปห้องน้ำ		๒๐
• รับประทานอาหาร		๒๐
• แปรงฟัน		๑๐
• นอนพักผ่อน		๑๔๐
• เก็บที่นอน ล้างหน้า		๑๐
รวม		๕ ชั่วโมง ๔๐ นาที
กิจกรรม (เพิ่มเติม)		เวลาเรียน(นาที/วัน)
๑. กิจกรรมลูกเสือน้อย		
๒. สื่อมวลชนศึกษา		
๓. บ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย		๒๐
๔. นิทานหุ่นน้อยเสริมคุณธรรม		
๕. เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษสะกดคำแบบ Phonics		
รวมกิจกรรม (เพิ่มเติม)		๒๐
รวมทั้ง		๖ ชั่วโมง

ระดับชั้นอนุบาล ๓
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

ภาคเรียนที่	เวลาเรียน (วัน)	หมายเหตุ
๑	๙๐	
๒	๙๐	
รวม	๑๘๐	
กิจกรรม		เวลาเรียน(นาที/วัน)
๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ		๒๐
๒. กิจกรรมเสริมประสบการณ์		๔๐
๓. กิจกรรมสร้างสรรค์		๒๐
๔. กิจกรรมกลางแจ้ง		๔๐
๕. เกมการศึกษา		๒๐
๖. กิจกรรมเสรี		๔๐
๗. ทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน		
• ตรวจสอบสุขภาพ ไปห้องน้ำ		๒๐
• รับประทานอาหาร		๒๐
• แปรงฟัน		๑๐
• นอนพักผ่อน		๑๔๐
• เก็บที่นอน ล้างหน้า		๑๐
รวมทั้งหมด		๕ ชั่วโมง ๔๐ นาที
กิจกรรม (เพิ่มเติม)		เวลาเรียน(นาที/วัน)
๑. กิจกรรมลูกเสื่อน้อย		
๒. สื่อมวลชนศึกษา		
๓. บ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย		
๔. นิทานหุ่นน้อยเสริมคุณธรรม		
๕. เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษสะกดคำแบบ Phonics		
รวมกิจกรรม (เพิ่มเติม)		๒๐
รวมทั้ง		๖ ชั่วโมง

สาระที่ควรเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดแนวคิดหลังจากนำสาระการเรียนรู้นั้น ๆ มาจัดประสบการณ์ให้เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ครูสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญ ทั้งนี้ อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก ดังนี้

๒.๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา รู้จักอวัยวะต่างๆ วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองจากผู้อื่นและภัยใกล้ตัว รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย การรู้จักความเป็นมาของตนเองและครอบครัว การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม การแสดงมารยาทที่ดี การมีคุณธรรมจริยธรรม

๒.๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทยและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย หรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่นๆ

๒.๓ ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรรู้เกี่ยวกับชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนการรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แรง และพลังงานในชีวิตประจำวันสิ่งแวดล้อมเด็ก รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาสาธารณสุขสมบัติ

๒.๔ สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก เด็กควรรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบตัว เวลา เงิน ประโยชน์ การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยีและการสื่อสารต่างๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม

ตารางวิเคราะห์มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์
ตัวบ่งชี้ / สภาพที่พึงประสงค์

ตารางวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี ชั้น อนุบาลปีที่ ๒
โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ – ๕ ปี	อายุ ๔ – ๕ ปี		อนุบาล ๒
พัฒนาการด้านร่างกาย				
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนัก และส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา รู้จักอวัยวะต่างๆ	พัฒนาการด้านร่างกายการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ - การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ - การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ - การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์ - เล่นเครื่องเล่นสนาม	หน่วย ปฐมนิเทศ หน่วย ตัวเรา หน่วย หนูทำได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ มีสุขภาพอนามัยสุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง ๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง ๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา ๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ - วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาด - การมีสุขภาพอนามัยที่ดี - การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเอง	การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน - การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน - การเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างอิสระ	หน่วย ข้าว หน่วย อาหารดีมีประโยชน์ หน่วย ปลอดภัยไว้ก่อน
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยด้วยตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย	การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน - การเล่นเครื่องเล่นอย่างปลอดภัย	หน่วย ของเล่น – ของใช้ หน่วย โรงเรียนของเรา หน่วย รู้รอบปลอดภัย

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
				หน่วย ปลอดภัยไว้ก่อน
มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าไปข้างหน้าเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองจากผู้อื่นและภัยใกล้ตัว - การปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย	การเคลื่อนไหวเพื่อควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับ และพื้นที่ - การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง - การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ	หน่วย ตัวเรา หน่วย หนูทำได้
	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้โดยไม่เสียการทรงตัว			
	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้			
	๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือทั้ง 2 ข้าง			
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ใช้มือ - ตา ประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นตรงได้	๒. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - การเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน - การรู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ	พัฒนาการด้านร่างกาย การใช้กล้ามเนื้อเล็ก - การหยิบจับการใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ - การเขียนภาพและการเล่นกับสี - การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วย เศษวัสดุ	หน่วย โลกสวยด้วยสีสันทันดินทราย หน่วย ต้นไม้ที่รัก หน่วย ขนาดรูปร่าง รูปทรง หน่วย ปริมาตร น้ำหนัก
	๒.๒.๒ เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน			
	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๕ เซนติเมตรได้			
พัฒนาการด้านอารมณ์ - จิตใจ				
มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข				
ตัวบ่งชี้ ๓.๑ แสดงออกทาง	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	การแสดงออกทางอารมณ์	หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
อารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	ตามสถานการณ์	- การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกที่เหมาะสม	- การสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น - การเล่นบทบาทสมมติ	หน่วย ครอบครัวมีความสุข หน่วย วันแม่ หน่วย วันเด็ก วันครู
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมบางสถานการณ์	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	- การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามความสามารถของตนเอง การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น - การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุขเห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจและการช่วยเหลือพลอยเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ	หน่วย วันเด็ก วันครู หน่วย ค่านิยมไทย หน่วย วันขึ้นปีใหม่ หน่วย รักการอ่าน หน่วย วันแม่
	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเอง	- การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกที่เหมาะสม		
มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว				
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกที่เหมาะสม	พัฒนาการด้านร่างกายการใช้กล้ามเนื้อเล็ก - การเขียนภาพและการเล่นกับสี - การปั้น - การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วย เศษวัสดุ - การหยิบจับการใช้กรรไกรการฉีกการตัด การปะ และการร้อยวัสดุ - การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ - การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม - การทำงานศิลปะ	หน่วย โลกสวยด้วยสีสัน หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง
	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลงดนตรี			

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
			<ul style="list-style-type: none"> - การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี - การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี - การเล่นเกมทบาทสมมติ - การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ - การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม 	
	๔.๑.๓ สนใจมีความสุขและแสดงท่าทาง / เคลื่อนไหวประกอบเพลงจังหวะและดนตรี	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> - การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี - การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี - การร้องเพลง 	หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร หน่วย วันขึ้นปีใหม่ หน่วย วันเด็ก วันครู
มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ซื่อสัตย์สุจริต	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก <ul style="list-style-type: none"> - การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น - การกำกับตนเอง - การมีคุณธรรมจริยธรรม 	พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ สุนทรียภาพ ดนตรี <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ - การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม - การร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม 	หน่วย วันเฉลิมพระชนมพรรษา หน่วย รักเมืองไทย หน่วย ค่านิยมไทย หน่วย วันชาติ
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือ แบ่งปัน	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม - การมีคุณธรรมจริยธรรม 	พัฒนาการด้านสังคม การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วมและบทบาทสมาชิกของสังคม <ul style="list-style-type: none"> - การสะท้อนความรู้สึกของตนเองและ 	หน่วย วันเด็ก วันครู หน่วย รักเมืองไทย หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง
	๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้			

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
	เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - การมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน	ผู้อื่น - การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ	
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	- การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุขเห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจและการช่วยเหลือปลอบโยนเมื่อผู้อื่นได้รับ	หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย รักเมืองไทย หน่วย ครอบครัวมีความสุข
พัฒนาการด้านสังคม				
มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาด - การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ - การมีสุขภาพอนามัยที่ดี	พัฒนาการด้านสังคมการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน - การเล่นบทบาทสมมติ - การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ	หน่วย หนูทำได้ หน่วย อาหารดีมีประโยชน์ หน่วย ตัวเรา
	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง			
	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง			
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ มีวินัย ในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน - การแสดงมารยาทที่ดี - การมีคุณธรรมจริยธรรม	การปฏิบัติสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วมและบทบาทสมาชิกของสังคม - การเล่นเกมเล่นสัมพันธ์และการสร้างจากแท่งไม้ บล็อก - การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ	หน่วย ของเล่น ของใช้ หน่วย ครอบครัวมีความสุข หน่วย เด็กดี มีวินัย หน่วย โรงเรียนของเรา
	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง			

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ ประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก -การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัย	- การปฏิบัติตนตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง - การทำงานศิลปะที่ใช้วัสดุหรือสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่	หน่วย ลอยกระทง หน่วย โลกสวยด้วยสีสันทัน หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง หน่วย ต้นไม้ที่รัก หน่วย แรงและพลังงานในชีวิตประจำวัน หน่วย ฝน หน่วย กลางวัน กลางคืน
มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย				
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมในดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน ๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - การมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน ๓. ธรรมชาติรอบตัว - การรวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการรักษาสาธารณสุขสมบัติ	พัฒนาการด้านสังคมการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน - การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้ การเล่นแบบร่วมมือร่วมใจ - การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน - การดูแลห้องเรียนร่วมกัน	หน่วย หนูทำได้ หน่วย ครอบครัวมีสุข หน่วย ต้นไม้ที่รัก หน่วย หิน ดิน ทราย หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง หน่วย แรงและพลังงานในชีวิตประจำวัน หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย ค่านิยมไทย
	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่			
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน - การแสดงมารยาทที่ดี การมีคุณธรรมจริยธรรม	พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ คุณธรรมจริยธรรม - การเล่นบทบาทสมมุติการปฏิบัติตนใน	หน่วย ค่านิยมไทย หน่วย ครอบครัวมีสุข หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย โรงเรียนของเรา
	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษ			

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
	ด้วยตนเอง	๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - การเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ สัญลักษณ์สำคัญของชาติ ไทยและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและ ความเป็นไทย	ความเป็นคนไทย - การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ - การฟังเพลง การร้องเพลง และการ แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี - การเล่นเกมทบาทสมมุติการปฏิบัติตนใน ความเป็นคนไทย - การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ	หน่วย หนูทำได้ หน่วย วันเฉลิมพระชนมพรรษา
	๗.๒.๓ หุยคยึนเมือไต้ยึนเพลงชาติ ไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี			หน่วย วันชาติ หน่วย รักเมืองไทย หน่วย วันเฉลิมพระชนมพรรษา
มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข				
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ยอมรับความ เหมือนและความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับ เด็กที่แตกต่างไปจากตน	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและ โรงเรียน ๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - การเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้อง เกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ใน ชีวิตประจำวัน	พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ การเล่น - การเล่นอิสระ/การเล่นรายบุคคล กลุ่ม ย่อย /กลุ่มใหญ่/การเล่นตามมุม ประสบการณ์/การเล่นนอกห้องเรียน - การแสดงความคิดเห็นเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลือปลอบโยนเมื่อผู้อื่น ได้รับบาดเจ็บ	หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย โรงเรียนของหนู หน่วย ครอบครัวมีความสุข
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี กับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อน เป็นกลุ่ม	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือ กับผู้อื่น - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่าง	พัฒนาการด้านสังคม การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วมและบทบาทสมาชิก ของสังคม - การเล่นอิสระ/การเล่นรายบุคคล กลุ่ม	หน่วย วันเด็กวันไหว้ครู หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย โรงเรียนของหนู หน่วย เทคโนโลยี และการสื่อสาร

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
	8.2.2 ยิ้ม ทักทาย หรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง	เหมาะสม การแสดงมารยาทที่ดี ๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก -การเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน ๓. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก -การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน	ย่อย/กลุ่มใหญ่/การเล่นตามมุม ประสบการณ์/การเล่นนอกห้องเรียน การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล - การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน - การสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น - การแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ	หน่วย วันแม่ หน่วย โรงเรียนของเรา
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน - การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น	การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน - การแสดงความคิดความรู้สึก และความต้องการ - การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการ	หน่วย วันเด็ก วันครู หน่วย ครอบครัวมีสุข หน่วย โรงเรียนของเรา หน่วย ค่านิยมไทย
	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้ด้วยตนเอง	- การกำกับตนเอง		

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
	๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	- การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น	แก้ปัญหา - การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์	
พัฒนาการด้านสติปัญญา				
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย				
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูด จนจบและสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ๒. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	พัฒนาการด้านสังคมการเล่นแบบร่วมมือร่วมใจ - การรอจังหวะที่เหมาะสมในการพูด - การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ - การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง - การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของเหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ - การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่น และการกระทำต่างๆ พัฒนาการด้านสติปัญญาการใช้ภาษา	หน่วย เทคโนโลยี และการสื่อสาร หน่วย โรงเรียนของเรา หน่วย รักการอ่าน หน่วย เสียงรอบตัว
	๙.๑.๒ เล่าเรื่องด้วยประโยคอย่างต่อเนื่อง	-การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน		

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ พร้อม ทั้งชี้หรือกวาดตามองข้อความตามบรรทัด ๙.๒.๒ เขียนคล้ายตัวอักษร	๑. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน - ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ - การสื่อสารต่างๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน	- การพูดเรียงลำดับเพื่อใช้ในการสื่อสาร การอ่านหนังสือภาพ นิทาน หลากหลายประเภท/รูปแบบ - การอ่านอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ - การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ - การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง - การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง - การเขียนร่วมกันตามโอกาส และการเขียนอิสระ - การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเด็ก/ คำคุ้นเคย - การคิดสะกดคำและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ	หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร หน่วย รักการอ่าน หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง
มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - การรู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาดรูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ	การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่าง	หน่วย สัตว์น่ารัก หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง หน่วย หินดินทราย

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
	<p>๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว</p> <p>๑๐.๑.๓ จำแนกและจับกลุ่มสิ่งต่างๆโดยใช้อย่างน้อย 1 ลักษณะเป็นเกณฑ์</p> <p>๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย 4 ลำดับ</p>	<p>-การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัว</p> <p>-การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้</p> <p>-การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัว</p>	<p>เหมาะสม</p> <p>-การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่างๆ</p> <p>-การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับ สิ่งต่างๆ ตามลักษณะความยาว/ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร</p> <p>-การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆตามลักษณะและรูปร่างรูปทรง</p> <p>-การรวมและการแยกสิ่งต่างๆ</p> <p>-การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ให้สมบูรณ์ และการแยกชิ้นส่วน</p> <p>-การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่างๆ</p> <p>-การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่าง</p>	<p>หน่วย ปริมาตร น้ำหนัก</p> <p>หน่วย สุนุกกับตัวเลข</p> <p>หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง</p> <p>หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง</p>
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล	<p>๑๐.๒.๑ ระบุสาเหตุหรือผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ</p> <p>๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นหรือมีส่วนร่วมในการ</p>	<p>๒. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <p>-การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัว</p> <p>๓. ธรรมชาติรอบตัว</p> <p>-การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนการรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า</p>	<p>-การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง</p> <p>- การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ</p> <p>-การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล</p>	<p>หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร</p> <p>หน่วย กลางวัน กลางคืน</p> <p>หน่วย หิน ดิน ทราย</p> <p>หน่วย ฝน</p>

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
	ลงความเห็นจากข้อมูล	สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แรง และพลังงานในชีวิตประจำวันที่แวดล้อมเด็ก		หน่วย ถูหนาว หน่วย แรงและพลังงานในชีวิตประจำวัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น - การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเอง - การกำกับตนเอง - การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น	- การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา - การแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ - การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา - การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง - การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งนี้อาจเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล	หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย รักเมืองไทย
	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาและแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	กับผู้อื่น - การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง		หน่วย ครอบครัวมีความสุข
มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง โดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	- การเขียนภาพและการเล่นกับสี/การปั้น/การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วย เศษวัสดุ/การหยิบจับการใช้กรรไกรการฉีกการตัด การปะ และการร้อยวัสดุ - การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ - การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม - การทำงานศิลปะ - การทำงานศิลปะที่ใช้วัสดุหรือสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่	หน่วย โลกสวยด้วยสีเส้น หน่วย ลอยกระทง หน่วย ต้นไม้ที่รัก หน่วย ข้าว หน่วย หิน ดิน ทราย หน่วย สัตว์น่ารัก หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
			<ul style="list-style-type: none"> - การทำศิลปะแบบร่วมมือ - การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษาท่าทาง การเคลื่อนไหว และศิลปะ - การรับรู้ และแสดงความคิดความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และชิ้นงาน 	
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทาง เพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายหรือแปลกใหม่	- การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวเพื่อควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับ และพื้นที่ - การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี - การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษาท่าทาง การเคลื่อนไหว และศิลปะ 	หน่วย วันเฉลิมพระชนมพรรษา หน่วย วันชาติ หน่วย วันขึ้นปีใหม่ หน่วย คมนาคม
มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ สนใจซักถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือที่พบเห็น	๑. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก -การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ	การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรองหรือเรื่องราวต่างๆ - การอ่านหนังสือภาพ นิทานหลากหลายประเภท/รูปแบบ - การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ - การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง - การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำ ผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่ - การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหา	หน่วย รักการอ่าน หน่วย เสียงรอบตัว หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง	คำตอบของข้อสงสัยต่างๆ - การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆและแผนภูมิอย่างง่าย - การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว	หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร หน่วย หิน ดิน ทราย หน่วย ต้นไม้ที่รัก หน่วย ฝน
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มี ความสามารถในการแสวงหา ความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆตามวิธีการของตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	- การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว - การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ - การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ - การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆและแผนภูมิอย่างง่าย	หน่วย ต้นไม้ที่รัก หน่วย ชุมชนของเรา
	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “ที่ไหน” “ทำไม” ในการค้นหาคำตอบ	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การรู้จักความเป็นมาของตนเองและครอบครัว ๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก-เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชนและบุคคลต่างๆ สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทยและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทยหรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่นๆ ๓. ธรรมชาติรอบตัว - เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ		หน่วย วันแม่ หน่วย วันเฉลิมพระชนมพรรษา หน่วย ครอบครัวมีสุข หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย วันชาติ หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง หน่วย ค่านิยมไทย หน่วย ฝนจำ หน่วย ฤดูหนาว หน่วย ฤดูร้อน

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๔ - ๕ ปี	อายุ ๔ - ๕ ปี		อนุบาล ๒
		ภัยธรรมชาติ แรง และพลังงานในชีวิตประจำวัน ที่แวดล้อมเด็ก ๔. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์		หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง หน่วย สุนัขตัวเลข หน่วย ปริมาตร น้ำหนัก

ตารางวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี ชั้น อนุบาลปีที่ ๓
โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ - ๖ ปี	อายุ ๕ - ๖ ปี		อนุบาล ๓
พัฒนาการด้านร่างกาย				
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนัก และส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา รู้จักอวัยวะต่างๆ	- การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ - การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ - การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์ - เล่นเครื่องเล่นสนาม	หน่วย ปฐมนิเทศ หน่วย ตัวเรา หน่วย หนูทำได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ มีสุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์	การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดี ในกิจวัตรประจำวัน - การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน - การเล่นเกมเล่นสนามอย่างอิสระ	หน่วย ข้าว หน่วย อาหารดีมีประโยชน์ หน่วย ปลอดภัยไว้ก่อน
	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร และหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	- วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาด		
	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	- การมีสุขภาพอนามัยที่ดี		
	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	- การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเอง		
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย	การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน - การเล่นเกมเล่นอย่างปลอดภัย	หน่วย ของเล่น ของใช้ หน่วย โรงเรียนของเรา หน่วย รู้รอบปลอดภัย

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ – ๖ ปี	อายุ ๕ – ๖ ปี		อนุบาล ๓
มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าถอยหลังเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองจากผู้อื่นและภัยใกล้ตัว - การปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย	การเคลื่อนไหวเพื่อควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับ และพื้นที่ - การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง - การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ	หน่วย ตัวเรา หน่วย หนูทำได้ หน่วย ปลอดภัยไว้ก่อน หน่วย รู้รอบปลอดภัย
	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าได้โดยไม่เสียทรงตัว			
	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้อย่างคล่องแคล่ว			
	๒.๑.๔ รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้			
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ใช้มือ - ตา ประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งได้	๒. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - การเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน - การรู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ	การหยิบจับการใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ - การเขียนภาพและการเล่นกับสี - การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วย เศษวัสดุ	หน่วย โลกสวยด้วยสีเส้น หน่วย หิน ดิน ททราย หน่วย ต้นไม้ที่รัก หน่วย ขนาดรูปร่าง รูปทรง หน่วย ปริมาตร น้ำหนัก
	๒.๒.๒ เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน			
	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๒๕ เซนติเมตรได้			
พัฒนาการด้านอารมณ์ - จิตใจ				
มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข				
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม	- การสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น - การเล่นบทบาทสมมติ	หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย ครอบครัวมีความสุข

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ - ๖ ปี	อายุ ๕ - ๖ ปี		อนุบาล ๓
			- การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตาม ความสามารถของตนเอง	
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อ ตนเองและผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูด กล้าแสดงออก อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของ ตนเองและผู้อื่น	- การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตาม ความสามารถของตนเอง - การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลือพลอยเมื่อผู้อื่น ได้รับบาดเจ็บ	หน่วย วันเด็ก วันครู หน่วย ค่านิยมไทย หน่วย วันขึ้นปีใหม่ หน่วย รักการอ่าน หน่วย วันแม่
	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงาน และความสามารถของตนเองและ ผู้อื่น	- การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่าง เหมาะสม		
มาตรฐานที่ ๔ ขึ้นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว				
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจมีความสุข และแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุขและ แสดงออกผ่านงานศิลปะ	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่าง เหมาะสม	- การเขียนภาพและการเล่นกับสี - การปั้น - การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วย เศษวัสดุ - การหยิบจับการใช้กรรไกรการฉีกการ ตัด การปะ และการร้อยวัสดุ - การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ - การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม - การทำงานศิลปะ - การฟังเพลง การร้องเพลง และการ แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี - การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี	หน่วย โลกสวยด้วยสีเส้น หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง
	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและ แสดงออกผ่านเสียงเพลงดนตรี			หน่วย โลกสวยด้วยสีเส้น หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ - ๖ ปี	อายุ ๕ - ๖ ปี		อนุบาล ๓
			<ul style="list-style-type: none"> - การเล่นบทบาทสมมติ - การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ - การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม 	
	๔.๑.๓ สนใจมีความสุขและแสดงท่าทาง / เคลื่อนไหวประกอบเพลงจังหวะและดนตรี	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> - การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี - การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี - การร้องเพลง 	หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร หน่วย วันขึ้นปีใหม่ หน่วย วันเด็ก วันครู
มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ซื่อสัตย์สุจริต	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นด้วยตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก <ul style="list-style-type: none"> - การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น - การกำกับตนเอง - การมีคุณธรรมจริยธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ - การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม - การร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม 	หน่วย วันเฉลิมพระชนมพรรษา หน่วย รักเมืองไทย หน่วย ค่านิยมไทย หน่วย วันชาติ
ตัวบ่งชี้ ๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> - การสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น - การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ 	หน่วย วันเด็ก วันครู หน่วย วันไหว้ครู หน่วย รักเมืองไทย หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง
	๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้ด้วยตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> - การมีคุณธรรมจริยธรรม ๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อม <ul style="list-style-type: none"> - การมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน 		
ตัวบ่งชี้ ๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าและท่าทางรับรู้อารมณ์ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับ	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก <ul style="list-style-type: none"> - การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของ 	<ul style="list-style-type: none"> - การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ 	หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย รักเมืองไทย

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ - ๖ ปี	อายุ ๕ - ๖ ปี		อนุบาล ๓
	สถานการณ์	ตนเองและผู้อื่น	และการช่วยเหลือพลบโยนเมื่อผู้อื่นได้รับ	หน่วย ครอบครัวมีความสุข
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ มีความรับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การกำกับตนเอง	- การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ	หน่วย หนูทำได้ หน่วย โรงเรียนของเรา
พัฒนาการด้านสังคม				
มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาด - การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ - การมีสุขภาพอนามัยที่ดี	- การเล่นบทบาทสมมติ - การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ	หน่วย ตัวเรา
	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเองอย่างถูกวิธี			หน่วย รู้รอบปลอดภัย หน่วย อาหารดีมีประโยชน์ หน่วย ข้าว
	๖.๑.๓ ใช้และทำความสะอาดหลังใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง			หน่วย ตัวเรา
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ มีวินัย ในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่อย่างเรียบร้อยด้วยตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน - การแสดงมารยาทที่ดี - การมีคุณธรรมจริยธรรม	- การเล่นเครื่องเล่นสัมผัสและการสร้างจากแท่งไม้ บล็อก - การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ	หน่วย ครอบครัวมีความสุข หน่วย ของเล่น ของใช้
	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง			หน่วย โรงเรียนของเรา หน่วย หนูทำได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ ประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงด้วยตนเอง	๒. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ใน	- การปฏิบัติตนตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	หน่วย ข้าว หน่วย หนูทำได้

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ – ๖ ปี	อายุ ๕ – ๖ ปี		อนุบาล ๓
		ชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัย	- การทำงานศิลปะที่ใช้วัสดุหรือสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่	หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง
มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย				
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลรักษา ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและ โรงเรียน ๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - การมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน ๓. ธรรมชาติรอบตัว - การรวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการรักษาสาธารณสุข	- การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียน - การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้ - การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่ เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน - การดูแลห้องเรียนร่วมกัน	หน่วย หนูทำได้ หน่วย ครอบครัวมีสุข หน่วย หนูทำได้ หน่วย ต้นไม้ที่รัก หน่วย โลกสวยด้วยสีสันทัน หน่วย หินดินทราย หน่วย ผน หน่วย โรงเรียนของเรา
	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่			
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ มีมารยาทตาม วัฒนธรรมไทยและรักความเป็น ไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ ตามกาลเทศะ	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและ โรงเรียน - การแสดงมารยาทที่ดี การมีคุณธรรมจริยธรรม ๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - การเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ สัญลักษณ์สำคัญของชาติ ไทยและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและ ความเป็นไทย	- การเล่นเกมบทบาทสมมุติการปฏิบัติตนใน ความเป็นคนไทย - การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ - การฟังเพลง การร้องเพลง และการ แสดงปฏิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี - การเล่นเกมบทบาทสมมุติการปฏิบัติตนใน ความเป็นคนไทย - การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ	หน่วย ครอบครัวมีสุข หน่วย โรงเรียนของเรา หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย วันแม่ หน่วย วันเฉลิม หน่วย วันครู หน่วย วันชาติ หน่วย ค่านิยมไทย หน่วย หนูทำได้ หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย วันชาติ
	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษ ด้วยตนเอง			หน่วย หนูทำได้ หน่วย ชุมชนของเรา
	๗.๒.๓ ยืนตรงและร่วมร้องเพลงชาติ			หน่วย วันชาติ

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ - ๖ ปี	อายุ ๕ - ๖ ปี		อนุบาล ๓
	ไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี			หน่วย วันเฉลิมพระชนมพรรษา
มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข				
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	<p>๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน <p>๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน 	<ul style="list-style-type: none"> - การเล่นอิสระ/การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย /กลุ่มใหญ่/การเล่นตามมุมประสบการณ์/การเล่นนอกห้องเรียน - การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลือปลอบโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ 	<p>หน่วย โรงเรียนของเรา</p> <p>หน่วย หนูทำได้</p> <p>หน่วย ครอบครัวมีความสุข</p> <p>หน่วย วันแม่</p> <p>หน่วย วันครู</p>
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมมือกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย	<p>๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น <p>๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม การแสดงมารยาทที่ดี <p>๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน <p>๓. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อ 	<ul style="list-style-type: none"> - การเล่นอิสระ/การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย/กลุ่มใหญ่/การเล่นตามมุมประสบการณ์/การเล่นนอกห้องเรียน - การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน - การสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น - การแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ 	<p>หน่วย โรงเรียนของเรา</p> <p>หน่วย หนูทำได้</p> <p>หน่วย โรงเรียนของเรา</p>
	๘.๒.๒ ยิ้ม ทักทายและพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เหมาะสมกับสถานการณ์			

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ - ๖ ปี	อายุ ๕ - ๖ ปี		อนุบาล ๓
		สื่อความหมายในชีวิตประจำวัน		
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงด้วยตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน - การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น	- ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน - การแสดงความคิดเห็นความรู้สึก และความต้องการ - การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา - การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาคำขัดแย้ง	หน่วย โรงเรียนของเรา หน่วย ครอบครัวมีความสุข
	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้เหมาะสมกับสถานการณ์	- การกำกับตนเอง - การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น		หน่วย หนูทำได้ หน่วย ชุมชนของเรา
	๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไขปัญห โดยปราศจากการใช้ความรุนแรงด้วยตนเอง			หน่วย หนูทำได้ หน่วย โรงเรียนของหนู หน่วย ค่านิยมไทย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาได้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่อง เชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟัง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	- การรอจังหวะที่เหมาะสมในการพูด - การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ - การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง/การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ	หน่วย รักการอ่าน หน่วย หนูทำได้
	๙.๑.๒ เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้	๒. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน		หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ – ๖ ปี	อายุ ๕ – ๖ ปี		อนุบาล ๓
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วยการชี้หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ	๒. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน - ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ - การสื่อสารต่างๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน	- การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่น และการกระทำต่างๆ - การพูดเรียงลำดับเพื่อใช้ในการสื่อสาร การอ่านหนังสือภาพ นิทาน หลากหลาย ประเภท/รูปแบบ - การอ่านอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ - การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ - การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง - การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง - การเขียนร่วมกันตามโอกาส และการเขียนอิสระ - การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเด็ก/ คำคุ้นเคย - การคิดสะกดคำและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ	หน่วย รักการอ่าน หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร
	๙.๒.๒ เขียนชื่อของตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง			หน่วย รักการอ่าน หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ – ๖ ปี	อายุ ๕ – ๖ ปี		อนุบาล ๓
มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้				
ตัวชี้วัดที่ ๑๐.๑.๓ มี ความสามารถในการคิดรวบยอด	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงหรือความสัมพันธ์ ของสิ่งต่างๆ จากการสังเกตโดยใช้ ประสาทสัมผัส	๒. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - การรู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาดรูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ	- การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การ เปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่ง ต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่าง เหมาะสม	หน่วย สัตว์น่ารัก หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง หน่วย หินดินทราย
	๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบความ แตกต่างและความเหมือนของสิ่ง ต่างๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบ ลักษณะขึ้นไป	- การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบตัว - การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้	- การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวน ของสิ่งต่างๆ - การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการ เรียงลำดับ สิ่งต่างๆ ตามลักษณะความ ยาว/ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร	หน่วย ปริมาตร น้ำหนัก หน่วย สุนัขกับตัวเลข
	๑๐.๑.๓ จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆ โดยใช้ตั้งแต่ ๒ ลักษณะขึ้นไปเป็น เกณฑ์	- การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบตัว	- การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการ จำแนกสิ่งต่างๆตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง	หน่วย ปริมาตร น้ำหนัก หน่วย สุนัขกับตัวเลข
	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของและ เหตุการณ์อย่างน้อย ๕ ลำดับ		- การรวมและการแยกสิ่งต่างๆ - การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ให้ สมบูรณ์ และการแยกชิ้นส่วน - การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวน ของสิ่งต่างๆ - การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่าง	หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง หน่วย หินดินทราย

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ - ๖ ปี	อายุ ๕ - ๖ ปี		อนุบาล ๓
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล	๑๐.๒.๑ อธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำด้วยตนเอง	๒. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัว ๓. ธรรมชาติรอบตัว - การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์สัตว์ พืช ตลอดจนการรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แรง และพลังงานในชีวิตประจำวันที่แวดล้อมเด็ก	- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง - การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ - การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล	หน่วย ผน หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร หน่วย ถูคูหนาว หน่วย ถูคูร้อน
	๑๐.๒.๒ คาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นและมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล			หน่วย หิน ดิน ทราย หน่วย ต้นไม้ที่รัก หน่วย ผน หน่วย พลังงานในชีวิตประจำวัน หน่วย เสียงรอบตัว
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและยอมรับผลที่เกิดขึ้น	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น - การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเอง - การกำกับตนเอง	- การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา - การแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ - การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา - การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง - การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล	หน่วย ชุมชนของเรา หน่วย ค่านิยมไทย
	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาสร้างทางเลือกและเลือกวิธีแก้ปัญหา	- การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น - การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง		หน่วย หนูทำได้

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ – ๖ ปี	อายุ ๕ – ๖ ปี		อนุบาล ๓
มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง โดยมีการดัดแปลงแปลกใหญ่จากเดิม และมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเอง - การแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	- การเขียนภาพและการเล่นกับสี/การปั้น/การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วย เศษวัสดุ/การหยิบจับการใช้กรรไกรการฉีกการตัด การปะ และการร้อยวัสดุ - การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ - การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม - การทำงานศิลปะ - การทำงานศิลปะที่ใช้วัสดุหรือสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ - การทำศิลปะแบบร่วมมือ - การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษาท่าทาง การเคลื่อนไหว และศิลปะ - การรับรู้ และแสดงความคิดความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และชิ้นงาน	หน่วย โลกสวยด้วยสีเส้น หน่วย ลอยกระทง หน่วย ข้าว หน่วย หนูทำได้ หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายและแปลก	- การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม	- การเคลื่อนไหวเพื่อควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับ และพื้นที่ - การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี	หน่วย วันเฉลิมพระชนมพรรษา หน่วย วันแม่ หน่วย วันเด็ก

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ – ๖ ปี	อายุ ๕ – ๖ ปี		อนุบาล ๓
	ใหม่		- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษาท่าทาง การเคลื่อนไหว และศิลปะ	หน่วยวันขึ้นปีใหม่
มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ สนใจหยิบหนังสือมาอ่าน และเขียนสื่อความคิดด้วยตนเองเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	๒. สิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก - การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ	การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรองหรือเรื่องราวต่างๆ - การอ่านหนังสือภาพ นิทานหลากหลายประเภท/รูปแบบ - การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ - การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง - การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำ ผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่ - การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ - การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูล และนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆ และแผนภูมิอย่างง่าย - การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว	หน่วย รักการอ่าน หน่วย เสียงรอบตัว หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร
	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การเล่นและทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง		หน่วย หิน ดิน ทราย หน่วย ต้นไม้ที่รัก หน่วย ฝน หน่วย โลกสวยด้วยสีสัน

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	ชั้น / หน่วยการจัดประสบการณ์
	อายุ ๕ – ๖ ปี	อายุ ๕ – ๖ ปี		อนุบาล ๓
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายด้วยตนเอง	๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - ชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา รู้จักอวัยวะต่างๆ - การรู้จักความเป็นมาของตนเองและครอบครัว ๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่างๆ สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทยและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย หรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่นๆ ๓. ธรรมชาติรอบตัว - เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แสง และพลังงานในชีวิตประจำวันที่แวดล้อมเด็ก ๔. สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์	- การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว - การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ - การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ - การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูล และนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆและแผนภูมิอย่างง่าย	หน่วย ต้นไม้ที่รัก หน่วย ตัวเรา หน่วย โรงเรียนของเรา
	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไร” “อย่างไร” ในการค้นหาคำตอบ	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไร” “อย่างไร” ในการค้นหาคำตอบ		

การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้เด็ก
เกิดพัฒนาการเต็มศักยภาพโดยยึดหลักการจัดประสบการณ์
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ ๔ – ๖ ปี เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะบูรณาการผ่านการเล่น การลงมือกระทำจากประสบการณ์ตรงอย่างหลากหลาย เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ไม่จัดเป็นรายวิชาโดยมีหลักการ และแนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้

หลักการจัดประสบการณ์

หลักการจัดประสบการณ์

๑. จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้หลากหลาย เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างสมดุล และต่อเนื่อง
๒. เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่
๓. จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาโดยให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาการของเด็ก
๔. จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ พร้อมทั้งนำผลการประเมินมาพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง
๕. ให้พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

แนวทางการจัดประสบการณ์

แนวทางการจัดประสบการณ์

๑. จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการทำงานของสมองที่เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
๒. จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก เด็กได้ลงมือกระทำเรียนรู้ผ่านประสบการณ์สัมผัสทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง
๓. จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้
๔. จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ริเริ่มคิด วางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำและนำเสนอความคิดโดยครูหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก

๕. จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่นกับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่นมีความสุข และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่างๆกัน

๖. จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก

๗. จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวันตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

๘. จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่ดีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริงโดยไม่ได้คาดการณ์ไว้

๙. จัดทำสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล นำมาไตร่ตรองและใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็ก และการวิจัยในชั้นเรียน

๑๐. จัดประสบการณ์โดยให้พ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วมทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อแหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

ทั้งนี้ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) บูรณาการการเรียนรู้โดยคำนึงถึงตัวเด็กเป็นสำคัญ เด็กแต่ละคนมีความสนใจแตกต่างกัน จึงมีกิจกรรมที่หลากหลายประเภท มีทั้งกิจกรรมที่让孩子ทำเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ กิจกรรมจิตศึกษาส่งเสริมสมาธิ กิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่และมัดเล็ก เปิดโอกาสให้เด็กริเริ่มกิจกรรม ได้มีโอกาสเลือกด้วยตนเองตามความเหมาะสมกับวัย ตรงกับความสนใจและความต้องการของเด็ก ระยะเวลาจัดกิจกรรมเหมาะสมกับวัย ยืดหยุ่นได้ เน้นให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง ผ่านสื่อของจริง ให้เด็กได้มีโอกาสสังเกต สำรวจ ค้นคว้า ทดลองแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น ๆ และผู้ใหญ่ โดยบูรณาการการเรียนรู้ผ่านการจัดประสบการณ์ที่สำคัญ ดังนี้

๑. การจัดกิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม
๒. การจัดการเรียนรู้โดยโครงงาน (Project Approach)
๓. กิจกรรมบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย
๔. กิจกรรมหนูน้อยเสริมสร้างคุณธรรม
๕. กิจกรรมสื่อมวลชนศึกษา
๖. กิจกรรมลูกเสือน้อย
๗. เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษสะกดคำแบบ Phonics

การจัดกิจกรรมประจำวัน

การจัดกิจกรรมประจำวัน

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) จัดกิจกรรมบูรณาการผ่านกิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลทั้ง ๔ ด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคม และสติปัญญา ประกอบด้วย

๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
๒. กิจกรรมเสริมประสบการณ์
๓. กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
๔. กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง
๕. เกมการศึกษา
๖. เล่นเสรี
๗. ทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน

๑. แนวทางการจัดกิจกรรม

๑.๑ กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวันแต่ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เช่น

- วัย ๓ - ๔ ปี มีความสนใจช่วงสั้นประมาณ ๘ - ๑๒ นาที
- วัย ๔ - ๕ ปี มีความสนใจอยู่ได้ประมาณ ๑๒ - ๑๕ นาที
- วัย ๕ - ๖ ปี มีความสนใจอยู่ได้ประมาณ ๑๕ - ๒๐ นาที

๑.๒ กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า ๒๐ นาที

๑.๓ กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นเสรี เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักเลือกตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ เช่น การเล่นตามมุม การเล่นกลางแจ้ง ฯลฯ ใช้เวลาประมาณ ๔๐-๖๐ นาที

๑.๔ กิจกรรมควรมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอกห้อง กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มและครูผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม และกิจกรรมที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลัง จัดให้ครบทุกประเภท ทั้งนี้ กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับกิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่เหนื่อยเกินไป

๒. ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน

การเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดในแต่ละวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานและสภาพชุมชน ที่สำคัญครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน ดังต่อไปนี้

๒.๑ การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เป็นการพัฒนาความแข็งแรง การทรงตัว ความยืดหยุ่น ความคล่องแคล่วในการใช้ข้อวัยวะต่าง ๆ และจังหวะการเคลื่อนไหวในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นอิสระกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม ปีนป่ายเล่นอิสระ เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

๒.๒ การพัฒนาการกล้ามเนื้อเล็ก เป็นการพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเล็ก กล้ามเนื้อมือ-นิ้วมือ การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและระบบประสาทตามือได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นเครื่องสัมผัส เล่นเกมการศึกษา ฝึกช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย หยิบจับช้อนส้อม และใช้อุปกรณ์ศิลปะ เช่น สีเทียน กรรไกร พู่กัน ดินเหนียว ฯลฯ

๒.๓ การพัฒนาการอารมณ์ จิตใจ และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เป็นการปลูกฝังให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัย รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด เมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือโดยจัดกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเล่นให้เด็กได้มีโอกาสตัดสินใจเลือก ได้รับการตอบสนองตามความต้องการได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่อง

๒.๔ การพัฒนาสังคมนิสัย เป็นการพัฒนาให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงาน รับผิดชอบ รับผิดชอบของตนเองและผู้อื่น โดยรวมทั้งระมัดระวังอันตรายจากคนแปลกหน้า ให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ เช่น รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ ขับถ่าย ทำความสะอาดร่างกาย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎกติกาข้อตกลงของความร่วมมือ เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ

๒.๕ การพัฒนาการคิด เป็นการพัฒนาให้เด็กมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาความ คิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ และคิดเชิงเหตุผลทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้สนทนา อภิปรายและเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็ก ศึกษาสถานศึกษาที่ เล่นเกมการศึกษา ฝึกการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ฝึกออกแบบและสร้างชิ้นงาน และทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่และรายบุคคล

๒.๖ การพัฒนาภาษา เป็นการพัฒนาให้เด็กใช้ภาษาสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่เด็กมีประสบการณ์โดยสามารถตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยใคร่รู้ จัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการฟัง พูด อ่าน เขียน มีนิสัยรักการอ่าน และบุคคลแวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

๒.๗ การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและเห็นความสวยงามของสิ่งต่างๆ โดยจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ดนตรี การ

เคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ ประดิษฐ์สิ่งต่างๆ อย่างอิสระ เล่นบทบาทสมมติ เล่นน้ำ เล่นทราย เล่นบล็อก และเล่นก่อสร้าง

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ตามจังหวะอย่างอิสระอยู่กับที่และเคลื่อนที่ โดยใช้เสียงเพลง ดนตรี คำคล้องจอง เครื่องเคาะจังหวะ และอุปกรณ์อื่น ๆ ประกอบการเคลื่อนไหว เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการ ปฏิบัติตามคำสั่ง ตามข้อตกลง และความคิดสร้างสรรค์ รู้จังหวะควบคุมการเคลื่อนไหวของตนเองได้อย่างมีความสุข สนุกสนาน

จุดประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาทุกส่วนของร่างกายให้ได้เคลื่อนไหวอย่างสัมพันธ์กัน
๒. เพื่อให้เด็กสนใจ แสดงออกผ่านเสียงเพลงและดนตรี ผ่อนคลายความตึงเครียด.
๓. เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ ความสนุกสนาน รื่นเริง โดยผ่านกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่หลากหลายสนองความต้องการตามธรรมชาติ ความสนใจและความพอใจของเด็ก
๔. เพื่อให้เด็กเกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียภาพในการเคลื่อนไหวอย่างเสรีตามจังหวะ รวมทั้งเกิดทักษะ ในการฟังดนตรีหรือจังหวะต่างๆ
๕. เพื่อพัฒนาทักษะด้านสังคม การปรับตัว ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
๖. เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

แนวการจัดกิจกรรม

๑. ร้องเพลง ท่องคำกลอน คำคล้องจอง และเคลื่อนไหวตามบทเพลง คำกลอน คำคล้องจอง
๒. เคลื่อนไหวพื้นฐาน โดยแบ่ง 2 ประเภท คือ เคลื่อนไหวอยู่กับที่ และเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
๓. การฝึกจังหวะ โดยการใช้ส่วนต่างๆของร่างกาย การทำจังหวะด้วยการเปล่งเสียง
๔. ให้เด็กเคลื่อนไหวตามความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้อุปกรณ์ประกอบในการเคลื่อนไหวเช่น ห่วง แถบผ้า ฯลฯ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ฝึกการทำงานและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่

จุดประสงค์

๑. เพื่อให้เด็กเข้าใจเนื้อหาและเรื่องราวแผนการจัดประสบการณ์
๒. เพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาในการฟัง พูด และการถ่ายทอดเรื่องราว
๓. ฝึกความมีระเบียบวินัย มารยาทในการฟัง พูด และลักษณะนิสัยที่ดี
๔. กล้าแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

แนวการจัดกิจกรรม

๑. การสนทนา อภิปราย เป็นกานส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในการพูด การฟัง รู้จักแสดงความคิดเห็นเป็น และยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๒. การเล่านิทาน เป็นการเล่าเรื่องต่างๆ ส่วนมากจะเป็นเรื่องที่เน้นการปลูกฝังให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม

๓. การสาธิต เป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องการให้เด็กได้สังเกตและเรียนรู้ตามขั้นตอน
๔. การทดลอง/ปฏิบัติ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงเพราะได้ทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ได้สังเกตการเปลี่ยนแปลง ฝึกการสังเกต การคิดแก้ปัญหา
๕. การศึกษานอกสถานที่ เป็นการจัดกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ด้วยการพาเด็กไปทัศนศึกษาสิ่งต่างๆรอบตัว
๖. การเล่นบทบาทสมมติ เป็นการให้เด็กเล่นสมมติตนเองเป็นตัวละครต่างๆตามเนื้อเรื่อง
๗. การร้องเพลง เล่นเกม ท่องคำคล้องจอง เป็นการจัดให้เด็กได้แสดงออกเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและจังหวะ

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยใช้ศิลปะ เช่น การวาดภาพระบายสี การปั้น การแกะ ตัด ปะ การพิมพ์ภาพ หรือวิธีอื่นๆที่เด็กได้คิดสร้างสรรค์ และเหมาะสมกับพัฒนาการ เช่น การเล่นพลาสติกสร้างสรรค์

จุดประสงค์

๑. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ
๒. ให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ผ่อนคลายความเครียด
๓. ส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อมือ และพัฒนาประสาทสัมผัสระหว่างมือกับตา
๔. ส่งเสริมการปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
๕. ส่งเสริมคุณธรรมในด้านความอดทน การรอคอย ความรับผิดชอบ และความมีวินัยในตนเอง
๖. ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา
๗. ฝึกทักษะการสังเกต การคิดและการแก้ปัญหา

แนวการจัดกิจกรรม

๑. จัดโต๊ะและวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อม โดยให้เด็กรับผิดชอบช่วยจัดอุปกรณ์
๒. สร้างบรรยากาศในการทำกิจกรรมให้มีความสดชื่น แจ่มใส
๓. ให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอย่างอิสระตามความสนใจของตน
๔. สร้างข้อตกลงในการเปลี่ยนหมุนเวียนทำกิจกรรม
๕. แนะนำอุปกรณ์วิธีใช้และคอยดูแลให้คำปรึกษาในการทำกิจกรรม
๖. เมื่อทำงานเสร็จต้องให้เด็กเก็บวัสดุ เครื่องมือ เครื่องใช้ และนำเสนอผลงานของตน

กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

เป็นกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้มีโอกาสออกไปนอกห้อง เพื่อออกกำลังกายเคลื่อนไหวร่างกาย และแสดงออกอย่างอิสระ โดยยึดความสนใจและความสามารถของเด็กแต่ละคนเป็นหลัก กิจกรรมกลางแจ้งที่ควรจัดให้เด็กได้เล่น เช่น การเล่นเครื่องเล่นสนาม การเล่นทราย การเล่นน้ำ การเล่นสมมติในบ้านจำลอง การเล่นในศูนย์ช่างไม้ การเล่นกันอุปกรณ์กีฬา การเล่นเกมการละเล่น

จุดประสงค์

๑. เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ของอวัยวะต่างๆ
๒. เพื่อให้เด็กส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรงสุขภาพดี
๓. เพื่อส่งเสริมให้เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความเครียด
๔. เพื่อรู้จักปรับตัว เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
๕. เพื่อเรียนรู้การระวังรักษาความปลอดภัยทั้งตนเองและผู้อื่น
๖. เพื่อรู้จักการตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

แนวการจัดกิจกรรม

๑. เด็กและครูร่วมสร้างข้อตกลง กติกาในการเล่น
๒. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเล่นให้พร้อม
๓. การสาธิตการเล่นสนามบางชนิด
๔. ให้เด็กเลือกเล่นอิสระตามความสนใจ
๕. ขณะเด็กเล่นครูต้องคอยดูแลความปลอดภัยและสังเกตพฤติกรรมการเล่น
๖. เมื่อหมดเวลาให้เด็กช่วยเก็บของเข้าที่และทำความสะอาดร่างกาย

เกมการศึกษา

เป็นเกมการเล่นที่ช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์กติกาต่างๆ สามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้เด็กรู้จักสังเกตคิดหาเหตุผลและเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสีรูปร่างจำนวน ฯลฯ

จุดประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมทักษะการสังเกต เปรียบเทียบ
๒. ส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับดวงตา
๓. ส่งเสริมการคิดหาเหตุผลและตัดสินใจแก้ปัญหา
๔. ปลุกฝังให้มีคุณธรรมต่างๆเช่นความรับผิดชอบ การแข่งขัน ฯลฯ

แนวการจัดกิจกรรม

๑. ในกรณีที่เล่นเกมใหม่ครูควรแนะนำหรือสาธิตอธิบายวิธีการเล่นเกมให้เด็กทราบ
๒. ให้เด็กหมุนเวียนเข้ามาเล่นเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลตามความเหมาะสม
๓. ขณะเด็กเล่นครูมีหน้าที่เพียงแนะนำ
๔. เมื่อเล่นเกมแต่ละชุดเสร็จแล้วควรฝึกให้เด็กเก็บให้เรียบร้อย

การจัดการเรียนรู้โดยโครงการ (Project Approach)

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยนำรูปแบบการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้โดยโครงการ (Project Approach) ที่ให้โอกาสเด็กเลือกเรียนรู้ในสิ่งที่เด็กสนใจในสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวเด็ก โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ตั้งคำถามในสิ่งที่ยังต้องการเรียนรู้หาคำตอบ รวมทั้งดำเนินการวางแผนสำรวจ สืบค้น บันทึก คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล และความรู้ต่างๆ เด็กเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยประสบการณ์ตรงหลากหลายวิธี แล้วสุดท้ายเด็กและครูร่วมกันสรุปเรียบเรียงขั้นตอนการเรียนรู้และสิ่งที่เรียนรู้ออกมาเป็นชิ้นงานและนิทรรศการอันเป็นการสรุปความคิดรวบยอดที่ดี ต่อจากนั้นก็ทำการเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้รับรู้ ซึ่งเป็นการเรียบเรียง ทบทวน วิธีการ ทักษะ และข้อมูลในการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นเป็นตอนเป็นระบบ

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า Project Approach เป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ Brain- Based Learning อย่างมาก และเหมาะสมกับการส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเองไปตลอดชีวิต การสืบค้นเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของเด็กทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อเด็กอย่างมาก การเรียนรู้อย่างดำเนินไปในรูปแบบของ การบูรณาการ หลักวิชาและทักษะทางวิชาการต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างแยบยล และยังทำให้เด็กได้ใช้สมองทั้งซีกซ้าย ซีกขวาร่วมกันอีกด้วย เช่น เด็กสังเกต คิดวิเคราะห์ หาเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วก็นำความคิดรวบยอดหรือสิ่งที่เรียนรู้ สร้างสิ่งจำลองที่สะท้อนการเรียนรู้เหล่านั้นอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่สนใจ ให้โอกาสเด็กได้ค้นพบ และเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงกับเรื่องราว สิ่งของ บุคคล สถานที่หรือชุมชนที่แวดล้อมตัวเด็ก ตามวิธีการของตนเอง กล่าวคือ กล้าคิด กล้าแสดงออก โดยครูเป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือและจัดเตรียมสภาพแวดล้อมตัวเด็ก ตามสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ทั้งนี้กำหนดให้ครูผู้สอนชั้นอนุบาลปีที่ ๒ และ ๓ จัดการเรียนรู้โดยโครงการ ปีการศึกษาละ ๑ โครงการ โดยมีกระบวนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้โดยโครงการ ๓ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ ทบทวนความรู้และความสนใจ

ระยะที่ ๒ ค้นคว้าและมีประสบการณ์ใหม่

ระยะที่ ๓ ประเมิน สะท้อนกลับ และแลกเปลี่ยนงานโครงการ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ได้ใช้รูปแบบการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้สังเกต สำรวจ ค้นคว้า ทดลอง และแก้ปัญหาด้วยตนเอง รู้จักคิด มีความคิดสร้างสรรค์ ให้โอกาสเด็กได้ใช้ความคิดของตนเองได้มากที่สุด ผ่านกิจกรรมการทดลองวิทยาศาสตร์ในโครงการ “บ้านวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย” ซึ่งกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ ประกอบด้วย ๕ ขั้นตอน คือการสร้าง ความสนใจ (Engagement) การประเมินผล (Exploration) การอธิบาย (Elaboration) การขยายความรู้ (Elaboration) และการประเมินผล (Evaluation) ทั้งนี้กิจกรรมที่จะให้นักเรียนสำรวจตรวจสอบ จะต้องเชื่อมโยงกับความคิดเดิม และนำไปสู่การแสวงหาความรู้ใหม่และได้ใช้กระบวนการและทักษะต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์และการสืบเสาะหาความรู้ ซึ่งโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ได้ประยุกต์ขั้นตอนของกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษามีความสำคัญต่อเด็กเนื่องจากธรรมชาติของเด็กในวัยนี้สนใจที่จะเรียนรู้ ค้นคว้า ทดลอง และต้องการสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว ดังนั้น การจัดเตรียมสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมตามความต้องการของเด็ก จึงมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็ก เด็กสามารถเรียนรู้จากการเล่นที่เป็น ประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าจึงจำเป็นต้องจัดสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของหลักสูตร เพื่อส่งผลให้บรรลุจุดหมายในการพัฒนาเด็ก

การจัดสภาพแวดล้อมคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

๑. ความสะอาด ความปลอดภัย
๒. ความมีอิสระอย่างมีขอบเขตในการเล่น
๓. ความสะดวกในการทำกิจกรรม
๔. ความพร้อมของอาคารสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำห้องส้วม สนามเด็กเล่น ฯลฯ
๕. ความเพียงพอเหมาะสมในเรื่องขนาด น้ำหนัก จำนวน สีของสื่อและเครื่องเล่น
๖. บรรยากาศในการเรียนรู้ การจัดที่เล่นและมุมประสบการณ์ต่าง ๆ สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน

หลักสำคัญในการจัดต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ความสะอาด เป้าหมายการพัฒนาเด็ก ความเป็นระเบียบ ความเป็นตัวของเด็กเอง ให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น มั่นใจ และมีความสุข ซึ่งอาจจัดแบ่งพื้นที่ให้เหมาะสมกับการประกอบกิจกรรมตามหลักสูตร ดังนี้

๑. พื้นที่อำนวยความสะดวกเพื่อเด็กและผู้สอน

- ๑.๑ ที่แสดงผลงานของเด็ก อาจจัดเป็นแผ่นป้าย หรือที่แขวนผลงาน
- ๑.๒ ที่เก็บแฟ้มผลงานของเด็ก อาจจัดทำเป็นกล่องหรือจัดใส่แฟ้มรายบุคคล
- ๑.๓ ที่เก็บเครื่องใช้ส่วนตัวของเด็ก อาจทำเป็นช่องตามจำนวนเด็ก
- ๑.๔ ที่เก็บเครื่องใช้ของผู้สอน เช่น อุปกรณ์การสอน ของส่วนตัวผู้สอน ฯลฯ
- ๑.๕ ป้ายนิเทศตามหน่วยการสอนหรือสิ่งที่เด็กสนใจ

๒. พื้นที่ปฏิบัติกิจกรรมและการเคลื่อนไหว ต้องกำหนดให้ชัดเจน ควรมีพื้นที่ที่เด็กสามารถจะทำงานได้ด้วยตนเอง และทำกิจกรรมด้วยกันในกลุ่มเล็ก หรือกลุ่มใหญ่ เด็กสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระจากกิจกรรมหนึ่งไปยังกิจกรรมหนึ่ง โดยไม่รบกวนผู้อื่น

๓. พื้นที่จัดมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ สามารถจัดได้ตามความเหมาะสมขึ้นอยู่กับสภาพของห้องเรียน จัดแยกส่วนที่ใช้เสียงดังและเงียบออกจากกัน เช่น มุมบล็อกอยู่ห่างจากมุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติอยู่ติดกับมุมบล็อก มุมวิทยาศาสตร์อยู่ใกล้มุมศิลปะฯลฯ ที่สำคัญจะต้องมีของเล่น วัสดุอุปกรณ์ในมุมอย่างเพียงพอต่อการเรียนรู้ของเด็ก การเล่นในมุมเล่นอย่างเสรี มักถูกกำหนดไว้ในตารางกิจกรรมประจำวัน เพื่อให้โอกาสเด็กได้เล่นอย่างเสรีประมาณวันละ ๖๐ นาทีการจัดมุมเล่นต่างๆ ผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- ๓.๑ ในห้องเรียนควรมีมุมเล่นอย่างน้อย ๓-๕ มุม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นที่ของห้อง

๓.๒ ควรได้มีการผลิตเปลี่ยนสื่อของเล่นตามมุมบ้าง ตามความสนใจของเด็ก

๓.๓ ควรจัดให้มีประสบการณ์ที่เด็กได้เรียนรู้ไปแล้วปรากฏอยู่ในมุมเล่น เช่น เด็กเรียนรู้เรื่องผีเสื้อ ผู้สอนอาจจัดให้มีการจำลองการเกิดผีเสื้อล่องไว้ให้เด็กดูในมุมธรรมชาติศึกษาหรือมุมวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

๓.๔ ควรเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดมุมเล่นทั้งนี้เพื่อจูงใจให้เด็กรู้สึกเป็นเจ้าของอยากเรียนรู้อยากเข้าเล่น

๓.๕ ควรเสริมสร้างวินัยให้กับเด็ก โดยมีข้อตกลงร่วมกันว่าเมื่อเล่นเสร็จแล้วจะต้องจัดเก็บอุปกรณ์ทุกอย่างเข้าที่ให้เรียบร้อยสภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน คือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในอาณาบริเวณรอบ ๆ สถานศึกษา รวมทั้งจัดสนามเด็กเล่น พร้อมเครื่องเล่นสนาม จัดระวางรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณสถานศึกษาและบริเวณรอบนอกสถานศึกษา ดูแลรักษาความสะอาด ปลูกต้นไม้ให้ความร่มรื่นรอบๆบริเวณสถานศึกษา สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กบริเวณสนามเด็กเล่น ต้องจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตร ดังนี้

สนามเด็กเล่น มีพื้นผิวหลายประเภท เช่น ดิน ทราย หญ้า พื้นที่เหมาะสำหรับเล่นของเล่นที่มีล้อ รวมทั้งที่ร่มที่โล่งแจ้ง พื้นดินสำหรับขุด ที่เล่นน้ำ บ่อทราย พร้อมอุปกรณ์ประกอบการเล่น เครื่องเล่นสนามสำหรับปีนป่าย ทรงตัว ฯลฯ ทั้งนี้ต้องไม่ติดกับบริเวณที่มีอันตราย ต้องหมั่นตรวจตราเครื่องเล่นให้อยู่ในสภาพแข็งแรง ปลอดภัย อยู่เสมอ และหมั่นดูแลเรื่องความสะอาด

ที่นั่งเล่นพักผ่อน จัดที่นั่งไว้ใต้ต้นไม้มีร่มเงา อาจใช้กิจกรรมกลุ่มย่อย ๆ หรือกิจกรรมที่ต้องการความสงบ หรืออาจจัดเป็นลานนิทรรศการให้ความรู้แก่เด็กและผู้ปกครองบริเวณธรรมชาติ ปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ พืชผักสวนครัว หากบริเวณสถานศึกษา มีไม่มากนัก อาจปลูกพืชในกระบะหรือกระถาง

สื่อและแหล่งเรียนรู้

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) จัดให้มีเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ ประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ควรมีสื่อทั้งที่เป็นประเภท ๒ มิติ และ/หรือ ๓ มิติ ที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนวัฒนธรรม สื่อที่ปลอดภัยต่อตัวเด็ก สื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่างๆให้ครบทุกด้านสื่อที่เอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยการจัดการใช้สื่อเริ่มต้นจาก สื่อของจริง ภาพถ่าย ภาพโครงสร้าง และ สัญลักษณ์ ทั้งนี้การใช้สื่อต้องเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจและความต้องการของเด็กที่

หลากหลาย ตัวอย่างสื่อประกอบการจัดกิจกรรม มีดังนี้

กิจกรรมเสรี /การเล่นตามมุม

๑. มุมบทบาทสมมติ จัดเป็นมุมเล่น ดังนี้

๑.๑ มุมบ้าน

- ❖ ของเล่นเครื่องใช้ในครัวขนาดเล็ก หรือของจำลอง เช่น เตา กระทะ ครก กาน้ำ

- เชียง มีดพลาสติก หม้อ จาน ช้อน ถ้วยชาม กระละมั่ง ฯลฯ
- ❖ เครื่องเล่นตุ๊กตา เสื้อผ้าตุ๊กตา เตียง เปลเด็ก ตุ๊กตา
 - ❖ เครื่องแต่งบ้านจำลอง เช่น ชุดรับแขก โต๊ะเครื่องแป้ง หมอนอิง กระดาษขนาดเห็นเต็มตัว หวี ตลับแป้ง ฯลฯ
 - ❖ เครื่องแต่งกายบุคคลอาชีพต่าง ๆ ที่ใช้แล้ว เช่น ชุดเครื่องแบบทหาร ตำรวจ ชุดเสื้อผ้าผู้ใหญ่ชายและหญิง รองเท้า กระเป๋าถือที่ไม่ใช้แล้ว ฯลฯ
 - ❖ โทรศัพท์ เตารีดจำลอง ที่รีดผ้าจำลอง
 - ❖ ภาพถ่ายและรายการอาหาร

๑.๒ มุมหม้อ

- ❖ เครื่องเล่นจำลองแบบเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์การรักษาผู้ป่วย เช่น หูฟัง เสื้อคลุมหม้อ ฯลฯ
- ❖ อุปกรณ์สำหรับเลียนแบบการบันทึกข้อมูลผู้ป่วย เช่น กระดาษ ดินสอ ฯลฯ

๑.๓ มุมร้านค้า

- ❖ กล่องและขวดผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ใช้แล้ว
- ❖ อุปกรณ์ประกอบการเล่น เช่น เครื่องคิดเลข ลูกคิด ธนบัตรจำลอง ฯลฯ

๒. มุมบล็อก

- ❖ ไม้บล็อกหรือแท่งไม้ที่มีขนาดและรูปร่างต่าง ๆ กัน จำนวนตั้งแต่ ๕๐ ขึ้นขึ้นไป
- ❖ ของเล่นจำลอง เช่น รถยนต์ เครื่องบิน รถไฟ คน สัตว์ ต้นไม้ ฯลฯ
- ❖ ภาพถ่ายต่างๆ
- ❖ ที่จัดเก็บไม้บล็อกหรือแท่งไม้อาจเป็นชั้น ลังไม้หรือพลาสติก แยกตามรูปร่าง ขนาด

๓. มุมหนังสือ

- ❖ หนังสือภาพนิทาน สมุดภาพ หนังสือภาพที่มีคำและประโยคสั้น ๆ พร้อมภาพ
- ❖ ชั้นหรือที่วางหนังสือ
- ❖ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างบรรยากาศการอ่าน เช่น เสื้อ พรม หมอน ฯลฯ
- ❖ สมุดเซ็นยืมหนังสือกลับบ้าน
- ❖ อุปกรณ์สำหรับการเขียน
- ❖ อุปกรณ์เสริม เช่น เครื่องเล่นเทป ตลับเทปนิทานพร้อมหนังสือนิทาน หูฟัง ฯลฯ

๔. มุมวิทยาศาสตร์ หรือมุมธรรมชาติศึกษา

- ❖ วัสดุต่าง ๆ จากธรรมชาติ เช่น เมล็ดพืชต่าง ๆ เปลือกหอย ดิน หิน แร่ ฯลฯ
- ❖ เครื่องมือเครื่องใช้ในการสำรวจ สังเกต ทดลอง เช่น แวนขยาย แม่เหล็ก เข็มทิศ เครื่องชั่ง ฯลฯ

๕. มุมอาเซียน

- ❖ ธงของแต่ละประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน
- ❖ คำกล่าวทักทายของแต่ละประเทศ
- ❖ ภาพการแต่งกายประจำชาติในกลุ่มประเทศอาเซียน

กิจกรรมสร้างสรรค์ จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ ดังนี้

๑. การวาดภาพและระบายสี

- ❖ สีเทียนแท่งใหญ่ สีไม้ สีชอล์ก สีน้ำ
- ❖ พู่กันขนาดใหญ่ (ประมาณเบอร์ ๑๒)
- ❖ กระดาษ
- ❖ เลือกลูม หรือผ้ากันเปื้อน

๒. การเล่นกับสี

- ❖ การเป่าสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ สีน้ำ
- ❖ การหยดสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ พู่กัน สีน้ำ
- ❖ การพับสี มี กระดาษ สีน้ำ พู่กัน
- ❖ การเทสี มี กระดาษ สีน้ำ
- ❖ การละลายสี มี กระดาษ สีน้ำ แป้งเปียก

๓. การพิมพ์ภาพ

- ❖ แม่พิมพ์ต่าง ๆ จากของจริง เช่น นิ้วมือ ใบไม้ ก้านกล้วย ฯลฯ
- ❖ แม่พิมพ์จากวัสดุอื่น ๆ เช่น เชือก เส้นด้าย ทรายาง ฯลฯ
- ❖ กระดาษ ผ้าเช็ดมือ สีโปสเตอร์ (สีน้ำ สีฝุ่น ฯลฯ)

๔. การปั้น เช่น ดินน้ำมัน ดินเหนียว แป้งโดว์ แผ่นรองปั้น แม่พิมพ์รูปต่าง ๆ ไม้ขนาดแป้ง ฯลฯ

๕. การพับ ฉีก ตัดปะ เช่น กระดาษ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่จะใช้พับ ฉีก ตัด ปะ กรรไกรขนาดเล็ก

ปลายมน กาวน้ำหรือแป้งเปียก ผ้าเช็ดมือ ฯลฯ

๖. การประดิษฐ์เศษวัสดุ เช่น เศษวัสดุต่าง ๆ มีกล่องกระดาษ แกนกระดาษ เศษผ้า เศษไหม กาว กรรไกร สี ผ้าเช็ดมือ ฯลฯ

๗. การร้อย เช่น ลูกปัด หลอดกาแฟ หลอดด้าย ฯลฯ

๘. การสาน เช่น กระดาษ ใบตอง ใบมะพร้าว ฯลฯ

๙. การเล่นพลาสติกสร้างสรรค์ พลาสติกชิ้นเล็ก ๆ รูปทรงต่าง ๆ ผู้เล่นสามารถนำมาต่อเป็นรูปแบบต่าง ๆ ตามความต้องการ

๑๐. การสร้างรูป เช่น จากกระดาษปึกหมุด จากแป้นตะปูที่ใช้หมักยางหรือเชือกผูกตั้งให้เป็นรูปร่างต่าง ๆ
เกมการศึกษา จัดให้มีสื่อประเภทเกมการศึกษามีดังนี้

๑. เกมจับคู่

- ❖ จับคู่รูปร่างที่เหมือนกัน

- ❖ จับคู่ภาพเงา
- ❖ จับคู่ภาพที่ซ่อนอยู่ในภาพหลัก
- ❖ จับคู่สิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน สิ่งที่ใช้คู่กัน
- ❖ จับคู่ภาพส่วนเติมกับส่วนย่อย
- ❖ จับคู่ภาพกับโครงร่าง
- ❖ จับคู่ภาพชิ้นส่วนที่หายไป
- ❖ จับคู่ภาพที่เป็นประเภทเดียวกัน
- ❖ จับคู่ภาพที่ซ่อนกัน
- ❖ จับคู่ภาพสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม
- ❖ จับคู่ภาพที่สมมาตรกัน
- ❖ จับคู่แบบอุปมาอุปไมย
- ❖ จับคู่แบบอนุกรม

๒. เกมภาพตัดต่อ

- ❖ ภาพตัดต่อที่สัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ผลไม้ ผัก ฯลฯ

๓. เกมจัดหมวดหมู่

- ❖ ภาพสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาจัดเป็นพวก ๆ
- ❖ ภาพเกี่ยวกับประเภทของใช้ในชีวิตประจำวัน
- ❖ ภาพจัดหมวดหมู่ตามรูปร่าง สี ขนาด รูปทรงเรขาคณิต

๔. เกมวางภาพต่อปลาย (โดมิโน)

- ❖ โดมิโนภาพเหมือน
- ❖ โดมิโนภาพสัมพันธ์

๕. เกมเรียงลำดับ

- ❖ เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ต่อเนื่อง
- ❖ เรียงลำดับขนาด

๖. เกมศึกษารายละเอียดของภาพ (ลือตโต้)

๗. เกมจับคู่แบบตารางสัมพันธ์ (เมตริกเกม)

๘. เกมพื้นฐานการบวก

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ / กิจกรรมในวงกลม จัดให้มี สื่อมีดังนี้

๑. สื่อของจริงที่อยู่ใกล้ตัวและสื่อจากธรรมชาติหรือวัสดุท้องถิ่น เช่น ต้นไม้ ใบไม้ เปลือกหอย เสื้อผ้า ฯลฯ
๒. สื่อที่จำลองขึ้น เช่น ลูกโลก ตุ๊กตาสัตว์ ฯลฯ
๓. สื่อประเภทภาพ เช่น ภาพพลิก ภาพโปสเตอร์ หนังสือภาพ ฯลฯ
๔. สื่อเทคโนโลยี เช่น วิดีโอ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องขยายเสียง โทรทัศน์

กิจกรรมกลางแจ้ง ตัวอย่างสื่อมีดังนี้

๑. เครื่องเล่นสนาม เช่น เครื่องเล่นสำหรับป็นปาย เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน ฯลฯ
๒. ที่เล่นทราย มีทรายละเอียด เครื่องเล่นทราย เครื่องตวง ฯลฯ
๓. ที่เล่นน้ำ มีภาชนะใส่น้ำหรืออ่างน้ำวางบนขาตั้งที่มั่นคง ความสูงพอที่เด็กจะยืนได้พอดี เสื้อคลุมหรือผ้ากันเปื้อนพลาสติก อุปกรณ์เล่นน้ำ เช่น ถ้วยตวง ขวดต่างๆ สายยาง กรวยกรอกน้ำ ตุ๊กตาทายาง ฯลฯ

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ จัดให้มีสื่อมีดังนี้

๑. เครื่องเคาะจังหวะ เช่น ฉิ่ง เหล็กสามเหลี่ยม กรับ รำมะนา กลอง ฯลฯ อุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหว เช่น หนังสือพิมพ์ ริปปิ้น แถบผ้า ห่วง

๒. หวาย ถูทราย ฯลฯ

การเลือกสื่อ มีวิธีการเลือกสื่อ ดังนี้

๑. เลือกให้ตรงกับจุดมุ่งหมายและเรื่องที่สอน
๒. เลือกให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก
๓. เลือกให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นที่เด็กอยู่หรือสถานภาพของสถานศึกษา
๔. มีวิธีการใช้ง่าย และนำไปใช้ได้หลายกิจกรรม
๕. มีความถูกต้องตามเนื้อหาและทันสมัย
๖. มีคุณภาพดี เช่น ภาพชัดเจน ขนาดเหมาะสม ไม่ใช่สีสะท้อนแสง
๗. เลือกสื่อที่เด็กเข้าใจง่ายในเวลาสั้น ๆ ไม่ซับซ้อน
๘. เลือกสื่อที่สามารถสัมผัสได้
๙. เลือกสื่อเพื่อใช้ฝึก และส่งเสริมการคิดเป็น ทำเป็น และกล้าแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ

การจัดหาสื่อ สามารถจัดหาได้หลายวิธี คือ

๑. จัดหาโดยการขอยืมจากแหล่งต่างๆ เช่น ศูนย์สื่อของสถานศึกษาของรัฐบาล หรือ สถานศึกษาเอกชน ฯลฯ
๒. จัดซื้อสื่อและเครื่องเล่นโดยวางแผนการจัดซื้อตามลำดับความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ทางสถานศึกษาสามารถจัดสรรให้และสอดคล้องกับแผนการจัดประสบการณ์
๓. ผลิตสื่อและเครื่องเล่นขึ้นใช้เองโดยใช้วัสดุที่ปลอดภัยและหาง่ายเป็นเศษวัสดุเหลือใช้ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น กระดาษแข็งจากลังกระดาษ รูปภาพจากแผ่นป้ายโฆษณา รูปภาพจากหนังสือนิตยสารต่าง ๆ เป็นต้น

ขั้นตอนการดำเนินการผลิตสื่อสำหรับเด็ก มีดังนี้

๑. สำรวจความต้องการของการใช้สื่อให้ตรงกับจุดประสงค์ สาระการเรียนรู้และกิจกรรมที่จัด
๒. วางแผนการผลิต โดยกำหนดจุดมุ่งหมายและรูปแบบของสื่อให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก
สื่อชิ้นนั้นจะต้องมีความคงทนแข็งแรง ประณีตและสะดวกต่อการใช้
๓. ผลิตสื่อตามรูปแบบที่เตรียมไว้
๔. นำสื่อไปทดลองใช้หลาย ๆ ครั้งเพื่อหาข้อดี ข้อเสียจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น
๕. นำสื่อที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้จริง

การใช้สื่อ ดำเนินการดังนี้

๑. การเตรียมพร้อมก่อนใช้สื่อ มีขั้นตอน คือ

๑.๑ เตรียมตัวผู้สอน

- ❖ ผู้สอนจะต้องศึกษาจุดมุ่งหมายและวางแผนว่าจะจัดกิจกรรมอะไรบ้าง
- ❖ เตรียมจัดหาสื่อและศึกษาวิธีการใช้สื่อ
- ❖ จัดเตรียมสื่อและวัสดุอื่น ๆ ที่จะต้องใช้ร่วมกัน
- ❖ ทดลองใช้สื่อก่อนนำไปใช้จริง

๑.๒ เตรียมตัวเด็ก

- ❖ ศึกษาความรู้พื้นฐานเดิมของเด็กให้สัมพันธ์กับเรื่องที่จะสอน
- ❖ เร้าความสนใจเด็กโดยใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน
- ❖ ให้เด็กมีความรับผิดชอบ รู้จักใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ ไม่ใช่ทำลายเล่นแล้วเก็บให้ถูกที่

๑.๓ เตรียมสื่อให้พร้อมก่อนนำไปใช้

- ❖ จัดลำดับการใช้สื่อว่าจะใช้อะไรก่อนหรือหลัง เพื่อความสะดวกในการสอน
- ❖ ตรวจสอบและเตรียมเครื่องมือให้พร้อมที่จะใช้ได้ทันที
- ❖ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับสื่อ

๒. การนำเสนอสื่อ เพื่อให้บรรลุผลโดยเฉพาะใน กิจกรรมเสริมประสบการณ์ / กิจกรรมวงกลม / กิจกรรมกลุ่มย่อย ควรปฏิบัติ ดังนี้

- ๒.๑ สร้างความพร้อมและเร้าความสนใจให้เด็กก่อนจัดกิจกรรมทุกครั้ง
- ๒.๒ ใช้สื่อตามลำดับขั้นของแผนการจัดกิจกรรมที่กำหนดไว้
- ๒.๓ ไม่ควรให้เด็กเห็นสื่อหลายๆชนิดพร้อมๆกัน เพราะจะทำให้เด็กไม่สนใจกิจกรรมที่สอน
- ๒.๔ ผู้สอนควรยืนอยู่ด้านข้างหรือด้านหลังของสื่อที่ใช้กับเด็กผู้สอนไม่ควรยืน หันหลังให้เด็ก จะต้องพูดคุยกับเด็กและสังเกตความสนใจของเด็ก พร้อมทั้งสำรวจข้อบกพร่องของสื่อที่ใช้ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
- ๒.๕ เปิดโอกาสให้เด็กได้ร่วมใช้สื่อ

ข้อควรระวังในการใช้สื่อการเรียนการสอน การใช้สื่อในระดับปฐมวัยควรระวังในเรื่องต่อไปนี้

๑. วัสดุที่ใช้ ต้องไม่มีพิษ ไม่หัก และแตกง่าย มีพื้นผิวเรียบ ไม่เป็นเสี้ยน
๒. ขนาด ไม่ควรมีขนาดใหญ่เกินไป เพราะยากต่อการหยิบยก อาจจะตกลงมาเสียหาย แตก เป็นอันตรายต่อเด็ก หรือใช้ไม่สะดวก เช่น กรรไกรขนาดใหญ่ โต๊ะ เก้าอี้ที่ใหญ่และสูงเกินไป และไม่ควรมีขนาดเล็กเกินไปเด็กอาจนำไปอมหรือกลืนทำให้ติดคอหรือ ไหลลงท้องได้ เช่น ลูกบิดเล็ก ลูกแก้วเล็ก ฯลฯ
๓. รูปทรง ไม่เป็นรูปทรงแหลม รูปทรงเหลี่ยม เป็นสัน
๔. น้ำหนัก ไม่ควรมีน้ำหนักมาก เพราะเด็กยกหรือหยิบไม่ไหวอาจจะตกลงมาเป็นอันตรายต่อตัวเด็ก

๕. สื่อหลักเลี้ยงสื่อที่เป็นอันตรายต่อตัวเด็ก เช่น สารเคมี วัตถุไวไฟ ฯลฯ

๖. สื่อหลักเลี้ยงสื่อที่เป็นอันตรายต่อสายตา เช่น สีสะท้อนแสง ฯลฯ

การประเมินการใช้สื่อ

พิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ผู้สอน เด็ก และสื่อ เพื่อจะได้ทราบว่าสื่อที่ช่วยให้นักเรียนรู้นั้นช่วยให้นักเรียนรู้น้อยเพียงใด จะได้นำมาปรับปรุงการผลิตและการใช้สื่อให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้วิธีสังเกต ดังนี้

๑. สื่อที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพียงใด
๒. เด็กชอบสื่อที่ช่วยเพียงใด
๓. สื่อที่ช่วยให้นักเรียนตรงกับจุดประสงค์หรือไม่ ถูกต้องตามสาระการเรียนรู้และทันสมัยหรือไม่
๔. สื่อที่ช่วยให้นักเรียนสนใจมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใดการเก็บ รักษา และซ่อมแซมสื่อ

การจัดเก็บสื่อ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการสังเกต การเปรียบเทียบ การจัดกลุ่ม ส่งเสริมความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจช่วยเหลือ ผู้สอนไม่ควรใช้การเก็บสื่อเป็นการลงโทษเด็ก โดยดำเนินการดังนี้

๑. เก็บสื่อให้เป็นระเบียบและเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะประเภทของสื่อที่เหมือนกันจัดเก็บหรือจัดวางไว้ด้วยกัน
๒. วางสื่อในระดับสายตาของเด็ก เพื่อให้เด็กหยิบใช้ จัดเก็บได้ด้วยตนเอง
๓. ภาพขณะที่จัดเก็บสื่อควรโปร่งใส เพื่อให้เด็กมองเห็นสิ่งที่อยู่ภายในได้ง่ายและควรมีมือจับเพื่อให้สะดวกในการขนย้าย

๔. ฝึกให้นักเรียนรู้ความหมายของรูปภาพหรือสื่อที่เป็นสัญลักษณ์แทนหมวดหมู่ ประเภทสื่อ เพื่อเด็กจะได้เก็บเข้าที่ได้อย่างถูกต้อง การใช้สัญลักษณ์ควรมีความหมายต่อการเรียนรู้ของเด็ก สัญลักษณ์ควรใช้สื่อของจริง ภาพถ่ายหรือสำเนา ภาพวาด ภาพโครงร่างหรือภาพประจูด หรือบัตรคำติดคู่กับสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

๕. ตรวจสอบสื่อหลังจากที่ใช้แล้วทุกครั้งว่ามีสภาพสมบูรณ์ จำนวนครบถ้วนหรือไม่
๖. ซ่อมแซมสื่อชำรุด และทำเต็มส่วนที่ขาดหายไปให้ครบชุด

การพัฒนาสื่อ

การพัฒนาสื่อเพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมในระดับปฐมวัยนั้น ก่อนอื่นควรได้สำรวจข้อมูล สภาพปัญหาต่างๆ ของสื่อทุกประเภทที่ใช้อยู่ว่ามีอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อจะได้ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความต้องการ แนวทางการพัฒนาสื่อ ควรมีลักษณะเฉพาะ ดังนี้

๑. ปรับปรุงสื่อให้ทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ ใช้ได้สะดวก ไม่ซับซ้อนเกินไป เหมาะสมกับวัยของเด็ก
๒. รักษาความสะอาดของสื่อ ถ้าเป็นวัสดุที่ล้างน้ำได้ เมื่อใช้แล้วควรล้างเช็ด หรือ ปิดฝุนให้สะอาด เก็บไว้เป็นหมวดหมู่ วางเป็นระเบียบหยิบใช้ง่าย

๓. ถ้าเป็นสื่อที่ผู้สอนผลิตขึ้นมาใช้เองและผ่านการทดลองใช้มาแล้ว ควรเขียนคู่มือประกอบการใช้สื่อที่ช่วยสื่อ ชื่อสื่อ ประโยชน์และวิธีใช้สื่อ รวมทั้งจำนวนชิ้นส่วนของสื่อในชุดนั้นและเก็บคู่มือไว้ในซองหรือถุง พร้อมสื่อที่ผลิต

๔. พัฒนาสื่อที่สร้างสรรค์ ใช้ได้เอนกประสงค์ คือ เป็นได้ทั้งสื่อเสริมพัฒนาการ และเป็นของเล่นสนุกสนานเพลิดเพลิน

แหล่งเรียนรู้

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ได้แบ่งประเภทของแหล่งเรียนรู้ได้ดังนี้

๑. แหล่งเรียนรู้ประเภทบุคคล ได้แก่ วิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ที่จัดทำมาเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจอย่างกระจ่างแก่เด็กโดยสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ต่างๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข พระสงฆ์ พ่อค้า แม่ค้า เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง ช่างตัดผม / ช่างเสริมสวย ครู ภารโรง ฯลฯ

๒. แหล่งเรียนรู้ภายในชุมชน ได้แก่ แหล่งข้อมูลหรือแหล่งวิทยากรต่างๆ ที่อยู่ในชุมชน มีความสัมพันธ์กับเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประเพณีช่วยให้เด็กสามารถเชื่อมโยงโลกภายในและโลกภายนอก (inner world & outer world) ได้ และสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ห้องสมุดโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ตลาดนัดสี่ก้อ วัดอนุภาษกฤษฎาราม (วัดเก็ตโฮ่) สำนักสงฆ์บางทอง เขื่อนบางวาด สวนสาธารณะเทศบาลกะทู้ สถานีดับเพลิงกะทู้ สถานีอนามัยกะทู้ สถานีตำรวจ ที่ว่าการอำเภอกะทู้ เทศบาลเมืองกะทู้ วัดกะทู้ น้ำตกกะทู้ ศาลเจ้ากะทู้ พิพิธภัณฑ์เหมืองแร่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ต ธนาคาร ห้างสรรพสินค้า

๓. สถานที่สำคัญต่างๆ ได้แก่ แหล่งความรู้สำคัญต่างๆ ที่เด็กให้ความสนใจ ได้แก่ สวนสัตว์ภูเก็ต โลมาโชว์ วัดไชยธาราม (วัดฉลอง) วัดพระทอง เขานาคเกิด ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ วนอุทยานน้ำตก บางแบริ่น น้ำตกโดนไทร อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรี ท้าวศรีสุนทร สวนเสือ สยามนิรมิต แหลมพรหมเทพ ถนนกลาง สวนหลวง ร.๙ ฯลฯ

การประเมินพัฒนาการ

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้) ได้จัดทำแนวปฏิบัติและเครื่องมือการประเมินพัฒนาการเด็กอายุ ๔ – ๖ ปี เป็นการประเมินพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก ให้สอดคล้องกับหลักการประเมินพัฒนาการที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ผลที่ได้จากการประเมินพัฒนาการจัดทำข้อมูลหลักฐานหรือเอกสารอย่างเป็นระบบ ด้วยการรวบรวมผลงานสำหรับเด็กเป็นรายบุคคลที่สามารถบอกเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับว่าเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าเพียงใด ทั้งนี้ ให้นำข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการเด็กมาพิจารณา ปรับปรุงวางแผน การจัดกิจกรรม และส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง การประเมินพัฒนาการยึดหลัก ดังนี้

๑. ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้านและนำผลมาพัฒนาการเด็ก
๒. ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
๓. ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายไม่ควรใช้แบบทดสอบ
๔. ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและจัดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน
๕. สรุปผลการประเมิน จัดทำข้อมูลและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก

สำหรับวิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ ๓ – ๖ ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนากับเด็ก การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบ

ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

๑. วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ

การวางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอนแรกในระดับชั้นปฐมวัยต้องดำเนินการ ถือเป็นภารกิจที่สำคัญภารกิจหนึ่งของคุณครูผู้สอน สิ่งสำคัญของขั้นตอนนี้ คือ คุณครูจะต้องนำหลักสูตรของการศึกษาระดับปฐมวัยไปออกแบบและจัดทำหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ จากนั้นจึงกำหนดวัตถุประสงค์การประเมิน วิธีการประเมิน และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ขั้นตอนต่อไปจึงจะเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยคุณครูผู้สอนจะต้องกำหนดเองว่าในแต่ละวัน จะเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างไร แต่ละกิจกรรมจะสังเกตพฤติกรรมใด สังเกตเด็กคนใดบ้าง และขั้นตอนสุดท้ายคือนำข้อมูลที่ได้ไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลต่อไป

๒. ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน

การประเมินพัฒนาการอย่างมีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลจะต้องมีการประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน ทั้งการประเมินพัฒนาการเด็กด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กล่าวไว้ข้างต้นด้วย เพื่อให้เด็ก ๆ ทุกคนในชั้นเรียนได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องนั่นเอง

๓. ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี

เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการประเมินพัฒนาการเด็กนั้นมิเพื่อช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ๆ ในช่วงปฐมวัยให้มีความก้าวหน้าเต็มตามศักยภาพ การประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ จะมีความน่าเชื่อถือ เนื่องจากคุณครูได้มีการประเมิน และสังเกตพฤติกรรมหรือการปฏิบัติของเด็ก ๆ ปฐมวัยอย่างเพียงพอ ซึ่งจะทำให้สามารถนำผลการสังเกตที่ได้ไปประเมินเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก ๆ ว่าเป็นไปตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

๔. ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย

คุณครูผู้สอนไม่ควรใช้แบบทดสอบที่ใช้กระดาษและดินสอในการเขียนตอบ เพื่อประเมินพัฒนาการเด็กวัยนี้ เพราะวิธีนี้มีข้อจำกัดในหลาย ๆ ด้าน ทำให้ไม่สามารถประเมินพัฒนาการที่แท้จริงออกมาได้ การประเมินพัฒนาการจึงควรประเมินตามสภาพจริงด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พร้อมทั้งสังเกต บันทึกพฤติกรรม ไม่ว่าจะเป็นการสนทนา การสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็ก จะเป็นวิธีการประเมินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเด็กวัยนี้มากที่สุด

๕. สรุปผลการประเมิน จัดทำข้อมูลและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก

คุณครูผู้สอนจะต้องนำข้อมูลที่ได้จากการ สังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนตามสภาพที่พึงประสงค์ที่รวบรวมได้จากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ไปเทียบกับเกณฑ์การให้ระดับคุณภาพในแต่ละสภาพที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้และมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อีกทั้งยังต้องจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศใน ระดับห้องเรียนว่า เด็กแต่ละคนมีพัฒนาการใดบ้างเป็นจุดเด่นหรือควรได้รับการส่งเสริม เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาเด็กเป็นรายบุคคลและใช้เป็นข้อมูลสื่อสารกับผู้ปกครองในการเสริมศักยภาพเด็กเป็นรายบุคคลต่อไป

แนวปฏิบัติการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยเป็นกิจกรรมที่สอดแทรกอยู่ในการจัดประสบการณ์ทุกขั้นตอนโดยเริ่มตั้งแต่การประเมินพฤติกรรมของเด็กก่อนการจัดประสบการณ์ การประเมินพฤติกรรมเด็กขณะปฏิบัติกิจกรรมและการประเมินพฤติกรรมเด็กเมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติกิจกรรม ทั้งนี้ พฤติกรรมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็กที่ได้รับการประเมินนั้น ต้องเป็นไปตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยที่ผู้สอนวางแผนและออกแบบไว้ การประเมินพัฒนาการจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนรู้ของเด็กบรรลุตามเป้าหมายเพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุง พัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาเด็กต่อไป สถานศึกษาควรมีกระบวนการประเมินพัฒนาการและการจัดการอย่างเป็นระบบสรุปผลการประเมินพัฒนาการที่ตรงตามความรู้ ความสามารถ ทักษะและพฤติกรรมที่แท้จริงของเด็ก สอดคล้องตามหลักการประเมินพัฒนาการ รวมทั้งสะท้อนการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง แนวปฏิบัติการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยของสถานศึกษา มีดังนี้

๑. หลักการสำคัญของการดำเนินการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

พุทธศักราช ๒๕๖๐

สถานศึกษาที่จัดการศึกษาปฐมวัยควรคำนึงถึงหลักสำคัญของการดำเนินการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ ๓-๖ ปี ดังนี้

๑.๑ ผู้สอนเป็นผู้รับผิดชอบการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

๑.๒ การประเมินพัฒนาการ มีจุดมุ่งหมายของการประเมินเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของเด็กและสรุปผลการประเมินพัฒนาการของเด็ก

๑.๓ การประเมินพัฒนาการต้องมีความสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์แต่ละวัยซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

๑.๔ การประเมินพัฒนาการเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต้องดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถประเมินพัฒนาการเด็กได้อย่างรอบด้านสมดุลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งระดับอายุของเด็ก โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเที่ยงตรง ยุติธรรมและเชื่อถือได้

๑.๕ การประเมินพัฒนาการพิจารณาจากพัฒนาการตามวัยของเด็ก การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และการร่วมกิจกรรม ควบคู่ไปในกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับอายุ และรูปแบบการจัดการศึกษา และต้องดำเนินการประเมินอย่างต่อเนื่อง

๑.๖ การประเมินพัฒนาการต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้สะท้อนและตรวจสอบผลการประเมินพัฒนาการ

๑.๗ สถานศึกษาควรจัดทำเอกสารบันทึกผลการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา เช่น แบบบันทึกการประเมินพัฒนาการตามหน่วยการจัดประสบการณ์ สมุดบันทึกผลการประเมินพัฒนาการประจำชั้น เพื่อเป็นหลักฐานการประเมินและรายงานผลพัฒนาการและสมุดรายงานประจำตัวนักเรียน เพื่อเป็นการสื่อสารข้อมูลการพัฒนาการเด็กระหว่างสถานศึกษากับบ้าน

๒. ขอบเขตของการประเมินพัฒนาการ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้กำหนดเป้าหมายคุณภาพของเด็กปฐมวัยเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวเด็กเมื่อจบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย คุณลักษณะที่ระบุไว้ในมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กทุกคน ดังนั้น สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพมาตรฐานที่พึงประสงค์กำหนด ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัย แนวคิดดังกล่าวอยู่บนฐานความเชื่อที่ว่าเด็กทุกคนสามารถพัฒนาอย่างมีคุณภาพและเท่าเทียมได้

๒.๑ สิ่งที่จะประเมิน

๒.๒ วิธีและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

๒.๓ เกณฑ์การประเมินพัฒนาการ

๒.๑ สิ่งที่จะประเมิน

การประเมินพัฒนาการสำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี มีเป้าหมายสำคัญคือ มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จำนวน ๑๒ ข้อ ดังนี้

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตามเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสม

กับวัยสิ่งที่จะประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยแต่ละด้าน มีดังนี้

ด้านร่างกาย ประกอบด้วย การประเมินการมีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ สุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี การรู้จักรักษาความปลอดภัย การเคลื่อนไหวและการทรงตัว การเล่นและการออกกำลังกาย และการใช้มืออย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์กัน

ด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย การประเมินความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความสนใจ/ความสามารถ/และมีความสุขในการทำงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว ความรับผิดชอบในการทำงาน ความซื่อสัตย์สุจริตและรู้สึกถูกผิด ความเมตตากรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน ตลอดจนการประหยัทยอดออม และพอเพียง

ด้านสังคม ประกอบด้วย การประเมินความมีวินัยในตนเอง การช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การระวังภัยจากคนแปลกหน้า และสถานการณ์ที่เสี่ยงอันตราย การดูแลรักษารวมชาติและสิ่งแวดล้อม การมีสัมมาคารวะและมารยาทตามวัฒนธรรมไทย รักษาความเป็นไทย การยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ด้านสติปัญญา ประกอบด้วย การประเมินความสามารถในการสนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ ความสามารถในการอ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา คิดเชิงเหตุผล คิดรวบยอด การเล่น/การทำงานศิลปะ/การแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้

๒.๒ วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กแต่ละครั้งควรใช้วิธีการประเมินอย่างหลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด วิธีการที่เหมาะสมและนิยมใช้ในการประเมินเด็กปฐมวัยมีด้วยกันหลายวิธี ดังต่อไปนี้

๑. การสังเกตและการบันทึก การสังเกตมีอยู่ ๒ แบบคือ **การสังเกตอย่างมีระบบ** ได้แก่ การสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามแผนที่วางไว้ และอีกแบบหนึ่งคือ **การสังเกตแบบไม่เป็นทางการ** เป็นการสังเกตในขณะที่เด็กทำกิจกรรมประจำวันและเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นและผู้สอนจดบันทึกไว้การสังเกตเป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการศึกษาพัฒนาการของเด็ก เมื่อมีการสังเกตก็ต้องมีการบันทึก ผู้สอนควรทราบว่าจะบันทึกอะไรการบันทึกพฤติกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากเด็กเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงต้องนำมาบันทึกเป็นหลักฐานไว้อย่างชัดเจน การสังเกตและการบันทึกพัฒนาการเด็กสามารถใช้แบบง่าย ๆ คือ

๑.๑ แบบบันทึกพฤติกรรม ใช้บันทึกเหตุการณ์เฉพาะอย่างโดยบรรยายพฤติกรรมเด็ก ผู้บันทึกต้องบันทึกวัน เดือน ปีเกิดของเด็ก และวัน เดือน ปี ที่ทำการบันทึกแต่ละครั้ง

๑.๒ การบันทึกรายวัน เป็นการบันทึกเหตุการณ์หรือประสบการณ์หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน ถ้าหากบันทึกในรูปแบบของการบรรยายก็มักจะเน้นเฉพาะเด็กรายที่ต้องการศึกษา ข้อดีของการบันทึกรายวันคือ การชี้ให้เห็นความสามารถเฉพาะอย่างของเด็ก จะช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคลช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลมากขึ้นสำหรับวินิจฉัยเด็กว่าสมควรจะได้รับคำปรึกษาเพื่อลดปัญหาและส่งเสริม

พัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยชี้ให้เห็นข้อเสียของการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ไว้เป็นอย่างดี

๑.๓ แบบสำรวจรายการ ช่วยให้สามารถวิเคราะห์เด็กแต่ละคนได้ค่อนข้างละเอียด

๒. การสนทนา สามารถใช้การสนทนาได้ทั้งเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล เพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและพัฒนาการด้านภาษาของเด็กและบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรมหรือบันทึกประจำวัน

๓. การสัมภาษณ์ ด้วยวิธีพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลและควรจัดในสภาวะแวดล้อมเหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล ผู้สอนควรใช้คำถามที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระจะทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคนและค้นพบศักยภาพในตัวเด็กได้โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

การเตรียมการก่อนการสัมภาษณ์ ผู้สอนควรปฏิบัติ ดังนี้

- กำหนดวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์
 - กำหนดคำพูด/คำถามที่จะพูดกับเด็ก ควรเป็นคำถามที่เด็กสามารถตอบได้หลากหลาย ไม่ผิด/ถูก
- การปฏิบัติขณะสัมภาษณ์
- ผู้สอนควรสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเอง
 - ผู้สอนควรสร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่นไม่เคร่งเครียด
 - ผู้สอนควรเปิดโอกาสเวลาให้เด็กมีโอกาสคิดและตอบคำถามอย่างอิสระ
 - ระยะเวลาสัมภาษณ์ไม่ควรเกิน ๑๐-๒๐ นาที

๔. การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าแต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล โดยจัดเก็บรวบรวมไว้ในแฟ้มผลงาน (portfolio) ซึ่งเป็นวิธีรวบรวมและจัดระบบข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวเด็กโดยใช้เครื่องมือต่างๆ รวบรวมเอาไว้อย่างมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน แสดงการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการแต่ละด้าน นอกจากนี้ยังรวมเครื่องมืออื่นๆ เช่น แบบสอบถามผู้ปกครอง แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกสุขภาพอนามัย ฯลฯ เอาไว้ในแฟ้มผลงาน เพื่อผู้สอนจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กอย่างชัดเจนและถูกต้อง การเก็บผลงานของเด็กจะไม่ถือว่าเป็นการประเมินผลถ้างานแต่ละชิ้นถูกรวบรวมไว้โดยไม่ได้รับการประเมินจากผู้สอนและไม่มีการนำผลมาปรับปรุงพัฒนาเด็กหรือปรับปรุงการสอนของผู้สอน ดังนั้นจึงเป็นแต่การสะสมผลงานเท่านั้น เช่น แฟ้มผลงานขีดเขียน งานศิลปะ จะเป็นเพียงแค่แฟ้มผลงานที่ไม่มีการประเมิน แฟ้มผลงานนี้จะเป็นเครื่องมือการประเมินต่อเนื่องเมื่องานที่สะสมแต่ละชิ้นถูกใช้ในการบ่งบอกความก้าวหน้า ความต้องการของเด็ก และเป็นการเก็บสะสมอย่างต่อเนื่องที่สร้างสรรค์โดยผู้สอนและเด็ก

ผู้สอนสามารถใช้แฟ้มผลงานอย่างมีคุณค่าสื่อสารกับผู้ปกครองเพราะการเก็บผลงานเด็กอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในแฟ้มผลงานเป็นข้อมูลให้ผู้ปกครองสามารถเปรียบเทียบความก้าวหน้าที่ถูกของตนมีเพิ่มขึ้น จากผลงานชิ้นแรกกับชิ้นต่อมาข้อมูลในแฟ้มผลงานประกอบด้วย ตัวอย่างผลงานการขีดเขียน การอ่าน และข้อมูลบางประการของเด็กที่ผู้สอนเป็นผู้บันทึก เช่น จำนวนเล่มของหนังสือที่เด็กอ่าน ความถี่ของการเลือกอ่านที่มุมหนังสือในช่วงเวลาเลิกเสรี การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ ทัศนคติ เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนภาพของความงอกงามในเด็กแต่ละคนได้ชัดเจนกว่าการประเมินโดยการให้เกรด ผู้สอนจะต้องชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงที่มาของการเลือกชิ้นงานแต่ละชิ้นงานที่สะสมในแฟ้มผลงาน เช่น เป็นชิ้นงานที่ดีที่สุดในช่วงระยะเวลาที่เลือกชิ้นงานนั้น เป็นชิ้นงานที่แสดงความ

ต่อเนื่องของงานโครงการ ฯลฯ ผู้สอนควรเชิญผู้ปกครองมามีส่วนร่วมในการคัดสรรชิ้นงานที่บรรจุลงในแฟ้มผลงานของเด็ก

๕. การประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก ตัวชี้ของการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่วไป ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบศีรษะ ฟัน และการเจริญเติบโตของกระดูก แนวทางประเมินการเจริญเติบโต มีดังนี้

๕.๑ การประเมินการเจริญเติบโต โดยการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงเด็กแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ในกราฟแสดงน้ำหนักตามเกณฑ์อายุกระทรวงสาธารณสุขซึ่งใช้สำหรับติดตามการเจริญเติบโตโดยรวม วิธีการใช้กราฟมีขั้นตอน ดังนี้

เมื่อชั่งน้ำหนักเด็กแล้ว นำน้ำหนักมาจุดเครื่องหมายกากบาทลงบนกราฟ และอ่านการเจริญเติบโตของเด็ก โดยดูเครื่องหมายกากบาทว่าอยู่ในแถบสีใด อ่านข้อความบนแถบสีนั้น ซึ่งแบ่งภาวะโภชนาการเป็น ๓ กลุ่มคือน้ำหนักที่อยู่ในเกณฑ์ปกติ น้ำหนักมากเกินเกณฑ์ น้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ ข้อควรระวังสำหรับผู้ปกครองและผู้สอนคือ ควรดูแลน้ำหนักเด็กอย่างให้แบ่งเบนออกจากเส้นประเมินมิเช่นนั้นเด็กมีโอกาสน้ำหนักมากเกินเกณฑ์หรือน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ได้

ข้อควรคำนึงในการประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก

- เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านการเจริญเติบโต บางคนรูปร่างอ้วน บางคนช่วงครึ่งหลังของขวบปีแรก น้ำหนักเด็กจะขึ้นช้า เนื่องจากหวั่งเล่นมากขึ้นและความอยากอาหารลดลง ร่างใหญ่ บางคนร่างเล็ก

- ภาวะโภชนาการเป็นตัวสำคัญที่เกี่ยวข้องกับขนาดของรูปร่าง แต่ไม่ใช่สาเหตุเดียว

- กรรมพันธุ์ เด็กอาจมีรูปร่างเหมือนพ่อแม่คนใดคนหนึ่ง ถ้าพ่อหรือแม่เตี้ย ลูกอาจเตี้ยและพวกนี้อาจมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยได้และมักจะเป็นเด็กที่ทานอาหารได้น้อย

๕.๒ การตรวจสุขภาพอนามัย เป็นตัวชี้วัดคุณภาพของเด็ก โดยพิจารณาความสะอาดสิ่งปกติดังที่กล่าวถึงจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและการเจริญเติบโตของเด็ก ซึ่งจะประเมินสุขภาพอนามัย ๙ รายการคือ ผมและศีรษะ หู และใบหู มือและเล็บมือ เท้าและเล็บเท้า ปาก ลิ้นและฟัน จมูก ตา ผิวหนังและใบหน้า และเสื้อผ้า

๒.๓ เกณฑ์การประเมินพัฒนาการ

การสร้างเกณฑ์หรือพัฒนาเกณฑ์หรือกำหนดเกณฑ์การประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ผู้สอนควรให้ความสนใจในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การวางแผนการสังเกตพฤติกรรมของเด็กอย่างเป็นระบบ เช่น จะสังเกตเด็กคนใดบ้างในแต่ละวัน กำหนดพฤติกรรมที่สังเกตให้ชัดเจน จัดทำตารางกำหนดการสังเกตเด็กเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม ผู้สอนต้องเลือกสรรพฤติกรรมที่ตรงกับระดับพัฒนาการของเด็กคนนั้นจริงๆ

๒. ในกรณีที่ห้องเรียนมีนักเรียนจำนวนมาก ผู้สอนอาจเลือกสังเกตเฉพาะเด็กที่ทำได้ดีแล้วและเด็กที่ยังทำไม่ได้ ส่วนเด็กปานกลางให้ถือว่าทำได้ดีไปตามกิจกรรม

๓. ผู้สอนต้องสังเกตจากพฤติกรรม คำพูด การปฏิบัติตามขั้นตอนในระหว่างทำงาน/กิจกรรม และคุณภาพของผลงาน/ชิ้นงาน ร่องรอยที่นำมาใช้พิจารณาตัดสินผลของการทำงานหรือการปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น

๑) เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม/ทำงาน ถ้าเด็กไม่ชอบ ไม่ชำนาญจะใช้เวลานาน มีท่าทางอึดอัด ไม่กล้า ไม่เต็มใจทำงาน

๒) ความต่อเนื่อง ถ้าเด็กยังมีการหยุดชะงัก ลังเล ทำงานไม่ต่อเนื่อง แสดงว่าเด็กยังไม่ชำนาญหรือยังไม่พร้อม

๓) ความสัมพันธ์ ถ้าการทำงาน/ปฏิบัตินั้นๆมีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง ไม่ราบรื่น ท่าทางมือและเท้าไม่สัมพันธ์กัน แสดงว่าเด็กยังไม่ชำนาญหรือยังไม่พร้อม ท่าที่แสดงออกจึงไม่สง่างาม

๔) ความภูมิใจ ถ้าเด็กยังไม่ชื่นชม ก็จะทำงานเพียงให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว ไม่มีความภูมิใจในการทำงาน ผลงานจึงไม่ประณีต

๒.๓.๑ ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการเด็ก

การให้ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการของเด็กทั้งในระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษาควรกำหนดในทิศทางหรือรูปแบบเดียวกัน สถานศึกษาสามารถให้ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการของเด็กที่สะท้อนมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ หรือพฤติกรรมที่จะประเมิน เป็นระบบตัวเลข เช่น ๑ หรือ ๒ หรือ ๓ หรือเป็นระบบที่ใช้คำสำคัญ เช่น ดี พอใช้ หรือ ควรส่งเสริม ตามที่สถานศึกษากำหนด ตัวอย่างเช่น

ระบบตัวเลข	ระบบที่ใช้คำสำคัญ
๓	ดี
๒	พอใช้
๑	ควรส่งเสริม

สถานศึกษาอาจกำหนดระดับคุณภาพของการแสดงออกในพฤติกรรม เป็น ๓ ระดับ ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ระบบที่ใช้คำสำคัญ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	เด็กมีความลังเล ไม่แน่ใจ ไม่ยอมปฏิบัติตามกิจกรรม ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กยังไม่พร้อม ยังมั่นใจ และกลัวไม่ปลอดภัย ผู้สอนต้องช่วยหรือแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างหรือต้องคอยอยู่ใกล้ๆ ค่อยๆ ให้เด็กทำทีละขั้นตอน พร้อมทั้งให้กำลังใจ
๒ หรือ พอใช้	เด็กแสดงได้เอง แต่ยังไม่คล่อง เด็กกล้าทำมากขึ้นผู้สอนกระตุ้นน้อยลง ผู้สอนต้องคอยแก้ไขในบางครั้ง หรือคอยให้กำลังใจให้เด็กฝึกปฏิบัติมากขึ้น
๓ หรือ ดี	เด็กแสดงได้อย่างชำนาญ คล่องแคล่ว และภูมิใจ เด็กจะแสดงได้เองโดยไม่ต้องกระตุ้น มีความสัมพันธ์ที่ดี

ตัวอย่างคำอธิบายคุณภาพ

พัฒนาการด้านร่างกาย : สุขภาพอนามัย

พัฒนาการด้านร่างกาย : กระโดดเท้าเดียว

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	ส่งเสริมความสะอาด	๑หรือ ควรส่งเสริม	ทำได้แต่ไม่ถูกต้อง
๒ หรือ พอใช้	สะอาดพอใช้	๒ หรือ พอใช้	ทำได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
๓ หรือ ดี	สะอาด	๓ หรือ ดี	ทำได้ถูกต้อง และคล่องแคล่ว

พัฒนาการด้านอารมณ์ : ประหยัด

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	ใช้สิ่งของเครื่องใช้เกินความจำเป็น
๒ หรือ พอใช้	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดเป็นบางครั้ง
๓ หรือ ดี	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดตามความจำเป็นทุกครั้ง

พัฒนาการด้านสังคม : ปฏิบัติตามข้อตกลง

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๑หรือ ควรส่งเสริม	ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง
๒ หรือ พอใช้	ปฏิบัติตามข้อตกลง โดยมีผู้ชี้แนะหรือกระตุ้น
๓ หรือ ดี	ปฏิบัติตามข้อตกลงได้ด้วยตนเอง

พัฒนาการด้านสติปัญญา : เขียนชื่อตนเองตามแบบ

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๑หรือ ควรส่งเสริม	เขียนชื่อตนเองไม่ได้ หรือเขียนเป็นสัญลักษณ์ที่ไม่เป็นตัวอักษร
๒ หรือ พอใช้	เขียนชื่อตนเองได้ มีอักษรบางตัวกลับหัว กลับด้านหรือสลับที่
๓ หรือ ดี	เขียนชื่อเองได้ ตัวอักษรไม่กลับหัว ไม่กลับด้านไม่สลับที่

๒.๓.๒ การสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็ก

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๖ กำหนดเวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยต่อปีการศึกษาไม่น้อยกว่า ๒๐๐ วัน สถานศึกษาจึงควรบริหารจัดการเวลาที่ได้รับนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเด็กอย่างรอบด้านและสมดุล ผู้สอนควรมีเวลาในการพัฒนาเด็กและเติมเต็มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องตรวจสอบพฤติกรรมที่แสดงพัฒนาการของเด็กต่อเนื่องมีการประเมินซ้ำพฤติกรรมนั้นๆอย่างน้อย ๑ ครั้งต่อภาคเรียน เพื่อยืนยันความเชื่อมั่นของผลการประเมินพฤติกรรมนั้นๆ และนำผลไปเป็นข้อมูลในการสรุปการประเมินสภาพที่พึงประสงค์ของเด็กในแต่ละสภาพที่พึงประสงค์ นำไปสรุปการประเมินตัวบ่งชี้และมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามลำดับ

อนึ่ง การสรุประดับคุณภาพของการประเมินพัฒนาการเด็ก วิธีการทางสถิติที่เหมาะสมและสะดวกไม่ยุ่งยากสำหรับผู้สอน คือ การใช้ฐานนิยม (Mode) ในบางครั้งพฤติกรรม หรือสภาพที่พึงประสงค์หรือตัวบ่งชี้มีมากกว่า ๑ ฐานนิยม ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา กล่าวคือ เมื่อมีระดับคุณภาพซ้ำมากกว่า ๑ ระดับ สถานศึกษาอาจตัดสินใจสรุปผลการประเมินพัฒนาการบนพื้นฐาน หลักพัฒนาการและการเตรียมความพร้อม หากเป็นภาคเรียนที่ ๑ สถานศึกษาควรเลือกตัดสินใจใช้ฐานนิยมที่มีระดับคุณภาพต่ำกว่าเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาเด็กให้พร้อมมากขึ้น หากเป็นภาคเรียนที่ ๒ สถานศึกษาควรเลือกตัดสินใจใช้ฐานนิยมที่มีระดับคุณภาพสูงกว่าเพื่อตัดสินและการส่งต่อเด็กในระดับชั้นที่สูงขึ้น

๒.๓.๓ การเลื่อนชั้นอนุบาลและเกณฑ์การจบการศึกษาระดับปฐมวัย

เมื่อสิ้นปีการศึกษาเด็กจะได้รับการเลื่อนชั้นโดยเด็กต้องได้รับการประเมินมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้ง ๑๒ ข้อ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อเป็นข้อมูลในการส่งต่อพัฒนาให้กับเด็กในระดับสูงขึ้นไป และเนื่องจากการศึกษาระดับอนุบาลเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่นับเป็นการศึกษาภาคบังคับ จึงไม่มีการกำหนดเกณฑ์การจบชั้นอนุบาลการเทียบโอนการเรียน และเกณฑ์การเรียนซ้ำชั้น และหากเด็กมีแนวโน้มว่าจะมีปัญหาต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นสถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาปัญหาและประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือ เช่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุขส่งเสริมตำบล นักจิตวิทยา ฯลฯ เข้าร่วมดำเนินงานแก้ปัญหาได้

อย่างไรก็ตาม ทักษะที่นำไปสู่ความพร้อมในการเรียนรู้ที่สามารถใช้เป็นรอยเชื่อมต่อระหว่างชั้นอนุบาลกับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่ควรพิจารณามีทักษะดังนี้

๑. ทักษะการช่วยเหลือตนเอง ได้แก่ ใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมได้ด้วยตนเอง แต่งกายได้เอง เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นเสร็จและช่วยทำความสะอาด รู้จักร้องขอให้ช่วยเมื่อจำเป็น
๒. ทักษะการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ได้แก่ วิ่งได้อย่างราบรื่น วิ่งก้าวกระโดดได้ กระดักด้วยสองขาพ้นจากพื้น ถีบจับขว้าง กระดอนลูกบอลได้
๓. ทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ได้แก่ ใช้มือหยิบจับอุปกรณ์วาดภาพและเขียน วาดภาพคนมีแขน ขา และส่วนต่างๆของร่างกาย ตัดตามรอยเส้นและรูปต่างๆ เขียนตามแบบอย่างได้
๔. ทักษะภาษาการรู้หนังสือ ได้แก่ พูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ฟังและปฏิบัติตามคำชี้แจงง่ายๆ ฟังเรื่องราวและคำคล้องจองต่างๆอย่างสนใจ เข้าร่วมฟังสนทนาอภิปรายในเรื่องต่างๆ รู้จักผลัดกันพูดโต้ตอบ เล่าเรื่องและทบทวนเรื่องราวหรือประสบการณ์ต่างๆ ตามลำดับเหตุการณ์เล่าเรื่องจากหนังสือภาพอย่างเป็นเหตุเป็นผล อ่านหรือจดจำคำบางคำที่มีความหมายต่อตนเอง เขียนชื่อตนเองได้ เขียนคำที่มีความหมายต่อตนเอง
๕. ทักษะการคิด ได้แก่ แลกเปลี่ยนความคิดและให้เหตุผลได้ จดจำภาพและวัสดุที่เหมือนและต่างกันได้ ใช้คำใหม่ๆในการแสดงความคิด ความรู้สึก ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังเปรียบเทียบจำนวนของวัตถุ ๒ กลุ่ม โดยใช้คำ “มากกว่า” “น้อยกว่า” “เท่ากัน” อธิบายเหตุการณ์/เวลา ตามลำดับอย่างถูกต้อง รู้จักเชื่อมโยงเวลากับกิจวัตรประจำวัน

๖. ทักษะทางสังคมและอารมณ์ ได้แก่ ปรับตัวตามสภาพการณ์ ใช้คำพูดเพื่อแก้ไขข้อขัดแย้งนั่งได้นาน ๕-๑๐ นาที เพื่อฟังเรื่องราวหรือทำกิจกรรม ทำงานจนสำเร็จ ร่วมมือกับคนอื่นและรู้จักผลัดกันเล่น ควบคุมอารมณ์ตนเองได้เมื่อกังวลหรือตื่นเต้น หยุดเล่นและทำในสิ่งที่ผู้ใหญ่ต้องการให้ทำได้ ภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง

๓. การรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

การรายงานผลการประเมินพัฒนาการเป็นการสื่อสารให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเด็กซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินพัฒนาการ และจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

การรายงานผลการประเมินพัฒนาการสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพที่แตกต่างไปตามพฤติกรรมที่แสดงออกถึงพัฒนาการแต่ละด้าน ที่สะท้อนมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ ข้อ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

๓.๑ จุดมุ่งหมายการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

๑) เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้อง พ่อ แม่ และผู้ปกครองใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก

๒) เพื่อให้ผู้สอนใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

๓) เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดใช้ประกอบในการกำหนดนโยบายวางแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

๓.๒ ข้อมูลในการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

๓.๒.๑ ข้อมูลระดับชั้นเรียน ประกอบด้วย เวลาเรียนแบบบันทึกการประเมินพัฒนาการตามหน่วยการจัดประสบการณ์ สมุดบันทึกผลการประเมินพัฒนาการประจำชั้น และสมุดรายงานประจำตัวนักเรียน และสารนิเทศน์ที่สะท้อนการเรียนรู้ของเด็ก เป็นข้อมูลสำหรับรายงานให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน และผู้ปกครอง ได้รับทราบความก้าวหน้า ความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็กเพื่อนำไปในการวางแผนกำหนดเป้าหมายและวิธีการในการพัฒนาเด็ก

๓.๒.๒ ข้อมูลระดับสถานศึกษา ประกอบด้วย ผลการประเมินมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ ข้อตามหลักสูตร เพื่อใช้เป็นข้อมูลและสารสนเทศในการพัฒนาการจัดประสบการณ์การสอนและคุณภาพของเด็ก ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และแจ้งให้ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูล โดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบแต่ละฝ่ายนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเด็กให้เกิดพัฒนาการอย่างถูกต้อง เหมาะสมรวมทั้งนำไปจัดทำเอกสารหลักฐานแสดงพัฒนาการของผู้เรียน

๓.๒.๓ ข้อมูลระดับเขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ ผลการประเมินมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ ข้อ ตามหลักสูตรเป็นรายสถานศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลที่ศึกษานิเทศก์/ผู้เกี่ยวข้องใช้วางแผนและดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้เกิดการยกระดับคุณภาพเด็กและมาตรฐานการศึกษา

๓.๓ ลักษณะข้อมูลสำหรับการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

การรายงานผลการประเมินพัฒนาการ สถานศึกษาสามารถเลือกลักษณะข้อมูลสำหรับการรายงานได้หลายรูปแบบให้เหมาะสมกับวิธีการรายงานและสอดคล้องกับการให้ระดับผลการประเมินพัฒนาการโดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการรายงานและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ของผู้รายงานแต่ละฝ่ายลักษณะข้อมูลมีรูปแบบ ดังนี้

๓.๓.๑ รายงานเป็นตัวเลข หรือคำที่เป็นตัวแทนระดับคุณภาพพัฒนาการของเด็กที่เกิดจากการประมวลผล สรุปตัดสินข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการของเด็ก ได้แก่

- ระดับผลการประเมินพัฒนาการมี ๓ ระดับ คือ ๓ ๒ ๑
- ผลการประเมินคุณภาพ “ดี” “พอใช้” และ “ควรส่งเสริม”

๓.๓.๒ รายงานโดยใช้สถิติ เป็นรายงานจากข้อมูลที่เป็นตัวเลข หรือข้อความให้เป็นภาพแผนภูมิ หรือเส้นพัฒนาการ ซึ่งจะแสดงให้เห็นพัฒนาการความก้าวหน้าของเด็กว่าดีขึ้น หรือควรได้รับการพัฒนาอย่างไร เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไป

๓.๓.๓ รายงานเป็นข้อความ เป็นการบรรยายพฤติกรรมหรือคุณภาพที่ผู้สอนสังเกตพบ เพื่อรายงานให้ทราบว่าผู้เกี่ยวข้อง พ่อ แม่ และผู้ปกครองทราบว่าเด็กมีความสามารถ มีพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรอย่างไร เช่น

- เด็กรับลูกบอลที่กระดอนจากพื้นด้วยมือทั้ง ๒ ข้างได้โดยไม่ใช้ลำตัวช่วยและลูกบอลไม่ตกพื้น
- เด็กแสดงสีหน้า ท่าทางสนใจ และมีความสุขขณะทำงานทุกช่วงกิจกรรม
- เด็กเล่นและทำงานคนเดียวเป็นส่วนใหญ่
- เด็กจับหนังสือไม่กลับหัว เปิด และทำท่าทางอ่านหนังสือและเล่าเรื่องได้

๓.๔ เป้าหมายของการรายงาน

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วย บุคลากรหลายฝ่ายร่วมมือประสานงานกันพัฒนาเด็กทางตรงและทางอ้อม ให้มีพัฒนาการ ทักษะ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยผู้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องควรได้รับการรายงานผลการประเมินพัฒนาการของเด็กเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงาน ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย	การใช้ข้อมูล
ผู้สอน	-วางแผนและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเด็ก -ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียนรู้
ผู้บริหารสถานศึกษา	-ส่งเสริมพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
พ่อ แม่ และผู้ปกครอง	-รับทราบผลการประเมินพัฒนาการของเด็ก -ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนรู้อันของเด็ก รวมทั้งการดูแลสุขภาพอนามัยร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และพฤติกรรมต่างๆของเด็ก
คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน	-พัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาปฐมวัยสถานศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่	-ยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย	การใช้ข้อมูล
การศึกษา/หน่วยงานต้นสังกัด	นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลและให้ความช่วยเหลือการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปฐมวัยของสถานศึกษาในสังกัด

๓.๕ วิธีการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

การรายงานผลการประเมินพัฒนาการให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ สามารถดำเนินการ ได้ดังนี้

๓.๕.๑ การรายงานผลการประเมินพัฒนาการในเอกสารหลักฐานการศึกษา ข้อมูลจากแบบรายงานสามารถใช้อ้างอิง ตรวจสอบ และรับรองผลพัฒนาการของเด็ก เช่น

- แบบบันทึกผลการประเมินพัฒนาการประจำชั้น
- แฟ้มสะสมงานของเด็กรายบุคคล
- สมุดรายงานประจำตัวนักเรียน
- สมุดบันทึกสุขภาพเด็ก

๓.๕.๒ การรายงานคุณภาพการศึกษาปฐมวัยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ สามารถรายงานได้หลายวิธี เช่น

- รายงานคุณภาพการศึกษาปฐมวัยประจำปี
- วารสาร/จุลสารของสถานศึกษา
- จดหมายส่วนตัว
- การให้คำปรึกษา
- การให้พบครูที่ปรึกษาหรือการประชุมเครือข่ายผู้ปกครอง
- การให้ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตผ่านเว็บไซต์ของสถานศึกษา

ภารกิจของผู้สอนในการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพนั้น เกิดขึ้นในห้องเรียน และระหว่างการจัดกิจกรรมประจำวันและกิจวัตรประจำวัน ผู้สอนต้องไม่แยกการประเมินพัฒนาการออกจากการจัดประสบการณ์ตามตารางประจำวัน ควรมีลักษณะการประเมินพัฒนาการในชั้นเรียน (Classroom Assessment) ซึ่งหมายถึง กระบวนการและการสังเกต การบันทึกและรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน/กิจกรรมประจำวันตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ผู้สอนควรจัดทำข้อมูลหลักฐานหรือเอกสารอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นหลักฐานแสดงให้เห็นร่องรอยของการเจริญเติบโตพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย แล้วนำมาวิเคราะห์ตีความ บันทึกข้อมูลที่ได้จากการประเมินพัฒนาการว่าเด็กรู้อะไร สามารถทำอะไรได้ และจะทำต่อไปอย่างไร ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ทั้งนี้การดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน/กิจกรรมประจำวันและการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ดังนั้น ข้อมูลที่เกิดจากการประเมินที่มีคุณภาพเท่านั้น จึงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ตรงตามเป้าหมาย ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในหลักการ แนวคิด วิธีดำเนินงานในส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและออกแบบการประเมินพัฒนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการประเมินพัฒนาการในชั้นเรียนที่มีความถูกต้อง ยุติธรรม เชื่อถือได้ มีความสมบูรณ์

ครอบคลุมตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สะท้อนผลและสภาพความสำเร็จเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายของการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ทั้งในระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

การบริหารจัดการหลักสูตร

การนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพตามจุดหมายของ หลักสูตร ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรในระบบสถานศึกษา ได้แก่ผู้บริหาร ผู้สอน พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และชุมชน มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็ก

๑. บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัย การจัดการศึกษาแก่เด็กปฐมวัยในระบบสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาท ดังนี้

๑.๑ ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและมีวิสัยทัศน์ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑.๒ คัดเลือกบุคลากรที่ทำงานกับเด็ก เช่น ผู้สอน พี่เลี้ยง อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงคุณสมบัติหลักของบุคลากร ดังนี้

๑.๒.๑ มีวุฒิทางการศึกษาด้านการอนุบาลศึกษา การศึกษาปฐมวัย หรือผ่านการอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑.๒.๒ มีความรักเด็ก จิตใจดี มีอารมณ์ขันและใจเย็น ให้ ความเป็นกันเองกับเด็กอย่างเสมอภาค

๑.๒.๓ มีบุคลิกของความเป็นผู้สอน เข้าใจและยอมรับธรรมชาติของเด็กตามวัย

๑.๒.๔ พุดจาสุภาพเรียบร้อย ชัดเจนเป็นแบบอย่างได้

๑.๒.๕ ความเป็นระเบียบ สะอาด และรู้จักประหยัด

๑.๒.๖ มีความอดทน ชยัน ซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงานในหน้าที่และ การปฏิบัติต่อเด็ก

๑.๒.๗ มีอารมณ์ร่วมกับเด็ก รู้จักรับฟัง พิจารณาเรื่องราวปัญหาต่างๆ ของเด็กและตัดสินใจหาแนวทางอย่างมีเหตุผลด้วยความเป็นธรรม

๑.๒.๘ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตสมบูรณ์

๑.๓ ส่งเสริมการจัดบริการทางการศึกษาให้เด็กได้เข้าเรียนอย่างทั่วถึง และเสมอภาค และปฏิบัติการรับเด็กตามเกณฑ์ที่กำหนด

๑.๔ ส่งเสริมให้ผู้สอนและผู้ปฏิบัติงานกับเด็กพัฒนาตนเองมีความรู้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

๑.๕ เป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยร่วมให้ความเห็นชอบ กำหนดวิสัยทัศน์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กทุกช่วงอายุ

๑.๖ สร้างความร่วมมือและประสานกับบุคลากรทุกฝ่ายในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

๑.๗ จัดให้มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับตัวเด็ก งานวิชาการหลักสูตร อย่างเป็นระบบและมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา

๑.๘ สนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมตลอดจนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

๑.๙ นิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร โดยจัดให้มีระบบนิเทศภายในอย่างมีระบบ

๑.๑๐ กำกับติดตามให้มีการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาและนำผลจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพเด็ก

๑.๑๑ กำกับ ติดตาม ให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาสาระของหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก บริบทสังคมและให้มีความทันสมัย

๒. บทบาทผู้สอนปฐมวัย

การพัฒนาคุณภาพเด็กโดยถือว่าเด็กมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้เด็กสามารถพัฒนาตนตามธรรมชาติ สอดคล้องกับพัฒนาการและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้น ผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจึงควรมีบทบาท / หน้าที่ ดังนี้

๒.๑ บทบาทในฐานะผู้เสริมสร้างการเรียนรู้

๒.๑.๑ จัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กที่เด็กกำหนดขึ้นด้วยตัวเด็กเองและผู้สอนกับเด็ก ร่วมกันกำหนด โดยเสริมสร้างพัฒนาการเด็กให้ครอบคลุมทุกด้าน

๒.๑.๒ ส่งเสริมให้เด็กใช้ข้อมูลแวดล้อม ศักยภาพของตัวเด็ก และหลักทางวิชาการในการผลิต กระทำ หรือหาคำตอบในสิ่งที่เด็กเรียนรู้ได้อย่างมีเหตุผล

๒.๑.๓ กระตุ้นให้เด็กร่วมคิด แก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองด้วยวิธีการศึกษาที่นำไปสู่ การใฝ่รู้ และพัฒนาตนเอง

๒.๑.๔ จัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างเสริมให้เด็กทำกิจกรรมได้เต็ม ศักยภาพและความแตกต่างของเด็กแต่ละบุคคล

๒.๑.๕ สอดแทรกการอบรมด้านจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ และ กิจกรรมต่างๆอย่างสม่ำเสมอ

๒.๑.๖ ใช้กิจกรรมการเล่นเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๗ ใช้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและเด็กในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอย่าง สม่ำเสมอ

๒.๑.๘ จัดการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริงและนำผลการประเมินมาปรับปรุง พัฒนาคุณภาพเด็กเต็มศักยภาพ

๒.๒ บทบาทในฐานะผู้ดูแลเด็ก

๒.๒.๑ สังเกตและส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญา

๒.๒.๒ ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน

๒.๒.๓ ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น มีความภูมิใจในตนเองและกล้าแสดงออก

๒.๒.๔ ฝึกการเรียนรู้หน้าที่ ความมีวินัย และการมีนิสัยที่ดี

๒.๒.๕ จำแนกพฤติกรรมเด็กและสร้างเสริมลักษณะนิสัยและแก้ปัญหาเฉพาะบุคคล

๒.๒.๖ ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชน เพื่อให้เด็กได้พัฒนาเต็มตาม ศักยภาพและมีมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๒.๓ บทบาทในฐานะนักพัฒนาเทคโนโลยีการสอน

๒.๓.๑ นำนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการสอนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพบริบทสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

๒.๓.๒ ใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่เด็ก

๒.๓.๓ จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร / กระบวนการเรียนรู้ และ พัฒนาสื่อการเรียนรู้

๒.๓.๔ พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของผู้ใฝ่รู้มีวิสัยทัศน์และทันสมัย ทันเหตุการณ์ในยุคของข้อมูลข่าวสาร

๒.๔ บทบาทในฐานะผู้บริหารหลักสูตร

๒.๔.๑ ทำหน้าที่วางแผนกำหนดหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การ ประเมินผลการเรียนรู้

๒.๔.๒ จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ให้เด็กมีอิสระในการเรียนรู้ทั้งกาย และใจ เปิดโอกาสให้เด็กเล่น/ทำงาน และเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

๒.๔.๓ ประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

๓. บทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

การศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการศึกษาที่จัดให้แก่เด็กที่ผู้สอนและพ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องสื่อสาร กันตลอดเวลา เพื่อความเข้าใจตรงกันและพร้อมร่วมมือกันในการจัดการศึกษาให้กับเด็ก ดังนั้น พ่อแม่หรือ ผู้ปกครองควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

๓.๑ มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาและให้ความเห็นชอบ กำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็กร่วมกับผู้สอนและเด็ก

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษาและกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็ก ตามศักยภาพ

๓.๓ เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้

๓.๔ สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น

๓.๕ อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก

๓.๖ ป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ โดยประสานความร่วมมือกับผู้สอนผู้เกี่ยวข้อง

๓.๗ เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมี คุณธรรม นำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้

๓.๘ มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและในการประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

๔. บทบาทของชุมชน

การปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้ชุมชนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อ ร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้น ชุมชนจึงมีบทบาทในการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

๔.๑ มีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา ในบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา สมาคม / ชมรมผู้ปกครอง

๔.๒ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของสถานศึกษา

๔.๓ เป็นศูนย์การเรียนรู้ เครือข่ายการเรียนรู้ ให้เด็กได้เรียนรู้และมีประสบการณ์จากสถานการณ์จริง

๔.๔ ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษา

๔.๕ ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอก และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

๔.๖ ประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยากรของชุมชน และมีส่วนในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

๔.๗ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทำหน้าที่เสนอแนะในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย (เด็กอายุ ๔ – ๖ ปี)

สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะสามารถนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยไปปรับใช้ได้ ทั้งใน ส่วนของโครงสร้างหลักสูตร สารการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ และการประเมินพัฒนาการให้เหมาะสมกับ สภาพ บริบท ความต้องการ และศักยภาพของเด็กแต่ละประเภทเพื่อพัฒนาให้เด็กมีคุณภาพตามมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดโดยดำเนินการดังนี้

๑. เป้าหมายคุณภาพเด็ก หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยได้กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และ สารการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางเพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องใช้ในการพัฒนาเด็ก สถานศึกษาหรือ ผู้จัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ สามารถเลือกหรือปรับใช้ ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนา เด็ก เพื่อนำไปทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลแต่ยังคงไว้ซึ่งคุณภาพพัฒนาการของเด็ก ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

๒. การประเมินพัฒนาการ จะต้องคำนึงถึงปัจจัยความแตกต่างของเด็ก อาทิ เด็กที่พิการอาจต้องมีการ ปรับการประเมินพัฒนาการที่เอื้อต่อสภาพเด็ก ทั้งวิธีการเครื่องมือที่ใช้ หรือกลุ่มเด็กที่มีจุดเน้นเฉพาะด้าน

การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑

(สามารถปรับได้ตามสภาพและบริบทความต้องการของโรงเรียนได้)

การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ มีความสำคัญอย่างยิ่ง บุคลากรทุก ฝ่ายจะต้องให้ความสนใจต่อการช่วยลดช่องว่างของความไม่เข้าใจในการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ซึ่งจะส่งผลต่อ การจัดการเรียนการสอน ตัวเด็ก ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาอื่นๆทั้งระบบ การเชื่อมต่อของ การศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ จะประสบผลสำเร็จได้ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทเป็นผู้นำในการเชื่อมต่อโดยเฉพาะระหว่างหลักสูตร การศึกษาปฐมวัยในช่วงอายุ ๓ – ๖ ปี กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดย ต้องศึกษาหลักสูตรทั้งสองระดับ เพื่อทำความเข้าใจ จัดระบบการบริหารงานด้านวิชาการที่จะเอื้อต่อการเชื่อมโยง การศึกษาโดยการจัดกิจกรรมเพื่อเชื่อมต่อการศึกษา ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

๑.๑ จัดประชุมครูระดับปฐมวัยและครูระดับประถมศึกษาร่วมกันสร้างรอยเชื่อมต่อของหลักสูตรทั้งสองระดับให้เป็นแนวปฏิบัติของสถานศึกษาเพื่อครูทั้งสองระดับจะได้เตรียมการสอนให้สอดคล้องกับเด็กวัยนี้

๑.๒ จัดหาเอกสารด้านหลักสูตรและเอกสารทางวิชาการของทั้งสองระดับมาไว้ให้ครูและบุคลากร อื่นๆได้ศึกษาทำความเข้าใจ อย่างสะดวกและเพียงพอ

๑.๓ จัดกิจกรรมให้ครูทั้งสองระดับมีโอกาสแลกเปลี่ยนเผยแพร่ความรู้ใหม่ๆ ที่ได้รับจากการอบรม ดู งาน ซึ่งไม่ควรจัดให้เฉพาะครูในระดับเดียวกันเท่านั้น

๑.๔ จัดเอกสารเผยแพร่ตลอดจนกิจกรรมสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

๑.๕ จัดให้มีการพบปะ หรือการทำกิจกรรมร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง ในระหว่างที่เด็กอยู่ในระดับปฐมวัย เพื่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง จะได้สร้างความเข้าใจและสนับสนุนการเรียน การสอน ของบุตรหลานตนได้อย่างถูกต้อง

๑.๖ จัดกิจกรรมให้ครูทั้งสองระดับได้ทำกิจกรรมร่วมกันกับพ่อแม่ ผู้ปกครองและเด็กในบางโอกาส

๑.๗ จัดกิจกรรมปฐมนิเทศพ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างน้อย ๒ ครั้ง คือ ก่อนเด็กเข้าเรียนระดับปฐมวัย ศึกษาและก่อนเด็กจะเลื่อนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้าใจ การศึกษาทั้งสองระดับและ ให้ความร่วมมือในการช่วยเด็กให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ดี

๒. ครูระดับปฐมวัย

ครูระดับปฐมวัย นอกจากจะต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และจัดกิจกรรมพัฒนา เด็กของตนแล้ว ควรศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และ สร้างความเข้าใจให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากรอื่นๆ รวมทั้งช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวก่อนเลื่อนขึ้นชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยครูอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้

๒.๑ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อส่งต่อครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งจะทำให้ ครูระดับประถมศึกษาสามารถใช้ข้อมูลนั้นช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้ใหม่ต่อไป

๒.๒ พูดคุยกับเด็กถึงประสบการณ์ที่ดีๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

๒.๓ จัดให้เด็กได้มีโอกาสทำความรู้จักกับครูตลอดจนสภาพแวดล้อม บรรยากาศของห้องเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๑ ทั้งที่อยู่ในสถานศึกษาเดียวกันหรือสถานศึกษาอื่น

๓. ครูระดับประถมศึกษา

ครูระดับประถมศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการเด็กปฐมวัยและมีเจตคติที่ดีต่อการจัด ประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาจัดการเรียนรู้ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๑ ของตนให้ต่อเนื่องกับการพัฒนาเด็กในระดับปฐมวัย ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

๓.๑ จัดกิจกรรมให้เด็ก พ่อแม่ และผู้ปกครอง มีโอกาสได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกับครูและห้องเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนเปิดภาคเรียน

๓.๒ จัดสภาพห้องเรียนให้ใกล้เคียงกับห้องเรียนระดับปฐมวัย โดยจัดให้มีมุมประสบการณ์ภายใน ห้องเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมได้อย่างอิสระเช่น มุมหนังสือ มุมของเล่น มุมเกมการศึกษา เพื่อช่วยให้เด็ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้ปรับตัวและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

๓.๓ จัดกิจกรรมร่วมกันกับเด็กในการสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตน

๓.๔ เผยแพร่ข่าวสารด้านการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน

๔. พ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษา

พ่อแม่ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาต้องทำความเข้าใจหลักสูตรของการศึกษาทั้งสองระดับ และเข้าใจว่าถึงแม้เด็กจะอยู่ในระดับประถมศึกษาแล้วแต่เด็กยังต้องการความรักความเอาใจใส่ การดูแลและการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ได้แตกต่างไปจากระดับปฐมวัย และควรให้ความร่วมมือกับครูและสถานศึกษาในการช่วยเตรียมตัวเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้เร็วยิ่งขึ้น

การกำกับ ติดตาม ประเมิน และรายงาน

(สามารถปรับได้ตามสภาพและบริบทความต้องการของโรงเรียนได้)

การจัดสถานศึกษาปฐมวัยมีหลักการสำคัญในการให้สังคม ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและกระจายอำนาจการศึกษาลงไปยังท้องถิ่นโดยตรง โดยเฉพาะสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นผู้จัดการศึกษาในระดับนี้ ดังนั้น เพื่อให้ผลผลิตทางการศึกษาปฐมวัยมีคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคมจำเป็นต้องมีระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทุกกลุ่มทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา เห็นความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนการให้ความร่วมมือช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน การวางแผน และดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง

การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาและระบบประกันคุณภาพที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย สร้างความมั่นใจให้ผู้เกี่ยวข้อง โดยต้องมีการดำเนินการที่เป็นระบบเครือข่าย ครอบคลุมทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกตั้งแต่ระดับชาติ เขตพื้นที่ทุกระดับละทุกอาชีพ การกำกับดูแล ประเมินผลต้องมีการรายงานผลจากทุกระดับให้ทุกฝ่ายรวมทั้งประชาชนทั่วไปทราบ เพื่อนำข้อมูลจากรายงานผล มาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

การกำหนด
หน่วยการจัดประสบการณ์ / เวลา
ระดับชั้นอนุบาล ๒ (๔ ปี)

การกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์

การกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์		กิจกรรม	หมายเหตุ
ชื่อหน่วย/สาระ	เวลา/สัปดาห์		
สาระที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก			
	๘		
๑. ปฐมนิเทศ ๒. ตัวเรา ๓. หนูทำได้ ๔. วันเด็ก วันครู ๕. ค่านิยมไทย ๖. รักการอ่าน ๗. อาหารดีมีประโยชน์ ๘. ปลอดภัยไว้ก่อน	๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑	๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและ จังหวะ ๒. กิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์ ๓. กิจกรรมสร้างสรรค์ ๔. กิจกรรมเสรี ๕. กิจกรรมกลางแจ้ง ๖. กิจกรรมเกมการศึกษา	- นิทานคุณธรรมทุกวันอังคาร ของสัปดาห์ - กิจกรรมลูกเสื่อน้อยสอนทุก วันพุธของสัปดาห์ - สื่อมวลชนศึกษาบูรณาการ เข้ากับทุกหน่วยประสบการณ์ - เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ สกกดคำแบบ Phonics ทุก วันอังคารของสัปดาห์
สาระที่ ๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและ สถานที่แวดล้อมเด็ก			
	๑๐		
๑. โรงเรียนของเรา ๒. ครอบครัวมีความสุข ๓. ชุมชนของเรา ๔. วันชาติ ๕. วันเฉลิมพระชนมพรรษา ๖. วันแม่ ๗. ลอยกระทง ๘. เมืองไทยที่รัก ๙. วันขึ้นปีใหม่ ๑๐. เศรษฐกิจพอเพียง	๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑	๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและ จังหวะ ๒. กิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์ ๓. กิจกรรมสร้างสรรค์ ๔. กิจกรรมเสรี ๕. กิจกรรมกลางแจ้ง ๖. กิจกรรมเกมการศึกษา	- นิทานคุณธรรมทุกวันอังคาร ของสัปดาห์ - กิจกรรมลูกเสื่อน้อยสอนทุก วันพุธของสัปดาห์ - สื่อมวลชนศึกษาบูรณาการ เข้ากับทุกหน่วยประสบการณ์ - เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ สกกดคำแบบ Phonics ทุก วันอังคารของสัปดาห์

การกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์

การกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์		กิจกรรม	หมายเหตุ
ชื่อหน่วยสาระ	เวลา/สัปดาห์		
สาระที่ 3 เรื่องราว ธรรมชาติรอบตัวเด็ก			
	๑๐		
๑. ข้าว	๑	๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและ จังหวะ ๒. กิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์ ๓. กิจกรรมสร้างสรรค์ ๔. กิจกรรมเสรี ๕. กิจกรรมกลางแจ้ง ๖. กิจกรรมเกมการศึกษา	- นิทานคุณธรรมทุกวันอังคาร ของสัปดาห์ - กิจกรรมลูกเสื่อน้อยสอนทุก วันพุธของสัปดาห์ - สื่อมวลชนศึกษาบูรณาการ เข้ากับทุกหน่วยประสบการณ์ - เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ สะกดคำแบบ Phonics ทุก วันอังคารของสัปดาห์
๒. ต้นไม้ที่รัก	๑		
๓. หิน ดิน ทราย	๑		
๔. โลกสวยด้วยสีสันทัน	๑		
๕. ฝน	๑		
๖. ฤดูร้อน	๑		
๗. ฤดูหนาว	๑		
๘. เสียงรอบตัว	๑		
๙. แร้งและพลังงานใน ชีวิตประจำวัน	๑		
๑๐. กลางวัน กลางคืน	๑		
สาระที่ 4 เรื่องราวสิ่งต่างๆรอบตัว			
	๘		
๑. การคมนาคม	๑	๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและ จังหวะ ๒. กิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์ ๓. กิจกรรมสร้างสรรค์ ๔. กิจกรรมเสรี ๕. กิจกรรมกลางแจ้ง ๖. กิจกรรมเกมการศึกษา	- นิทานคุณธรรมทุกวันอังคาร ของสัปดาห์ - กิจกรรมลูกเสื่อน้อยสอนทุก วันพุธของสัปดาห์ - สื่อมวลชนศึกษาบูรณาการ เข้ากับทุกหน่วยประสบการณ์ - เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ สะกดคำแบบ Phonics ทุก วันอังคารของสัปดาห์
๒. การเทคโนโลยีและ การสื่อสาร	๑		
๓. แร้งและพลังงานใน ชีวิตประจำวัน	๑		
๔. สัตว์น่ารัก	๑		
๕. ของเล่น ของใช้	๑		
๖. สุนัขตัวเล็ก	๑		
๗. รู้รอบปลอดภัย	๑		
๘. ปริมาตร น้ำหนัก	๑		

การกำหนด
หน่วยการจัดประสบการณ์ / เวลา
ระดับชั้นอนุบาล ๓ (๕ ปี)

การกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์

การกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์		กิจกรรม	หมายเหตุ
ชื่อหน่วย/สาระ	เวลา/สัปดาห์		
สาระที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	๘		
๑. ปฐมนิเทศ	๑	๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและ	- นิทานคุณธรรมทุกวันอังคาร ของสัปดาห์ - กิจกรรมลูกเสือน้อยสอนทุก วันพุธของสัปดาห์ - สื่อมวลชนศึกษาบูรณาการ เข้ากับทุกหน่วยประสบการณ์ - เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ สะกดคำแบบ Phonics ทุก วันอังคารของสัปดาห์
๒. ตัวเรา	๑	จังหวัด	
๓. หนูทำได้	๑	๒. กิจกรรมสร้างเสริม	
๔. วันเด็ก วันครู	๑	ประสบการณ์	
๕. ค่านิยมไทย	๑	๓. กิจกรรมสร้าง	
๖. รักการอ่าน	๑	สรรค์	
๗. อาหารดีมีประโยชน์	๑	๔. กิจกรรมเสรี	
๘. ปลอดภัยไว้ก่อน	๑	๕. กิจกรรมกลางแจ้ง	
	๑	๖. กิจกรรมเกมการศึกษา	
สาระที่ ๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและ สถานที่แวดล้อมเด็ก	๑๐		
๑. โรงเรียนของเรา	๑	๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและ	- นิทานคุณธรรมทุกวันอังคาร ของสัปดาห์ - กิจกรรมลูกเสือน้อยสอนทุก วันพุธของสัปดาห์ - สื่อมวลชนศึกษาบูรณาการ เข้ากับทุกหน่วยประสบการณ์ - เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ สะกดคำแบบ Phonics ทุก วันอังคารของสัปดาห์
๒. ครอบครัวมีความสุข	๑	จังหวัด	
๓. ชุมชนของเรา	๑	๒. กิจกรรมสร้างเสริม	
๔. วันชาติ	๑	ประสบการณ์	
๕. วันเฉลิมพระชนมพรรษา	๑	๓. กิจกรรมสร้าง	
๖. วันแม่	๑	สรรค์	
๗. ลอยกระทง	๑	๔. กิจกรรมเสรี	
๘. เมืองไทยที่รัก	๑	๕. กิจกรรมกลางแจ้ง	
๙. วันขึ้นปีใหม่	๑	๖. กิจกรรมเกมการศึกษา	
๑๐. เศรษฐกิจพอเพียง	๑		

การกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์

การกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์		กิจกรรม	หมายเหตุ
ชื่อหน่วยสาระ	เวลา/ สัปดาห์		
สาระที่ 3 เรื่องราว ธรรมชาติรอบตัวเด็ก	๑๐		
๑. ข้าว	๑	๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและ	- นิทานคุณธรรมทุกวันอังคาร ของสัปดาห์ - กิจกรรมลูกเสื่อน้อยสอนทุก วันพุธของสัปดาห์ - สื่อมวลชนศึกษาบูรณาการเข้า กับทุกหน่วยประสบการณ์ - เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ สะกดคำแบบ Phonics ทุกวัน อังคารของสัปดาห์
๒. ต้นไม้ที่รัก	๑	จังหวัด	
๓. หิน ดิน ททราย	๑	๒. กิจกรรมสร้างเสริม	
๔. โลกสวยด้วยสีส้น	๑	ประสบการณ์	
๕. ฝน	๒	๓. กิจกรรมสร้างสรรค์	
๖. ฤดูร้อน	๑	๔. กิจกรรมเสรี	
๗. ฤดูหนาว	๑	๕. กิจกรรมกลางแจ้ง	
๘. เสียงรอบตัว	๑	๖. กิจกรรมเกมการศึกษา	
๙. แร่งและพลังงานใน ชีวิตประจำวัน	๑		
๑๐. กลางวัน กลางคืน	๑		
สาระที่ 4 เรื่องราวสิ่งต่างๆรอบตัว	๘		
๑. การคมนาคม	๑	๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและ	- นิทานคุณธรรมทุกวันอังคาร ของสัปดาห์ - กิจกรรมลูกเสื่อน้อยสอนทุก วันพุธของสัปดาห์ - สื่อมวลชนศึกษาบูรณาการเข้า กับทุกหน่วยประสบการณ์ - เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ สะกดคำแบบ Phonics ทุกวัน อังคารของสัปดาห์
๒. การเทคโนโลยีและการ สื่อสาร	๑	จังหวัด	
๓. แร่งและพลังงานใน ชีวิตประจำวัน	๑	๒. กิจกรรมสร้างเสริม	
๔. สัตว์น่ารัก	๑	ประสบการณ์	
๕. ของเล่น ของใช้	๑	๓. กิจกรรมสร้างสรรค์	
๖. สนุกตัวเลข	๑	๔. กิจกรรมเสรี	
๗. รู้อะไรดี	๑	๕. กิจกรรมกลางแจ้ง	
๘. ปริมาตร น้ำหนัก	๑	๖. กิจกรรมเกมการศึกษา	

กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สื่อมวลชนศึกษา
ระดับชั้นปฐมวัย

ภาคเรียนที่	ครั้งที่	กิจกรรม	จำนวนชั่วโมง
๑	๑-๓	บอกเล่าเก้าสิบ (บูรณาการหน่วย อาหารดีมีประโยชน์)	๓
	๔	พญูชนะพาเพลิน (บูรณาการหน่วย รักเมืองไทย)	๑
	๕-๗	ฉีก ปะ ตามจินตนาการ (บูรณาการหน่วย ต้นไม้ที่รัก)	๓
	๘-๑๐	กิจกรรมการม้วนหนังสือพิมพ์ตามจินตนาการ (บูรณาการหน่วย ขนาดรูปร่างรูปทรง)	๓
	๑๑-๑๒	ค้นหาภาพข่าวที่น่าสนใจ (บูรณาการหน่วย สัตว์น่ารัก)	๒
	๑๓-๑๕	กิจกรรมขยำกระดาษหนังสือพิมพ์ (บูรณาการหน่วย ปริมาตร น้ำหนัก)	๓
๒	๑๖ - ๑๗	ภาพโฆษณา (บูรณาการหน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร)	๒
	๑๘	เกมให้ฉันไปด้วย (บูรณาการหน่วย โลกสวยด้วยสีสัน)	๑
	๑๙-๒๑	จัดเป็นกลุ่มไม่กลุ่มใจ (บูรณาการหน่วย วันชาติ)	๓
	๒๒-๒๓	ประดิษฐ์ของเล่นจากสื่อสิ่งพิมพ์ (บูรณาการหน่วย ของเล่นของใช้)	๒
	๒๔	ดาราคณโปรด (บูรณาการหน่วย ตัวเรา)	๑
	๒๕-๒๖	ระบายสีจากภาพในหนังสือพิมพ์ (บูรณาการหน่วย เศรษฐกิจพอเพียง)	๒
	๒๗	หนังสือพิมพ์มหัศจรรย์ (บูรณาการหน่วย รักการอ่าน)	๑
	๒๘	โจรลอกเด็ก (บูรณาการหน่วย ปลอดภัยไว้ก่อน)	๑
	๒๙-๓๐	หนูจืดติดจอย (บูรณาการหน่วย เสียงรอบตัว)	๒
	รวม		

การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

หลักการสำคัญในการจัดหรือสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ คือ ต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ความสะอาด เป้าหมายการพัฒนาเด็ก ความเป็นระเบียบ ความเป็นตัวของเด็กเอง ให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น มั่นใจ และมีความสุข โรงเรียนได้แบ่งเนื้อที่ที่เหมาะสม ดังนี้

๑. พื้นที่อำนวยความสะดวกเพื่อเด็กและครู

- ๑.๑ ที่แสดงผลงานของเด็ก
- ๑.๒ ที่เก็บแฟ้มผลงานของเด็ก
- ๑.๓ ที่เก็บเครื่องใช้ส่วนตัวเด็ก
- ๑.๔ ที่เก็บเครื่องใช้ของครู
- ๑.๕ ป้ายนิเทศตามหน่วยการสอน หรือสิ่งที่เด็กสนใจ

๒. พื้นที่ปฏิบัติการและการเคลื่อนไหว พื้นที่นี้จะใช้ที่ว่างกลางห้องเรียน

๓. พื้นที่จัดมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ มุมเหล่านี้โรงเรียนได้จัดให้มีของเล่น ไว้เพียงพอต่อความต้องการของเด็ก โดยมีการผลัดเปลี่ยนของเล่นตามมุมทุกสัปดาห์ และให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดมุมของเล่น มุมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดให้เด็ก ได้แก่

- ๓.๑ มุมบล็อก จัดให้มีบล็อกไม้ขนาดและรูปร่างแตกต่างกันสำหรับเด็กได้นำมาต่อประกอบกันเป็นสิ่งต่างๆ ตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง
- ๓.๒ มุมหนังสือ จัดให้มีหนังสือที่มีรูปภาพสีสันสวยงาม ที่ใช้ประกอบในการเล่นนิทาน มีแบบฝึกเขียนพยัญชนะไทย
- ๓.๓ มุมบทบาทสมมติ มุมนี้จะจัดแยกเป็นมุมย่อย ได้แก่มุมบ้าน มุมหมอ มุมร้านค้า
- ๓.๔ มุมวิทยาศาสตร์ ได้จัดรวบรวมสิ่งของต่างๆที่เด็กสนใจมาจัดไว้
- ๓.๕ มุมศิลปะ จัดให้มี สีน้ำ สีเทียน พู่กัน วัสดุปั้นปูนปลาสเตอร์ ดินน้ำมัน ให้เด็กได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่

๔. พื้นที่นอกห้องเรียน

๔.๑ สนามเด็กเล่น ประกอบด้วยเครื่องเล่นประเภทปีนป่าย ทรงตัว สนุกสนาน มีพื้นที่สำหรับวิ่งเล่นเพียงพอ และไม่เกิดอันตรายต่อเด็ก

๔.๒ ที่พักผ่อน ได้จัดโต๊ะม้าหินอ่อนไว้ตามร่มไม้ ที่เพียงพอสำหรับเด็ก

๔.๓ บริเวณธรรมชาติ มีการปลูกไม้ดอกไม้ประดับ พืชผักสวนครัวตามฤดูกาล

การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้

สื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวเนื้อหาจากผู้ส่งไปยังผู้รับในการเรียนสอน สื่อเป็นตัวกลางนำความรู้จากผู้สอนสู่เด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้สิ่งที่เรียนนามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจง่าย เรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว เพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้ และค้นพบด้วยตัวเอง

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

สื่อประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ควรมีสื่อทั้งที่เป็นประเภท ๒ มิติ และ/หรือ ๓ มิติ ทั้งที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อที่สะท้อนวัฒนธรรม สื่อที่ปลอดภัยต่อตัวเด็ก สื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่างๆ ให้ครบทุกด้าน สื่อที่เอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยการจัดการใช้สื่อเริ่มต้นจาก สื่อของจริง ภาพถ่าย ภาพโครงร่าง และสัญลักษณ์ ทั้งนี้การใช้สื่อต้องเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจและความต้องการของเด็กที่หลากหลาย ตัวอย่างสื่อประกอบการจัดกิจกรรม มีดังนี้

❖ กิจกรรมเสรี / เล่นตามมุม

๑. มุมบทบาทสมมติ อาจจัดเป็นมุมเล่น ดังนี้

๑.๑ มุมบ้าน

- ของเล่นเครื่องใช้ในครัวขนาดเล็ก หรือของจำลอง เช่น เต้า กระทะ ครก กาน้ำ เขียง มีดพลาสติก หม้อ จาน ช้อน ถ้วยชาม กะละมัง
- เครื่องเล่นตุ๊กตา เสื้อผ้าตุ๊กตา เตียง เปลเด็ก ตุ๊กตา
- เครื่องแต่งบ้านจำลอง เช่น ชุดรับแขก โต๊ะเครื่องแป้ง หมอนอิง กระจกขนาดเห็นเต็มตัว หวี تلั้บ แป้ง
- เครื่องแต่งกายบุคคลอาชีพต่างๆที่ใช้แล้ว เช่น ชุดเครื่องแบบทหาร ตำรวจ ชุดเสื้อผ้าผู้ใหญ่ชายและหญิง รองเท้า กระเป๋าถือที่ไม่ใช่แล้ว
- โทรศัพท์ เตาไรต์จำลอง ที่รีดผ้าจำลอง
- ภาพถ่ายและรายการอาหาร

๑.๒ มุมหมอ

- เครื่องเล่นจำลองแบบเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์การรักษผู้ป่วย เช่น หูฟัง เสื้อคลุมหมอ
- อุปกรณ์สำหรับเลียนแบบการบันทึกข้อมูลผู้ป่วย เช่น กระดาษ ดินสอ ฯลฯ

๑.๓ มุมร้านค้า

- กล่องและขวดผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ใช้แล้ว
- อุปกรณ์ประกอบการเล่น เช่น เครื่องคิดเลข ลูกคิด ธนบัตรจำลอง ฯลฯ

๑.๔ มุมบล็อก

- ไม้บล็อกหรือแท่งไม้ที่มีขนาดและรูปร่างต่างๆ กัน จำนวนตั้งแต่ ๕๐ ขึ้นขึ้นไป

- ของเล่นจำลอง เช่น รถยนต์ เครื่องบิน รถไฟ คน สัตว์ ต้นไม้ ฯลฯ
- ภาพถ่ายต่างๆ
- ที่จัดเก็บไม้บล็อกหรือแท่งไม้อาจเป็นชั้น ลังไม้หรือพลาสติก แยกตามรูปทรง ขนาด

๑.๕ มุมหนังสือ

- หนังสือภาพนิทาน สมุดภาพ หนังสือภาพที่มีคำและประโยคสั้นๆพร้อมภาพ
- ชั้นหรือที่วางหนังสือ
- อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการสร้างบรรยากาศการอ่าน เช่น เสื่อ พรม หมอน
- สมุดเซ็นยืมหนังสือกลับบ้าน
- อุปกรณ์สำหรับการเขียน
- อุปกรณ์เสริม เช่น เครื่องเล่นเทป ตลับเทปนิทานพร้อมหนังสือนิทาน หูฟัง

๑.๖ มุมวิทยาศาสตร์ หรือ มุมธรรมชาติศึกษา

- วัสดุต่างๆจากธรรมชาติ เช่น เมล็ดพืชต่างๆ เปลือกหอย ดิน หิน แร่ ฯลฯ
- เครื่องมือเครื่องใช้ในการสำรวจ สังเกต ทดลอง เช่น แว่นขยาย แม่เหล็ก เข็มทิศ เครื่องชั่ง ฯลฯ

❖ กิจกรรมสร้างสรรค์ ควรมีวัสดุอุปกรณ์ ดังนี้

๑. การวาดภาพและระบายสี

- สีเทียนแท่งใหญ่ สีไม้ สีชอล์ก สีน้ำ
- พู่กันขนาดใหญ่ (ประมาณเบอร์ ๑๒)
- กระดาษ
- เสื่อคลุมหรือผ้ากันเปื้อน

๒. การเล่นกับสี

- การเป่าสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ สีน้ำ
- การหยดสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ พู่กัน สีน้ำ
- การพับสี มี กระดาษ สีน้ำ พู่กัน
- การเทสี มี กระดาษ สีน้ำ
- การละเลงสี มี กนกระดาษ สีน้ำ แป้งเปียก

๓. การพิมพ์ภาพ

- แม่พิมพ์ต่างๆ จากของจริง เช่น นิ้วมือ ใบไม้ ก้านกล้วย ฯลฯ
- แม่พิมพ์จากวัสดุอื่นๆ เช่น เชือก เส้นด้าย ทรายาง ฯลฯ
- กระดาษ ผ้าเช็ดมือ สีโปสเตอร์ (สีน้ำ สีฝุ่น ฯลฯ)

๔. การปั้น เช่น ดินน้ำมัน ดินเหนียว แท่งโดว์ แผ่นรองปั้น แม่พิมพ์รูปต่างๆ ไม้ขนาดแบ่ง ฯลฯ

๕. การพับ ฉีก ตัดปะ เช่น กระดาษ หรือวัสดุอื่นๆ ที่จะใช้พับ ฉีก ตัด ปะ กรรไกรขนาดเล็กปลายมน กาวน้ำหรือแป้งเปียก ผ้าเช็ดมือ ฯลฯ

๖. การประดิษฐ์วัสดุ เช่น วัสดุต่างๆ มีกล่องกระดาษ แกนกระดาษ เศษผ้า เศษไม้ กาว กรรไกร สี ฟ้าเช็ดมือ ฯลฯ
๗. การร้อย เช่น ลูกปัด หลอดกาแฟ หลอดด้าย ฯลฯ
๘. การสาน เช่น กระดาษ ใบตอง ใบมะพร้าว ฯลฯ
๙. การเล่นพลาสติกสร้างสรรค์ พลาสติกชิ้นเล็กๆ รูปทรงต่างๆ ผู้เล่นสามารถนำมาต่อเป็นรูปแบบต่างๆ ตามความต้องการ
๑๐. การสร้างรูป เช่น จากกระดานปักหมุด จากแป้นตะปูที่ใช้หนังยางหรือเชือกผูกติด ให้เป็นรูปร่างต่างๆ

❖ **เกมการศึกษา** ตัวอย่างสื่อประเภทเกมการศึกษา มีดังนี้

๑. เกมจับคู่

- จับคู่รูปร่างที่เหมือนกัน
- จับคู่ภาพเงา
- จับคู่ภาพที่ซ่อนอยู่ในภาพหลัก
- จับคู่สิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน สิ่งที่ใช้คู่กัน
- จับคู่ภาพส่วนเติมกับส่วนย่อย
- จับคู่ภาพกับโครงร่าง
- จับคู่ภาพชิ้นส่วนที่หายไป
- จับคู่ภาพที่เป็นประเภทเดียวกัน
- จับคู่ภาพที่ซ้อนกัน
- จับคู่ภาพสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม
- จับคู่ภาพสมมาตรกัน
- จับคู่แบบอุปมาอุปไมย
- จับคู่แบบอนุกรม

๒. เกมภาพตัดต่อ

- ภาพตัดต่อที่สัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ เช่น ผลไม้ ผัก ฯลฯ

๓. เกมจัดหมวดหมู่

- ภาพสิ่งต่างๆ ที่นำมาจัดเป็นพวกๆ
- ภาพเกี่ยวกับประเภทของใช้ในชีวิตประจำวัน

๔. เกมวางภาพต่อปลาย (โดมิโน)

- โดมิโนภาพเหมือน
- โดมิโนภาพสัมพันธ์

๕. เกมเรียงลำดับ

- เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ต่อเนื่อง

- เรียงลำดับขนาด
- ๖. เกมศึกษารายละเอียดของภาพ (ลอตโต)
- ๗. เกมจับคู่แบบตารางสัมพันธ์ (เมตริกเกม)
- ๘. เกมพื้นฐานบวก

❖ **กิจกรรมเสริมประสบการณ์ / กิจกรรมในวงกลม** ตัวอย่างสื่อ มีดังนี้

๑. สื่อของจริงที่อยู่ใกล้ตัวและสื่อจากธรรมชาติหรือวัสดุท้องถิ่น เช่น ต้นไม้ ใบไม้ เปลือกหอย เสื้อผ้า ฯลฯ

๒. สื่อที่จำลองขึ้น เช่น ลูกโลก ตุ๊กตาสัตว์ ฯลฯ

๓. สื่อประเภทภาพ เช่น ภาพพลิก ภาพโปสเตอร์ หนังสือภาพ ฯลฯ

๔. สื่อเทคโนโลยี เช่น วิทยุ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องขยายเสียง โทรศัพท์ ฯลฯ

❖ **กิจกรรมกลางแจ้ง** ตัวอย่างสื่อ มีดังนี้

๑. เครื่องเล่นสนาม เช่น เครื่องเล่นสำหรับปีนป่าย เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน ฯลฯ

๒. ที่เล่นทราย มีทรายละเอียด เครื่องเล่นทราย เครื่องตวง ฯลฯ

๓. ที่เล่นน้ำ เสื้อคลุมหรือผ้ากันเปื้อนพลาสติก อุปกรณ์เล่นน้ำ เช่น ถ้วยตวง ขวดต่างๆ สายยาง ทราย กรวย กรอกน้ำ ตุ๊กตายาง ฯลฯ

❖ **กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ** ตัวอย่างสื่อ มีดังนี้

๑. เครื่องเคาะจังหวะ เช่น ฉิ่ง เหล็กสามเหลี่ยม กรับ รำมะนา กลอง ฯลฯ

๒. อุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหว เช่น หนังสือพิมพ์ ริบบิ้น แฉมา ห่วง หวาย ถูทราย ฯลฯ

❖ **การเลือกสื่อ** มีวิธีการเลือกสื่อ ดังนี้

๑. เลือกให้ตรงกับจุดมุ่งหมายและเรื่องที่สอน

๒. เลือกให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก

๓. เลือกให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นที่เด็กอยู่หรือสถานภาพของสถานศึกษา

๔. มีวิธีการใช้ง่าย และนำไปใช้ได้หลายกิจกรรม

๕. มีความถูกต้องตามเนื้อหาและทันสมัย

๖. มีคุณภาพดี เช่น ภาพชัดเจน ขนาดเหมาะสม ไม่ใช้สีสะท้อนแสง

๗. เลือกสื่อที่เด็กเข้าใจง่ายในเวลาสั้น ๆ ไม่ซับซ้อน

๘. เลือกสื่อที่สามารถสัมผัสได้

๙. เลือกสื่อเพื่อใช้ฝึก และส่งเสริมการคิดเป็น ทำเป็น และกล้าแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ

❖ การจัดหาสื่อ สามารถจัดหาได้หลายวิธี คือ

๑. จัดหาโดยการขอยืมจากแหล่งต่างๆ เช่น ศูนย์สื่อของสถานศึกษาของรัฐบาล หรือสถานศึกษาเอกชน ฯลฯ
๒. จัดซื้อสื่อและเครื่องเล่นโดยวางแผนการจัดซื้อตามลำดับความจำเป็น เพื่อให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ทางสถานศึกษาสามารถจัดสรรให้และสอดคล้องกับการจัดประสบการณ์
๓. ผลิตสื่อและเครื่องเล่นขึ้นใช้เองโดยใช้วัสดุที่ปลอดภัยและหาง่ายเป็นเศษวัสดุเหลือใช้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น กระดาษแข็งจากลังกระดาษ รูปภาพจากแผ่นป้ายโฆษณา รูปภาพจากหนังสือนิตยสารต่างๆ เป็นต้น

❖ ขั้นตอนการดำเนินการผลิตสื่อสำหรับเด็ก มีดังนี้

๑. สสำรวจความต้องการของการใช้สื่อให้ตรงกับจุดประสงค์ สาระการเรียนรู้และกิจกรรมที่จัด
๒. วางแผนการผลิตโดยกำหนดจุดมุ่งหมายและรูปแบบของสื่อให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก สื่อนั้นจะต้องมีความคงทนแข็งแรง ประณีตและสะดวกต่อการใช้
๓. ผลิตสื่อตามรูปแบบที่เตรียมไว้
๔. นำสื่อไปทดลองใช้หลายๆครั้งเพื่อหาข้อดี ข้อเสีย จะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น
๕. นำสื่อที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้จริง

❖ การใช้สื่อ ดำเนินการดังนี้

๑. การเตรียมพร้อมก่อนใช้สื่อ มีขั้นตอน คือ

๑.๑ เตรียมตัวผู้สอน

- ผู้สอนจะต้องศึกษาจุดมุ่งหมายและวางแผนว่าจะจัดกิจกรรมอะไรบ้าง
- เตรียมจัดหาสื่อและศึกษาวิธีการใช้สื่อ
- จัดเตรียมสื่อและวัสดุอื่นๆที่จะต้องใช้ร่วมกัน
- ทดลองใช้สื่อก่อนนำไปใช้จริง

๑.๒ เตรียมตัวเด็ก

- ศึกษาความรู้พื้นฐานของเด็กให้สัมพันธ์กับเรื่องที่จะสอน
- เร้าความสนใจเด็กโดยใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน
- ให้เด็กมีความรับผิดชอบ รู้จักใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ ไม่ใช่ทำลาย เล่นแล้วเก็บให้ถูกที่

๑.๓ เตรียมสื่อให้พร้อมก่อนนำไปใช้

- จัดลำดับการใช้สื่อว่าจะใช้อะไรก่อนหรือหลัง เพื่อความสะดวกในการสอน
- ตรวจสอบและเตรียมเครื่องมือให้พร้อมที่จะใช้ได้ทันที
- เตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับสื่อ

๒. การนำเสนอสื่อ เพื่อให้บรรลุผลโดยเฉพาะในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ควรปฏิบัติดังนี้

๒.๑ สร้างความพร้อมและเร้าความสนใจให้เด็กก่อนจัดกิจกรรมทุกครั้ง

๒.๒ ใช้สื่อตามลำดับขั้นของแผนการจัดกิจกรรมที่กำหนดไว้

๒.๓ ไม่ควรให้เด็กเห็นสื่อหลายๆชนิดพร้อมๆกัน เพราะจะทำให้เด็กไม่สนใจกิจกรรมที่สอน

๒.๔ ผู้สอนควรยืนอยู่ด้านข้างหรือด้านหลังของสื่อที่ใช้กับเด็ก ผู้สอนไม่ควรยืนหันหลังให้เด็ก จะต้องพูดคุยกับเด็กและสังเกตความสนใจของเด็ก พร้อมทั้งสำรวจข้อบกพร่องของสื่อที่ใช้ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

๒.๕ เปิดโอกาสให้เด็กได้ร่วมใช้สื่อ

❖ **ข้อควรระวังในการใช้สื่อในการเรียนการสอน** การใช้สื่อในระดับปฐมวัยควรระวังในเรื่องต่อไปนี้

๑. **วัสดุที่ใช้** ต้องไม่มีพิษ ไม่หัก และแตกง่าย มีพื้นผิวเรียบ ไม่เป็นเสี้ยน

๒. **ขนาด** ไม่ควรมีขนาดใหญ่เกินไป เพราะยากต่อการหยิบยก อาจจะตกลงมาเสียหายแตก เป็นอันตรายต่อเด็กหรือใช้ไม่สะดวก เช่น กรรไกรขนาดใหญ่ โต๊ะ เก้าอี้ที่ใหญ่หรือสูงเกินไป และไม่ควรมีขนาดเล็กเกินไป เด็กอาจจะนำไปอมหรือกลืนทำให้ติดคอหรือไหลลงท้องได้ เช่น ลูกปัดเล็ก ลูกแก้วเล็ก ฯลฯ

๓. **รูปทรง** ไม่เป็นรูปทรงแหลม รูปทรงเหลี่ยม เป็นสัน

๔. **น้ำหนัก** ไม่ควรมีน้ำหนักมาก เพราะเด็กยกหรือหยิบไม่ไหว อาจจะตกลงมาเป็นอันตรายต่อตัวเด็ก

๕. **สื่อที่เป็นอันตรายต่อตัวเด็ก** เช่น สารเคมี วัตถุไวไฟ ฯลฯ

๖. **สีที่เป็นอันตรายต่อสายตา** เช่น สีสะท้อนแสง ฯลฯ

❖ **การประเมินการใช้สื่อ**

ควรพิจารณาจากองค์ประกอบ ๓ ประการ คือ ผู้สอน เด็ก และสื่อ เพื่อจะได้ทราบว่าสื่อที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด จะได้นำมาปรับปรุงการผลิตและการใช้สื่อให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้วิธีสังเกต ดังนี้

๑. สื่อที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพียงใด

๒. เด็กชอบสื่อที่เพียงใด

๓. สื่อที่ช่วยให้นักเรียนตรงกับจุดประสงค์หรือไม่ ถูกต้องตามสาระการเรียนรู้และทันสมัยหรือไม่

๔. สื่อที่ช่วยให้นักเรียนสนใจมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

❖ **การเก็บ รักษา และซ่อมแซมสื่อ**

การจัดเก็บสื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กฝึกการสังเกต การเปรียบเทียบ การจัดกลุ่ม ส่งเสริมความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือ ผู้สอนไม่ควรใช้การเก็บสื่อเป็นการลงโทษเด็ก โดยดำเนินการดังนี้

๑. เก็บสื่อให้เป็นระเบียบและเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะ ประเภทของสื่อ สื่อที่เหมือนกัน จัดเก็บหรือจัดวางไว้ด้วยกัน

๒. วางสื่อในระดับสายตาของเด็ก เพื่อให้เด็กหยิบใช้ จัดเก็บได้ด้วยตนเอง

๓. ภาชนะที่จัดเก็บสื่อควรโปร่งใส เพื่อให้เด็กมองเห็นสิ่งที่อยู่ภายในได้ง่ายและควรมีมือจับเพื่อให้สะดวกในการขนย้าย
๔. ฝึกให้เด็กทำความเข้าใจความหมายของรูปภาพหรือสีที่เป็นสัญลักษณ์แทนหมวดหมู่ ประเภทสื่อ เพื่อให้เด็กจะได้เก็บเข้าที่ได้ถูกต้อง การใช้สัญลักษณ์ควรมีความหมายต่อการเรียนรู้ของเด็ก สัญลักษณ์ควรใช้สีของจริง ภาพถ่ายหรือสำเนา ภาพวาด ภาพโครงร่าง หรือ ภาพประจุด หรือบัตรคำติดคู่กับสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
๕. ตรวจสอบสื่อที่ใช้แล้วทุกครั้งว่ามีสภาพสมบูรณ์ จำนวนครบถ้วนหรือไม่
๖. ซ่อมแซมสื่อที่ชำรุด และทำเต็มสื่อที่ขาดหายไปให้ครบชุด

❖ การพัฒนาสื่อ

การพัฒนาสื่อเพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมในระดับปฐมวัยนั้น ก่อนอื่นควรได้สำรวจข้อมูล สภาพปัญหาต่างๆของสื่อทุกประเภทที่ใช้อยู่ว่ามีอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อจะได้ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความต้องการ

แนวทางการพัฒนาสื่อ ควรมีลักษณะ เฉพาะ ดังนี้

๑. ปรับปรุงสื่อให้ทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ ใช้ได้สะดวก ไม่ซับซ้อนเกินไป เหมาะสมกับวัยของเด็ก
๒. รักษาความสะอาดของสื่อ ถ้าเป็นวัสดุที่ล้างน้ำได้ เมื่อใช้แล้วควรได้ล้างเช็ด หรือปิดฝุนให้สะอาด เก็บไว้เป็นหมวดหมู่ วางเป็นระเบียบหยิบใช้ง่าย
๓. ถ้าเป็นสื่อที่ผู้สอนผลิตขึ้นมาใช้เองและผ่านการทดลองใช้มาแล้วควรเขียนคู่มือประกอบการใช้สื่อ นั้น โดยลอกชื่อสื่อ ประโยชน์และวิธีใช้สื่อ รวมทั้งจำนวนชิ้น ส่วนของสื่อในชุดนั้นและเก็บคู่มือไว้ในซองหรือถุงพร้อมสื่อที่ผลิต
๔. พัฒนาสื่อที่สร้างสรรค์ ใช้ได้อเนกประสงค์ คือ เป็นได้ทั้งสื่อเสริมพัฒนาการและเป็นของเล่น สนุกสนานเพลิดเพลิน

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการ หมายถึง กระบวนการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในขณะทำกิจกรรม แล้วจดบันทึกลงในเครื่องมือที่ผู้สอนสร้างขึ้นหรือกำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในแต่ละครั้ง เป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยเป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติตามตารางกิจกรรมประจำวัน และครอบคลุมพัฒนาการของเด็กทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อนำผลมาใช้ในการจัดกิจกรรม หรือประสบการณ์พัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ด้วยเหตุนี้มีผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่จะทำหน้าที่ประเมินพัฒนาการเด็กจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการเด็กวัย ๔ - ๕ ปีเป็นอย่างดี และต้องเข้าใจโครงสร้างของการประเมินอย่างละเอียดว่าจะประเมินเมื่อไหร่และอย่างไร ต้องมีความสามารถในการเลือกเครื่องมือและวิธีการที่จะใช้ได้อย่างถูกต้อง จึงจะทำให้ผลของการประเมินนั้นเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ การประเมินพัฒนาการอาจทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่ง่ายต่อการปฏิบัติและนิยมใช้กันมาก คือ การสังเกต ซึ่งต้องทำอย่างต่อเนื่องและบันทึกไว้เป็นหลักฐานอย่างสม่ำเสมอ อาจกล่าวได้ว่าผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องกับเด็กต้องคำนึงถึงเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการประเมินพัฒนาการของเด็ก

๑. ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้านและนำผลมาพัฒนาการเด็ก
๒. ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
๓. สภาพการประเมินควรมีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน
๔. ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและจดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน
๕. ประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการหลากหลายเหมาะกับเด็ก รวมทั้งใช้แหล่งข้อมูลหลายๆด้าน ไม่ควรใช้

การทดสอบ

๒. ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย จะต้องผ่านขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษา และทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังปรากฏในหลักสูตรการศึกษาเด็กปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ อย่างละเอียด จึงจะทำให้ดำเนินการประเมินพัฒนาการได้อย่างถูกต้องและตรงตามความจริง

๒. วางแผนเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับใช้บันทึกและประเมินพัฒนาการ เช่น แบบบันทึกพฤติกรรมเหมาะที่จะใช้บันทึกพฤติกรรมของเด็ก การบันทึกรายวัน เหมาะกับการบันทึกกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน การบันทึกการเลือกของเด็กเหมาะสำหรับใช้บันทึกลักษณะเฉพาะหรือปฏิกริยาที่เด็กมีต่อสิ่งต่างๆรอบตัว เป็นต้น ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะเลือกใช้เครื่องมือประเมินพัฒนาการให้เหมาะสม เพื่อจะได้ผลของพัฒนาการที่ถูกต้องตามความต้องการ

๓. ดำเนินการประเมินและบันทึกพัฒนาการ หลังจากที่ได้วางแผนและเลือกเครื่องมือที่จะใช้ประเมิน และบันทึกพัฒนาการแล้ว ก่อนจะลงมือประเมินและบันทึกจะต้องอ่านคู่มือหรือคำอธิบายวิธีการใช้เครื่องมือต่างๆ อย่างละเอียด แล้วจึงดำเนินการตามขั้นตอนที่ปรากฏในคู่มือและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรต่อไป

๔. ประเมินและสรุปการประเมินและสรุปนั้นต้องดูจากผลการประเมินหลายๆครั้งมิใช่เพียงครั้งเดียวหรือนำเอาผลจากการประเมินเพียงครั้งเดียวมาสรุปอาจทำให้เกิดผลขาดได้ผลการประเมินดูได้จากผลที่ปรากฏใน เครื่องมือประเมินและบันทึกพัฒนาการ เช่น ประเมินการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กอายุ ๓ ปี ปรากฏว่ายังเดินขึ้น บันไดสลับเท้าไม่ได้ก็ต้องมาตีความว่ากำลังขาของเด็กยังมีไม่พอที่จะเดินสลับเท้าขึ้นบันไดอาจสรุปได้ว่าพัฒนาการ กล้ามเนื้อใหญ่ยังไม่แข็งแรงเหมาะสมกับวัยต้องจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ส่วนขาต่อไป

๕. รายงานผล เมื่อได้ผลจากการประเมินและสรุปพัฒนาการของเด็กแล้ว ผู้สอนจะต้องตัดสินใจว่าจะ รายงานข้อมูลไปยังผู้ใด เพื่อจุดประสงค์อะไร และจะต้องใช้รูปแบบใดสำหรับรายงาน เช่น ต้องรายงานผู้บริหาร สถานศึกษา ผู้ปกครอง เพื่อให้ทราบว่ามีกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดให้เด็กนั้น ส่งเสริมพัฒนาการ ของเด็กแต่ละคนอย่างไร เป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อจะได้วางแผนช่วยเหลือเด็กได้ตรงตามความต้องการ ต่อไป โดยสถานศึกษาจะมีสมุดรายงานประจำตัวเด็ก ผู้สอนใช้สมุดรายงานนั้นเป็นเครื่องมือหรือแบบรายงาน ผู้ปกครองได้ และถ้าผู้สอนมีข้อเสนอแนะหรือจะขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการ เด็กก็อาจจะเพิ่มเติมลงในสมุดรายงาน และต้องคำนึงไว้เสมอไม่ว่าจะใช้แบบรายงานใด ข้อมูลควรมี ความหมายเกิดประโยชน์แก่เด็กเป็นสำคัญ การบันทึกข้อความลงในสมุดรายงานประจำตัวเด็ก ผู้สอนควรใช้ ภาษาในทางสร้างสรรค์มากกว่าในทางลบ

๖. การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมิน ผู้สอนต้องตระหนักว่าการทำงานร่วมกับผู้ปกครอง เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กเป็นเรื่องสำคัญมาก ผู้สอนควรยกย่องผู้ปกครองที่พยายามมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก ผู้สอนจะต้องต้อนรับผู้ปกครองที่มาสถานศึกษา ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือ เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองเพื่อ รายงานเรื่องเด็ก พูดคุยด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้ปกครองรู้สึกถึงความสำคัญของตนเอง และต้องการที่จะมีส่วนร่วมกับผู้สอนในการพัฒนาเด็กของตน

การติดต่อสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครองควรจะเป็นการติดต่อสื่อสาร ๒ ทาง คือ จากสถานศึกษาไปสู่บ้าน และจากบ้านมายังสถานศึกษา กระตุ้นให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อการจัดประสบการณ์ให้แก่ เด็ก เพราะผู้ปกครองจะให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับตัวเด็กซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรม ที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาเด็กทุกคนได้เป็นอย่างดี สำหรับการติดต่อกับผู้ปกครองอาจทำได้หลายวิธีเช่น การติดต่อ ด้วยวาจา ได้แก่ การสนทนาด้วยตนเอง ทางโทรศัพท์ การเยี่ยมบ้าน การประชุมผู้ปกครอง การติดต่อด้วยวิธีอื่น เช่น ป้ายติดประกาศ วารสาร ข่าวสาร ตู้รับฟังความคิดเห็น เป็นต้น นอกจากนี้อาจให้ผู้ปกครองอาสาสมัครมา ช่วยงานผู้สอนในสถานศึกษา เช่น เล่านิทาน ร้องเพลงและอ่านหนังสือให้เด็กฟัง ช่วยในเวลาเด็กทำกิจกรรมเสรี ช่วยสังเกตเด็ก บันทึกพัฒนาการและอื่นๆอีกมากมายที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่เด็ก ซึ่งสถานศึกษาควรเปิด โอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำงานกับผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการเด็ก

ในการสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยแต่ละครั้ง ควรใช้วิธีการประเมินอย่างหลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด วิธีการที่เหมาะสมและนิยมใช้ในการประเมินเด็กปฐมวัย มีด้วยกันหลายวิธี ดังต่อไปนี้

๑. การสังเกตและการบันทึก การสังเกตมีอยู่ ๒ แบบ คือ การสังเกตอย่างมีระบบ ได้แก่ การสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามแผนที่วางไว้ และอีกแบบหนึ่งคือการสังเกตแบบไม่เป็นทางการ เป็นการสังเกตในขณะที่เด็กกำลังทำกิจกรรมประจำวันและเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น และผู้สอนจดบันทึกไว้ การสังเกตเป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการศึกษาพัฒนาการของเด็ก เมื่อมีการสังเกตก็ต้องมีการบันทึก ผู้สอนควรทราบว่า จะบันทึกอะไร การบันทึกพฤติกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากเด็กเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงต้องนำมาบันทึกเป็นหลักฐานไว้อย่างชัดเจน การสังเกตและการบันทึกพัฒนาการเด็กสามารถใช้แบบง่ายๆ คือ

๑.๑ แบบบันทึกพฤติกรรม ใช้บันทึกเหตุการณ์เฉพาะอย่าง โดยบรรยายพฤติกรรมเด็กผู้บันทึกต้องบันทึกทุกวัน เดือน ปีเกิดของเด็ก และวัน เดือน ปีที่ทำการบันทึกแต่ละครั้ง

๑.๒ การบันทึกรายวัน เป็นการบันทึกเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน ถ้าหากบันทึกในรูปแบบของการบรรยายก็มักจะเน้นเฉพาะเด็กรายที่ต้องการศึกษา ข้อดีของการบันทึกรายวัน คือ การชี้ให้เห็นความสามารถเฉพาะอย่างของเด็ก จะช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลมากขึ้นสำหรับวินิจฉัยเด็กว่าสมควรจะได้รับคำปรึกษาเพื่อลดปัญหาและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียของการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี

๑.๓ แบบสำรวจรายการ ช่วยให้ผู้สามารถวิเคราะห์เด็กแต่ละคนได้ค่อนข้างละเอียดเหมาะสมกับเด็กระดับปฐมวัย

๒. การสนทนา สามารถใช้การสนทนาได้ทั้งเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล เพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและพัฒนาการใช้ภาษาของเด็กและบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรมหรือบันทึกรายวัน

๓. การสัมภาษณ์ ด้วยวิธีพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลและควรจัดในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล ผู้สอนควรใช้คำถามที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระ จะทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็กและค้นพบศักยภาพในตัวเด็กได้โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

๔. การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าแต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล

โดยจัดเก็บข้อมูลไว้ในแฟ้มผลงาน (Portfolio) ซึ่งเป็นวิธีรวบรวมและจัดระบบข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับตัวเด็กโดยใช้เครื่องมือต่างๆรวบรวมเอาไว้อย่างมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนแสดงการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการแต่ละด้าน นอกจากนี้ยังรวมข้อมูลอื่นๆ เช่น แบบสอบถามผู้ปกครอง แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกสุขภาพอนามัย ฯลฯ เอาไว้ในแฟ้มผลงาน เพื่อให้ผู้สอนจะได้ข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวเด็กอย่างชัดเจนและถูกต้อง การเก็บผลงานของ

เด็กจะไม่ถือว่าเป็นการประเมินผลทำงานแต่ละชิ้นถูกรวบรวมไว้โดยไม่ได้รับการประเมินจากผู้สอนและไม่มีการนำผลมาปรับปรุงพัฒนาเด็กหรือปรับปรุงการสอนของผู้สอน ดังนั้นจึงเป็นแต่การเก็บสะสมผลงานเท่านั้น เช่น แฟ้มสะสมผลงานขีดเขียน งานศิลปะ จะเป็นเพียงแค่ว่าแฟ้มสะสมงานเด็กถ้าไม่มีการประเมินแฟ้มสะสมงานนี้จะเป็นเครื่องมือการประเมินต่อเมื่องานที่สะสมแต่ละชิ้นถูกใช้ในการบ่งบอกความก้าวหน้า ความต้องการของเด็ก และเป็นการเก็บสะสมอย่างต่อเนื่องที่สร้างสรรค์โดยผู้สอนและเด็ก

ผู้สอนสามารถใช้แฟ้มสะสมผลงานอย่างมีคุณค่าสื่อสารกับผู้ปกครอง เพราะการเก็บผลงานเด็กอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในแฟ้มสะสมงานเป็นข้อมูลให้ผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครองสามารถเปรียบเทียบความก้าวหน้าที่ลูกของตนมีเพิ่มขึ้นจากผลงานชิ้นแรกกับชิ้นต่อมา ข้อมูลในแฟ้มสะสมงานประกอบด้วย ตัวอย่างผลงานการขีดเขียน การอ่าน และข้อมูลบางประการของเด็กที่ผู้สอนเป็นผู้บันทึก เช่น จำนวนเล่มของหนังสือที่เด็กอ่าน ความถี่ของการเลือกอ่านที่มุมหนังสือในช่วงเวลาเลือกเสรี การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ ทัศนคติ เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนภาพของความงอกงามในเด็กแต่ละคนได้ชัดเจนกว่าการประเมินโดยใช้การให้เกรด ผู้สอนจะต้องชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงที่มาของการเลือกชิ้นงานแต่ละชิ้นที่สะสมในแฟ้มสะสมงาน เช่น เป็นชิ้นงานที่ดีที่สุดในช่วงระยะเวลาที่เลือกชิ้นงานนั้น เป็นชิ้นงานที่แสดงความต่อเนื่องของงานโครงการ ฯลฯ ผู้สอนควรเชิญผู้ปกครองมามีส่วนร่วมในการคัดสรรชิ้นงานที่บรรจุในแฟ้มของเด็ก

ข้อควรพิจารณาในการเลือกเก็บข้อมูลไว้ในแฟ้มผลงาน มีดังนี้ คือ

๔.๑ ข้อมูลที่แสดงถึงระดับพัฒนาการและความสำเร็จ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เด็กกระทำซึ่งได้มาจากเครื่องมือการประเมิน

๔.๒ ข้อมูลที่รวบรวมจากผลงานต่างๆของเด็ก อาจให้เด็กช่วยเลือกเก็บด้วยตัวเด็กเอง หรือผู้สอนกับเด็กร่วมกันเลือก

๔.๓ ข้อมูลของเด็กที่ได้จากผู้ปกครอง

๕. การประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก ตัวชี้ของการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่วไป ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบ เส้นรอบศีรษะ ฟัน และการเจริญเติบโตของกระดูก แนวทางประเมินการเจริญเติบโต มีดังนี้

๕.๑ **การประเมินการเจริญเติบโต** โดยการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงเด็กแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ในกราฟแสดงน้ำหนักตามเกณฑ์อายุของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งจะบอกการเจริญเติบโตโดยรวม วิธีการใช้กราฟมีขั้นตอนดังนี้

เมื่อชั่งน้ำหนักเด็กแล้ว นำน้ำหนักมาจุดเครื่องหมายากบาทลงบนกราฟ และอ่านการเจริญเติบโตของเด็ก โดยดูเครื่องหมายากบาทว่าอยู่ในแถบสีใด อ่านข้อความที่อยู่บนแถบสีนั้น ซึ่งแบ่งภาวะโภชนาการเป็น ๓ กลุ่ม คือ น้ำหนักตามเกณฑ์ น้ำหนักค่อนข้างมาก น้ำหนักค่อนข้างน้อย หากพบว่าเด็กมีน้ำหนักมากหรือน้อยกว่าเกณฑ์มากเกินไปควรรีบปรึกษาแพทย์ทันที

๕.๒ **การวัดเส้นรอบศีรษะ** มีความสำคัญในการติดตามการเจริญเติบโตของสมอง ในเด็กที่มีเส้นรอบศีรษะเล็กกว่าปกติเมื่อเปรียบเทียบกับวัยอาจแสดงถึงความปกติของสมอง เช่น สมองเล็กกว่าปกติ หรือ กะโหลกศีรษะเชื่อมเร็วกว่าปกติ ซึ่งหากวินิจฉัยได้เร็วและส่งต่อเด็กไปรับการรักษาทันที่ อาจช่วยแก้ไขความพิการนี้

ได้ในทำนองเดียวกันถ้าเส้นรอบศีรษะวัดได้มากกว่าปกติเมื่อเปรียบเทียบกับวัยเด็ก ซึ่งแสดงถึงเด็กมีหัวโตกว่าปกติอาจเกิดจากมีน้ำในสมองมากกว่าปกติ โรคนี้หากวินิจฉัยได้เร็วและเด็กได้รับการรักษาทันที่ก็จะช่วยแก้ไขเป็นปกติได้เช่นกัน จึงควรวัดเส้นรอบศีรษะในเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ทุกครั้งที่รับบริการตรวจสุขภาพ

ขนาดรอบศีรษะในเด็กอายุต่างๆ

ทารกแรกเกิด - ๗ วัน	เส้นรอบศีรษะปกติของเด็กแรกเกิดประมาณ ๓๕ เซนติเมตร
ทารกอายุ ๔-๕ เดือน	กระหม่อมหลังปิดอย่างช้าไม่เกินอายุ ๔ เดือน
เด็กอายุ ๑ ปี	เส้นรอบศีรษะเพิ่มขึ้นอีกปีละ ๑ เซนติเมตร
เด็กอายุ ๑ ปี ๖ เดือน	กระหม่อมหน้าปิดอย่างช้าไม่เกินอายุ ๑ ปี ๖ เดือน
เด็กอายุ ๒-๕ ปี	เส้นรอบศีรษะเพิ่มขึ้นอีกปีละ ๑ เซนติเมตร

วิธีวัด ใช้สายวัดตัววัดโดยให้ด้านหน้าผ่านบริเวณคิ้ว ด้านหลังผ่านบริเวณท้ายทอยส่วนที่โหนกที่สุด

๕.๓ การตรวจสุขภาพปากและฟัน คือการตรวจสอบและรักษาสิ่งผิดปกติของฟันและปาก การรักษาให้ฟันและปากสะอาดและมีสุขภาพดีอยู่เสมอ ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้ปกครองพาเด็กไปให้ทันตแพทย์ตรวจอย่างสม่ำเสมอปีละ ๑-๒ ครั้ง

นอกจากนี้ผู้สอนควรเข้าใจวิธีดูแลฟัน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้พิมพ์เผยแพร่เพื่อแนะนำเด็กและผู้ปกครองเพื่อดูแลรักษาฟันให้ดีอยู่เสมอ เช่น การแปรงฟันได้แนะนำให้วางแปรงตั้งฉากกับตัวฟัน ถูแปรงไปมาสั้นๆในแนวนอนให้ทั่วถึงฟันทุกซี่ในปากทั้งด้านหน้าและด้านหลังควรแปรงฟันทุกครั้งหลังกินขนมหวานหรือหลังมื้ออาหาร

๕.๔ การรับวัคซีนป้องกันโรคขั้นพื้นฐาน การให้ภูมิคุ้มกันโรคต่างๆ แก่เด็กเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เพราะจะทำให้เด็กไม่เป็นโรคต่างๆ เช่น โรคตับอักเสบบี โรคโปลิโอ บาดทะยัก ไอกรน และอื่นๆซึ่งอาจจะทำให้เด็กพิการหรือถึงแก่ชีวิตได้ กำหนดเวลาการให้ภูมิคุ้มกันโรคที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๕

การบริหารจัดการหลักสูตร

การนำหลักสูตรปฐมวัยไปใช้ให้มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และชุมชน ควรมีบทบาทดังนี้

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา

๑.๑ ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตร และมีวิสัยทัศน์ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑.๒ คัดเลือกครูผู้สอนที่เหมาะสม โดยควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

- มีวุฒิการศึกษาด้านอนุบาล, ปฐมวัย หรือผ่านการอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย
- มีความรักเด็ก จิตใจดี มีอารมณ์ขันและใจเย็น ให้ความเป็นกันเองกับเด็กอย่างเสมอภาค
- มีบุคลิกความเป็นครู เข้าใจธรรมชาติของเด็ก
- พุดจาสุภาพเรียบร้อย ชัดเจนเป็นแบบอย่างได้
- มีความเป็นระเบียบ สะอาด และรู้จักประหยัด
- มีความอดทน ขยัน ซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงานและการปฏิบัติต่อเด็ก
- มีอารมณ์ร่วมกับเด็ก รู้จักรับฟัง พิจารณาเรื่องราวปัญหาต่างๆของเด็ก และตัดสินใจปัญหาต่างๆ

อย่างมีเหตุผลและเป็นธรรม

- มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์

๑.๓ ส่งเสริมการจัดบริการทางการศึกษาให้เด็กเข้าเรียนอย่างทั่วถึงและเสมอภาคและปฏิบัติการรับเด็กตามเกณฑ์ที่กำหนด

๑.๔ ส่งเสริมให้ครูผู้สอน ให้ความรู้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

๑.๕ จัดให้มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับเด็กรายบุคคล

๑.๖ นิเทศ ติดตาม กำกับการใช้หลักสูตรและประเมินผลอย่างเป็นระบบ

๒. บทบาทครูผู้สอนปฐมวัย

๒.๑ จัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กที่เด็กกำหนดขึ้นด้วยตนเอง และครูผู้สอนกับเด็กร่วมกันกำหนด โดยเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กให้ครบทุกด้าน

๒.๒ ส่งเสริมให้เด็กใช้ข้อมูลแวดล้อม ศักยภาพตัวของเด็ก และหลักทางวิชาการผลิตกระทำ หรือหาคำตอบในสิ่งที่เด็กเรียนรู้อย่างมีเหตุผล

๒.๓ กระตุ้นให้เด็กร่วมคิด แก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ด้วยวิธีการศึกษาที่นำไปสู่การใฝ่รู้และพัฒนาตนเอง

๒.๔ จัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างเสริมให้เด็กทำกิจกรรมได้เต็มศักยภาพและความแตกต่างของเด็กแต่ละคน

๒.๕ สอดแทรกการอบรมด้านจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

๒.๖ ใช้กิจกรรมการเล่นเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๗ ใช้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและเด็กในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

๒.๘ จัดการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริง และนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพเด็กอย่างเต็มศักยภาพ

๒.๙ ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน

๒.๑๐ ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น ภูมิใจในตัวเองและกล้าแสดงออก

๒.๑๑ ฝึกการเรียนรู้หน้าที่ ความมีวินัย และการมีนิสัยที่ดี

๒.๑๒ จำแนกพฤติกรรมเด็ก เพื่อหาแนวทางส่งเสริม หรือแก้ปัญหารายบุคคล

๒.๑๓ ประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน บ้าน และชุมชน เพื่อให้เด็กได้พัฒนาตามศักยภาพ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๒.๑๔ ใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่เด็ก

๒.๑๕ จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร / กระบวนการเรียนรู้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้

๒.๑๖ พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของผู้ใฝ่รู้ และทันต่อข่าวสารเหตุการณ์เสมอ

๒.๑๗ ทำหน้าที่วางแผนกำหนดหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

๒.๑๘ จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ให้เด็กมีอิสระในการเรียนรู้

๓. บทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

๓.๑ มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาและให้ความเห็นชอบ กำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็ก ร่วมกับครูผู้สอนและเด็ก

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพ

๓.๓ เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้

๓.๔ สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น

๓.๕ อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆของเด็ก

๓.๖ ป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยประสานความร่วมมือกับครูผู้สอน

๓.๗ เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมีคุณธรรมนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้

๓.๘ มีส่วนรวมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็ก และประเมินผลการจัดการของสถานศึกษา

๔. บทบาทของชุมชน

๔.๑ มีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา ในบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา สมาคม / ชมรมผู้ปกครอง

๔.๒ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา

- ๔.๓ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เครือข่ายการเรียนรู้ให้เด็กได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ จากสถานการณ์
จริง
- ๔.๔ ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษา
- ๔.๕ ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน
- ๔.๖ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทำหน้าที่เสนอแนะใน
การพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- ๔.๗ ส่งเสริมสถานศึกษาด้านวิทยากรภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาเด็กทุก
ด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัย กับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา

- ๑.๑ จัดประชุมผู้สอนระดับปฐมวัยและระดับชั้นประถมศึกษา ร่วมกันพัฒนารอยเชื่อมต่อของหลักสูตร
ทั้งสองระดับให้เป็นแนวปฏิบัติของสถานศึกษา เพื่อผู้สอนทั้งสองระดับ จะได้เตรียม การสอนให้สอดคล้องกับเด็กในวัยนี้
- ๑.๒ จัดเอกสารด้านหลักสูตร และเอกสารทางวิชาการของทั้งสองระดับ มาไว้ให้ผู้สอนและ
บุคลากรอื่น ๆ ได้ศึกษา ทำความเข้าใจ อย่างสะดวกและเพียงพอ
- ๑.๓ จัดกิจกรรมให้ผู้สอนทั้งสองระดับมีโอกาสแลกเปลี่ยน เผยแพร่ความรู้ใหม่ ๆ
ที่ได้รับจากการอบรม ดูงาน
- ๑.๔ จัดเอกสารเผยแพร่ ตลอดจนกิจกรรมสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างสถานศึกษา
ผู้ปกครอง และชุมชนอย่างสม่ำเสมอ
- ๑.๕ จัดปฐมนิเทศผู้ปกครอง ๒ ครั้ง คือ ก่อนเด็กเข้าเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๑ และก่อนที่เด็กจะ
เลื่อนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจการศึกษาทั้งสองระดับ และให้ความ ร่วมมือช่วยเหลือ
เด็กให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ดีขึ้น

๒. ครูผู้สอนระดับปฐมวัย

- ๒.๑ ผู้สอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กเป็นรายบุคคล ส่งต่อให้
ผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อเป็นข้อมูลในการช่วยเหลือเด็กให้ปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้ใหม่ต่อไป
- ๒.๒ พูดคุยกับเด็กถึงประสบการณ์ดี ๆ ที่เด็กจะได้พบและเรียนรู้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
- ๒.๓ จัดให้เด็กได้มีโอกาสทำความรู้จักกับผู้สอน และบรรยากาศของห้องเรียนในระดับ ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๑

๓. ผู้สอนระดับประถมศึกษา

- ๓.๑ จัดกิจกรรมให้เด็กและผู้ปกครอง มีโอกาสได้ทำความรู้จัก ค้นเคยกับผู้สอนและ
ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนเปิดภาคเรียน

- ๓.๒ จัดสภาพห้องเรียนให้ใกล้เคียงกับห้องเรียนระดับปฐมวัย
- ๓.๓ จัดกิจกรรมสร้างข้อตกลงที่เกิดจากเด็กร่วมกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตน
- ๓.๔ เผยแพร่ข่าวสารด้านพัฒนาการ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ผู้ปกครอง

๔ ผู้ปกครอง

- ๔.๑ ร่วมกิจกรรมที่ทางสถานศึกษาจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ
- ๔.๒ ดูแล เอาใจใส่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ให้ความร่วมมือกับผู้สอนในการส่งเสริมพัฒนาการผู้เรียน เพื่อเด็กจะได้ปรับตัวได้เร็วยิ่งขึ้น

การเชื่อมต่อสาระการเรียนรู้ในระดับปฐมวัย กับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

สาระการเรียนรู้ระดับปฐมวัย (ประสบการณ์สำคัญ)	สาระการเรียนรู้รายปี (ที่สัมพันธ์กันที่สุด) ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
<p style="text-align: center;"><u>ด้านร่างกาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย ๒. การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในกิจวัตรประจำวัน ๓. การเล่นในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ๔. การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๕. การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์ ๖. การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส ๗. การเขียนภาพและเล่นกับสี ๘. การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ <p style="text-align: center;"><u>ด้านอารมณ์ จิตใจ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี ๒. การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องราวตลกขำขัน และเหตุการณ์ที่สนุกสนาน ๓. การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม ๔. การเล่นอิสระ ๕. การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อยู่อาศัยและความเป็นไทย 	<ul style="list-style-type: none"> ๑. การบริโภคอาหาร เครื่องดื่มและมารยาทในการรับประทานอาหาร ๒. ความปลอดภัยในการทำงาน ๓. ใช้ เก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ตามคำแนะนำ ๔. สามารถเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระ และเคลื่อนไหวตามจังหวะต่าง ๆ ๕. รู้ เข้าใจ และแสดงท่าทางประกอบจังหวะได้อย่างอิสระ ๖. ตระหนักถึงการรักษาความปลอดภัยในการเล่น ๗. รู้รูปลักษณะ รูปร่าง รูปทรง เส้น สีของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว ๘. การเลือกใช้ เก็บรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ ๙. สามารถใช้ร่างกาย เสียง และภาษาในการแสดงบทบาทสมมติตามจินตนาการ ๑๐. ข้อตกลง กติกา ระเบียบ ของการเล่นร่วมกัน ๑๑. การเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ๑๒. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่เหมาะสมกับวัย

<p style="text-align: center;">สาระการเรียนรู้ระดับปฐมวัย (ประสบการณ์สำคัญ)</p>	<p style="text-align: center;">สาระการเรียนรู้รายปี (ที่สัมพันธ์กันที่สุด) ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>๖. การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม</p> <p>๗. การร้องเพลง</p> <p style="text-align: center;">ด้านสังคม</p> <p>๑. การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง</p> <p>๒. การมีโอกาสดำเนินชีวิตที่รับรู้ความรู้สึกความสนใจและความต้องการของตนเองและผู้อื่น</p> <p>๓. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น</p> <p>๔. การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่และความเป็นไทย</p> <p>๕. การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น</p>	<p>๑๓. แสดงความรู้สึกชื่นชมกับการแสดงออกทางนาฏศิลป์</p> <p>๑๔. ชับร้องและเคาะจังหวะได้</p> <p>๑๕. หน้าที่และการดูแลรักษาอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย</p> <p>๑๖. หลักธรรมเบื้องต้นของการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข</p> <p>๑๗. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่เหมาะสมกับวัย</p> <p>๑๘. สามารถทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม</p>
<p style="text-align: center;">ด้านสติปัญญา</p> <p>๑. การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด</p> <p>๒. การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ</p> <p>๓. การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง</p> <p>๔. การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก เขียนภาพ เขียนคล้ายตัวอักษร เขียนเหมือนสัญลักษณ์ เขียนชื่อตนเอง</p> <p>๕. การรู้จักสิ่งของต่าง ๆ ด้วยการมอง ฟัง สัมผัส ชิมรส และดมกลิ่น</p> <p>๗. การเปรียบเทียบ</p> <p>๘. การเรียงลำดับสิ่งต่าง ๆ</p> <p>๙. การคาดคะเนสิ่งต่าง</p> <p>๑๐. การนับสิ่งต่าง ๆ</p> <p>๑๑. การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่าง ๆ กัน</p> <p>๑๒. การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน</p> <p>๑๓. การสืบค้นข้อมูล</p>	<p>๑๙. การพูดทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ การยอมรับ การปฏิเสธโดยใช้ภาษาที่สุภาพ</p> <p>๒๐. สามารถใช้ร่างกาย เสียง และภาษาในการแสดงบทบาทสมมุติตามจินตนาการ</p> <p>๒๑. การเลือกใช้คำเขียนเป็นประโยคตรงตามความหมาย และเรียบเรียงเป็นเรื่องสั้น ๆ ที่แสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และประสบการณ์</p> <p>๒๒. รู้อุปลักษณะ รูปร่าง รูปทรง เส้น สีของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว</p> <p>๒๓. การเปรียบเทียบจำนวน</p> <p>๒๔. การเรียงลำดับจำนวนไม่เกิน ๑๐๐</p> <p>๒๕. การวัดความยาวและระยะทาง</p> <p>๒๖. จำนวนนับ ๑ - ๑๐๐ และ ศูนย์</p> <p>๒๗. มีความสามารถในการสังเกตสิ่งรอบตัว</p> <p>๒๘. บอกความรู้ ในการรับรู้ความงามของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว</p> <p>๒๙. บอกแหล่งข้อมูลที่อยู่ภายในโรงเรียนได้</p> <p>๓๐. ถ่ายทอดการรับรู้ลักษณะของสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว เป็นผลงานทางทัศนศิลป์ได้โดยอิสระ</p>

<p>สาระการเรียนรู้ระดับปฐมวัย (ประสบการณ์สำคัญ)</p>	<p>สาระการเรียนรู้รายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>๑๔. การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น ผลงาน</p> <p>๑๕. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ ผ่านสื่อ วัสดุต่าง ๆ</p> <p>๑๖. การอ่านในหลายรูปแบบ ผ่านประสบการณ์ที่สื่อ ความหมายต่อเด็ก อ่านภาพหรือสัญลักษณ์จาก หนังสือนิทาน / เรื่องราวที่สนใจ</p> <p>๑๗. การใช้และอธิบายสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่ หลากหลาย</p> <p>๑๘. การทดลองสิ่งต่าง ๆ</p> <p>๑๙. การตั้งสมมุติฐาน</p>	<p>๓๑. การเลือกอ่านหนังสือที่มีประโยชน์ ทั้งประเภท ความรู้และความบันเทิง</p> <p>๓๒. การเล่าถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึก</p> <p>๓๓. สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้</p> <p>๓๔. สามารถตั้งคำถามจากการสำรวจ</p>

ภาคผนวก

ตารางกิจกรรมประจำวัน ระดับปฐมวัย
โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒

เวลา	รายการกิจกรรม
๐๗.๑๐ น. - ๐๘.๐๐ น.	รับเด็ก ทำความสะอาดเขตพื้นที่รับผิดชอบ ตรวจสอบสุขภาพ
๐๘.๐๐ น. - ๐๘.๒๐ น.	เข้าแถวเคารพธงชาติ สวดมนต์
๐๘.๒๐ น. - ๐๘.๕๐ น.	เข้าห้องน้ำ ดื่มนม โสมรุม (๒๐ นาที)
๐๘.๕๐ น. - ๐๙.๐๐ น.	กิจกรรมเคลื่อนไหว และจังหวะ (๒๐ นาที)
๐๙.๐๐ น. - ๐๙.๒๐ น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (๒๐ นาที)
๐๙.๒๐ น. - ๐๙.๔๐ น.	กิจกรรมสร้างสรรค์ (๔๐ นาที)
๐๙.๔๐ น. - ๑๐.๒๐ น.	กิจกรรมเสรี/เล่นตามมุม (๔๐ นาที)
๑๐.๒๐ น. - ๑๑.๐๐ น.	กิจกรรมกลางแจ้ง (๔๐ นาที)
๑๑.๐๐ น. - ๑๑.๔๐ น.	รับประทานอาหารกลางวัน
๑๑.๔๐ น. - ๑๒.๒๐ น.	แปรงฟัน ปูที่นอน
๑๒.๒๐ น. - ๑๒.๕๐ น.	นอนพักผ่อน
๑๒.๕๐ น. - ๑๔.๐๐ น.	เก็บที่นอน / ล้างหน้า
๑๔.๐๐ น. - ๑๔.๑๐ น.	เกมการศึกษา (๒๐ นาที)
๑๔.๑๐ น. - ๑๔.๓๐ น.	ทบทวนบทเรียน
๑๔.๓๐ น. - ๑๕.๐๐ น.	เตรียมตัวกลับบ้าน

ตารางกิจกรรมประจำวัน ระดับปฐมวัย
โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓

เวลา	รายการกิจกรรม
๐๗.๑๐ น. - ๐๘.๐๐ น.	รับเด็ก ทำความสะอาดเขตพื้นที่รับผิดชอบ ตรวจสอบสุขภาพ
๐๘.๐๐ น. - ๐๘.๒๐ น.	เข้าแถวเคารพธงชาติ สวดมนต์
๐๘.๒๐ น. - ๐๘.๕๐ น.	เข้าห้องน้ำ ตีมนม โสมรุ่ม (๒๐ นาที)
๐๘.๕๐ น. - ๐๙.๐๐ น.	กิจกรรมเคลื่อนไหว และจังหวะ (๒๐ นาที)
๐๙.๐๐ น. - ๐๙.๒๐ น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (๒๐ นาที)
๐๙.๒๐ น. - ๐๙.๔๐ น.	กิจกรรมสร้างสรรค์ (๔๐ นาที)
๐๙.๔๐ น. - ๑๐.๒๐ น.	กิจกรรมเสรี/เล่นตามมุม (๔๐ นาที)
๑๐.๒๐ น. - ๑๑.๐๐ น.	กิจกรรมกลางแจ้ง (๔๐ นาที)
๑๑.๐๐ น. - ๑๑.๔๐ น.	รับประทานอาหารกลางวัน
๑๑.๔๐ น. - ๑๒.๒๐ น.	แปรงฟัน ปูที่นอน
๑๒.๒๐ น. - ๑๒.๕๐ น.	นอนพักผ่อน
๑๒.๕๐ น. - ๑๔.๐๐ น.	เก็บที่นอน / ล้างหน้า
๑๔.๐๐ น. - ๑๔.๑๐ น.	เกมการศึกษา (๒๐ นาที)
๑๔.๑๐ น. - ๑๔.๓๐ น.	ทบทวนบทเรียน
๑๔.๓๐ น. - ๑๕.๐๐ น.	เตรียมตัวกลับบ้าน

กำหนดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ระดับปฐมวัย โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

สัปดาห์ที่	วัน เดือน ปี	สาระการเรียนรู้	หน่วยการจัดประสบการณ์
๑	๑๖ - ๑๙ พ.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย ปฐมนิเทศ
๒	๒๒ - ๒๖ พ.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย โรงเรียนของเรา
๓	๒๙ พ.ค. - ๒ มิ.ย. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย ตัวเรา
๔	๕ - ๙ มิ.ย. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย หนูทำได้
๕	๑๒ - ๑๖ มิ.ย. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย ครอบครัวมีความสุข
๖	๑๙ - ๒๓ มิ.ย. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย อาหารดีมีประโยชน์
๗	๒๖ - ๓๐ มิ.ย. ๒๕๖๖	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย ฤดูฝน
๘	๓ - ๗ ก.ค. ๒๕๖๖	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย ข้าว
๙	๑๐ - ๑๔ ก.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย ปลอดภัยไว้ก่อน
๑๐	๑๗ - ๒๑ ก.ค. ๒๕๖๖	สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	หน่วย ของเล่นของใช้
๑๑	๒๔ - ๒๘ ก.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย วันเฉลิมพระชนมพรรษาฯ
๑๒	๓๑ ก.ค. - ๔ ส.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย รักเมืองไทย
๑๓	๗ - ๑๑ ส.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย วันแม่
๑๔	๑๔ - ๑๘ ส.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย ชุมชนของเรา
๑๕	๒๑ - ๒๕ ส.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย ต้นไม้ที่รัก
๑๖	๒๘ ส.ค. - ๑ ก.ย. ๒๕๖๖	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย ดิน หิน ทราย
๑๗	๔ - ๘ ก.ย. ๒๕๖๖	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย สัตว์น่ารัก
๑๘	๑๑ - ๑๕ ก.ย. ๒๕๖๖	สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	หน่วย คมนาคม
๑๙	๑๘ - ๒๒ ก.ย. ๒๕๖๖	สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	หน่วย รู้รอบปลอดภัย
	๒๕ - ๒๙ ก.ย. ๒๕๖๖	กิจกรรมการทดลองบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย (ประเทศไทย) ประเมินพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน	
	๒ - ๑๓ ต.ค. ๒๕๖๖	ทบทวนบทเรียน	

หมายเหตุ การจัดประสบการณ์เรียนรู้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

กำหนดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ระดับปฐมวัย โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

สัปดาห์ที่	วัน เดือน ปี	สาระการเรียนรู้	หน่วยการจัดประสบการณ์
๒๑	๑ - ๓ พ.ย. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย ค่านิยมไทย
๒๒	๖ - ๑๐ พ.ย. ๒๕๖๖	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร
๒๓	๑๓ - ๑๗ พ.ย. ๒๕๖๖	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง
๒๔	๒๐ - ๒๔ พ.ย. ๒๕๖๖	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	หน่วย โลกสวยด้วยฮีโร่
๒๕	๒๗ พ.ย. - ๑ ธ.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย ลอยกระทง
๒๖	๔ - ๘ ธ.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย วันชาติ
๒๗	๑๑ - ๑๕ ธ.ค. ๒๕๖๖	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	หน่วย สนุกกับตัวเลข
๒๘	๑๘ - ๒๒ ธ.ค. ๒๕๖๖	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง
๒๙	๒๕ - ๒๙ ธ.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย วันขึ้นปีใหม่
๓๐	๒ - ๕ ม.ค. ๒๕๖๗	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย ฤดูหนาว
๓๑	๘ - ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๗	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย เสียงรอบตัว
๓๒	๑๕ - ๑๙ ม.ค. ๒๕๖๗	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย วันเด็ก วันครู
๓๓	๒๒ - ๒๖ ม.ค. ๒๕๖๗	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย แรง และพลังงานในชีวิตประจำวัน
๓๔	๒๙ ม.ค. - ๒ ก.พ. ๒๕๖๗	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย รักการอ่าน
๓๕	๕ - ๙ ก.พ. ๒๕๖๗	สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	หน่วย ปริมาตร น้ำหนัก
๓๖	๑๙ - ๒๓ ก.พ. ๒๕๖๗	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย ฤดูร้อน
	๒๖ ก.พ.- ๑๕ มี.ค ๖๗	๑.พัฒนาทักษะการคิดของเด็ก ๒.พัฒนาทักษะการลงมือปฏิบัติของเด็ก ๓.พัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของเด็ก ๔.เสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัย	
	๑๘ มี.ค - ๒๙ มี.ค ๖๗	กิจกรรมการทดลองบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย (ประเทศไทย) ประเมินพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน	

หมายเหตุ การจัดประสบการณ์เรียนรู้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

กำหนดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ระดับปฐมวัย โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

สัปดาห์ที่	วัน เดือน ปี	สาระการเรียนรู้	หน่วยการจัดประสบการณ์
๑	๑๖ - ๑๙ พ.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย ปฐมนิเทศ
๒	๒๒ - ๒๖ พ.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย โรงเรียนของเรา
๓	๒๙ พ.ค. - ๒ มิ.ย. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย ตัวเรา
๔	๕ - ๙ มิ.ย. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย หนูทำได้
๕	๑๒ - ๑๖ มิ.ย. ๒๕๖๖	สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	หน่วย ของเล่นของใช้
๖	๑๙ - ๒๓ มิ.ย. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย ปลอดภัยไว้ก่อน
๗	๒๖ - ๓๐ มิ.ย. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย ครอบครัวมีความสุข
๘	๓ - ๗ ก.ค. ๒๕๖๖	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย ฤดูฝน
๙	๑๐ - ๑๔ ก.ค. ๒๕๖๖	สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	หน่วย อาหารดีมีประโยชน์
๑๐	๑๗ - ๒๑ ก.ค. ๒๕๖๖	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย ข้าว
๑๑	๒๔ - ๒๘ ก.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย วันเฉลิมพระชนมพรรษาฯ
๑๒	๓๑ ก.ค. - ๔ ส.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย รักเมืองไทย
๑๓	๗ - ๑๑ ส.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย วันแม่
๑๔	๑๔ - ๑๘ ส.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย ชุมชนของเรา
๑๕	๒๑ - ๒๕ ส.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย ต้นไม้ที่รัก
๑๖	๒๘ ส.ค. - ๑ ก.ย. ๒๕๖๖	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย ดิน หิน ทราย
๑๗	๔ - ๘ ก.ย. ๒๕๖๖	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย สัตว์น่ารัก
๑๘	๑๑ - ๑๕ ก.ย. ๒๕๖๖	สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	หน่วย คมนาคม
๑๙	๑๘ - ๒๒ ก.ย. ๒๕๖๖	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย กลางวัน-กลางคืน
๒๐	๒๕ - ๒๙ ก.ย. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หน่วย รู้รอบปลอดภัย
๒ - ๖ ต.ค. ๒๕๖๖		กิจกรรมการทดลองบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย (ประเทศไทย) ประเมินพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน	

หมายเหตุ การจัดประสบการณ์เรียนรู้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

กำหนดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ระดับปฐมวัย โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ (กะทู้)
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

สัปดาห์ที่	วัน เดือน ปี	สาระการเรียนรู้	หน่วยการจัดประสบการณ์
๒๑	๑ - ๓ พ.ย. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย ค่านิยมไทย
๒๒	๖ - ๑๐ พ.ย. ๒๕๖๖	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร
๒๓	๑๓ - ๑๗ พ.ย. ๒๕๖๖	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง
๒๔	๒๐ - ๒๔ พ.ย. ๒๕๖๖	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	หน่วย โลกสวยด้วยฮีโร่
๒๕	๒๗ พ.ย. - ๑ ธ.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย ลอยกระทง
๒๖	๔ - ๘ ธ.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย วันชาติ
๒๗	๑๑ - ๑๕ ธ.ค. ๒๕๖๖	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	หน่วย สนุกกับตัวเลข
๒๘	๑๘ - ๒๒ ธ.ค. ๒๕๖๖	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก	หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง
๒๙	๒๕ - ๒๙ ธ.ค. ๒๕๖๖	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย วันขึ้นปีใหม่
๓๐	๒ - ๕ ม.ค. ๒๕๖๗	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย ฤดูหนาว
๓๑	๘ - ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๗	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย เสียงรอบตัว
๓๒	๑๕ - ๑๙ ม.ค. ๒๕๖๗	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย วันเด็ก วันครู
๓๓	๒๒ - ๒๖ ม.ค. ๒๕๖๗	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย แรง และพลังงานในชีวิตประจำวัน
๓๔	๒๙ ม.ค. - ๒ ก.พ. ๒๕๖๗	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	หน่วย รักการอ่าน
๓๕	๕ - ๙ ก.พ. ๒๕๖๗	สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	หน่วย ปริมาตร น้ำหนัก
๓๖	๑๙ - ๒๓ ก.พ. ๒๕๖๗	ธรรมชาติรอบตัว	หน่วย ฤดูร้อน
๒๖ ก.พ.- ๑๕ มี.ค ๖๗		๑.พัฒนาทักษะการคิดของเด็ก ๒.พัฒนาทักษะการลงมือปฏิบัติของเด็ก ๓.พัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของเด็ก ๔.เสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัย	
๑๘ มี.ค - ๒๙ มี.ค ๖๗		กิจกรรมการทดลองบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย (ประเทศไทย) ประเมินพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน	

หมายเหตุ การจัดประสบการณ์เรียนรู้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

